การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุพัฒน์ ไชยคช

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุพัฒน์ ไชยคช

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566
(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

THE PROMOTION OF LOCAL NEWS AWARENESS FOR THE PUBLIC IN LANSAKA SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, LANSAKA DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

SUPAT CHAIYAKOT

A THEMATIC PAPER SUBMTTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAN IN GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2023

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

หัวข้อสารนิพนธ์	:	**การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช**
ชื่อนักศึกษา	:	**สุพัฒน์ ไชยคช**
ชื่อปริญญา	:	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชา	:	**การปกครอง**
ปีพุทธศักราช	:	**2566**
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	:	**รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว**
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	**ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณบดีคณะสังคมศาสตร์ .....
(พระครูปลัดสุวัฑฒนพรหมจริยคุณ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :
ประธานกรรมการ .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ เผือกคง)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว)

กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....
(ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร)

กรรมการ .....
(พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.)

กรรมการ .....
(ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา)

(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

Thematic Topic	:	The Promotion of Local News Awareness for the Pubic in Lansaka Sub-District Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province
Student's Name	:	Mr. Supat Chaiyakot
Degree Sought	:	Master of Political Science
Program	:	Government
Anno Domini	:	2023
Advisor	:	Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew
Co-Advisor	:	Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Political Science (Government)

Dean of Faculty of Social Sciences .....
(Phrakhrupaladsuwatthanaphromajariyakhun)

Thematic Committee :

Chairman .....
(Assoc. Prof. Dr. Chaiwat Phuakkhong)

Member (Advisor) .....
(Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Member/Co-Advisor .....
(Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon)

Member .....
(Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.)

Member .....
(Dr. Sitthipong Sitthiphataraprabha)

(Copyright of Mahamakut Buddhist University)

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : **การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ชื่อนักศึกษา : **สุพัฒน์ ไชยคช**

ชื่อปริญญา : **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชา : **การปกครอง**

ปีพุทธศักราช : **2566**

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : **รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว**

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : **ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 2.เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครซี่ & มอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน การวิจัยครั้งนี้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยทำการสำรวจ (Survey Research)เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเลนมาตรฐาน (Standard Deviation) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า

1. การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.05, S.D = 0.63) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.09, S.D = 0.64) รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.62) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านทัศนคติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.98, S.D = 0.62) ตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จากผลสัมภาษณ์พบว่า ด้านการรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชน ได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น และให้ทุกหมู่บ้าน ได้ตั้งกลุ่ม Line เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกรวดเร็ว ด้านทัศนคติ องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรมีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน และควรมีการลงมติทุกเรื่องที่สำคัญ ประชาชนรู้จักปัญหา รู้จักวิธีแก้ ผลที่คาดหวัง (ผลลัพธ์) และด้านความพึงพอใจ มีความพึงพอใจกับองค์การบริหารส่วนตำบลมาก เพราะได้กระจายข่าวสารหลายช่องทาง และได้ช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่น การซ่อมแซมบ้าน สำรวจผู้พิการ และผู้สูงอายุ

คำสำคัญ : การส่งเสริม, การรับรู้ข่าวสารท้องถิ่น, ประชาชน

ABSTRACT

Thematic Topic	:	**The Promotion of Local News Awareness for the Pubic in Lansaka Sub-District Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province**
Student's Name	:	**Mr. Supat Chaiyakot**
Degree Sought	:	**Master of Political Science**
Program	:	**Government**
Anno Domini	:	**2023**
Advisor	:	**Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew**
Co-Advisor	:	**Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon**

The objectives of this thematic paper were as follows; 1) to study the promotion of local news awareness for the public in Lan Saka subdistrict administrative organization. Lan Saka district, Nakhon Si Thammarat province 2) to study ways to improve local news awareness among the people in Lan Saka subdistrict administrative organization, Lan Saka district, Nakhon Si Thammarat province. The population used in the research was people in Lan Saka subdistrict administrative organization, Lan Saka district, Nakhon Si Thammarat province, and defined a sample size of 361 people based on Krejcie & Morgan's ready-made table. Survey research collects data using questionnaires and qualitative research. Use interview form data was collected through in-depth interviews with 5 key informants, analyzing data using ready-made programs for social science research to determine the frequency, percentage, mean, and standard deviation and content analysis by the descriptive method.

The results of the research showed that:

1. Promoting local awareness to the public in the Lansaka administrative organization area, Saka district, Nakhon Si Thammarat province. of local to the people. In Lansaka subdistrict, Lansaka district The mean overall was at high level ($\bar{X}$= 4.05, S.D = 0.63. When considered on a side-by-side basis, sorted by average, from highest to lowest. It was found that the aspect with the highest average was satisfaction. The mean ($\bar{X}$= 4.09, S.D = 0.64), followed by awareness. The average ($\bar{X}$= 4.07, S.D = 0.62) and the side with the lowest average is attitude ($\bar{X}$= 3.98, S.D = 0.62), respectively.

2. Guidelines for developing awareness of local news to the public according to the results of the interview, it was found that the perception of news is that the people receive knowledge from various information of Lansaka subdistrict administration organization, such as from newsletters, from voice calls, from the Internet, etc., and all villages have set up Line groups to inform information conveniently and quickly. Lan Saka Subdistrict Administration Organization should have a comment box from the public to the agency, from the agency to the people, and there should be a resolution on all matters that matter. People know the problem, they know the solution. Expected results (results) and satisfaction are very satisfied with the subdistrict administrative organization because it has spread the news through many channels and has helped the people. People experiencing social problems such as home repairs, surveys of the disabled, and the elderly.

Keywords: Promotion, local news awareness, people

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยการความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช ขอกราบขอบพระคุณ พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร และอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทางตลอดจนการตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความรู้ที่ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และกรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราชทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือในด้านเอกสารการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนนักศึกษา สาขาวิชาการปกครองทุกท่าน ที่กรุณาให้กำลังใจรวมทั้งความห่วงใยที่มอบให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความรู้ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอย่างดียิ่ง

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้แด่บิดา มารดา และครู - อาจารย์ อันเป็นที่เคารพสูงสุด รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดจน ผู้มีพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยผู้วิจัย

นายสุพัฒน์ ไชยคช

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... จ

บทคิดย่อภาษาอังกฤษ..... ช

กิตติกรรมประกาศ..... ฌ

สารบัญ..... ญ

สารบัญตาราง..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ..... 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย..... 3

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย..... 3

1.4 ขอบเขตของการวิจัย..... 3

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ..... 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 6

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)..... 6

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรรม (KAP Theory)..... 9

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร..... 28

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น..... 51

2.5 องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา..... 54

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 67

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 70

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 71

3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย..... 71

3.2 ระเบียบและวิธีวิจัย..... 72

3.3 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง..... 72

3.4 การสร้างและการตรวจคุณภาพเครื่องมือ..... 73

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 74

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 75

3.7 สรุป..... 77

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 79

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 80

4.2 ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (โดยรวม)..... 82

4.3 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 87

4.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสาร ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 88

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 97

5.1 สรุปผลการวิจัย..... 97

5.2 อภิปรายผลการวิจัย..... 104

5.3 ข้อเสนอแนะ..... 110

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย..... 110

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป..... 111

บรรณานุกรม..... 112

ภาคผนวก..... 115

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย..... 116

ภาคผนวก ข บุคลานุกรม..... 118

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ..... 120

ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล..... 124

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 126

ภาคผนวก ฉ หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์..... 132

ภาคผนวก ช แบบสอบถาม..... 134

ภาคผนวก ซ แบบสัมภาษณ์..... 139

ภาคผนวก ฌ ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง..... 142

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ญ ผลการหาค่าความเชื่อมันของเครื่องมือ (Reliability..... 150

ภาคผนวก ฎ รูปภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 154

ประวัติผู้วิจัย..... 160

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	80
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม.....	82
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร.....	83
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ.....	84
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ.....	85
4.6	สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการการรับรู้ข่าวสาร.....	92
4.7	สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ.....	94
4.8	สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ.....	95

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ทั้งทางด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยี ที่เป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความเชื่อมโยงติดต่อสื่อสารกันได้จากพื้นที่ที่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในพริบตาเดียว ยุคโลกาภิวัตน์จึงเป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้ขีดจำกัดไร้พรมแดน การเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ ให้ยิ่งใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้โลกที่ดูกว้างใหญ่กลับแคบลงโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ให้ได้ทันท่วงที ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดในปัจจุบัน

ปัจจุบันภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการแจ้งข้อมูลข่าวสารบริการของภาครัฐ เหตุฉุกเฉินด้านภัยพิบัติ โดยผ่านช่องทางสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เร็ว สั้น กระชับ อีกทั้งยังสามารถติดตามได้ทุกที่การจัดการข้อมูลข่าวสารในระบบผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นช่องทางการสื่อสารที่จะเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนได้รับข้อมูลข่าวสารและบริการอันเป็นประโยชน์ที่ส่งตรงจากภาครัฐถึงประชาชนและยังเป็นการเผยแพร่ผลงานของภาครัฐไปสู่ประชาชนอย่างแม่นยำ ชัดเจน (พิธุวรรณ กิติคุณ, 2560, หน้า 5) จากการดำเนินงานของภาครัฐที่ผ่านมาพบว่าภาครัฐได้มีการ นำสื่อประเภทต่างๆเข้ามาช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชนบทอย่างมากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างประชาชนกับชุมชนและชุมชนกับหน่วยงานของภาครัฐซึ่งจะมีผลให้เกิดการเสริมสร้างความเข้มแข็งกับชุมชนเพราะการสื่อสารในปัจจุบันเป็นลักษณะการถ่ายทอดข้อมูลจากบนลงล่าง (Top-down) ไม่ใช่แค่จากล่างขึ้นบน (Bottom-up) ที่ภาครัฐมุ่งหวังที่จะพัฒนาชนบท โดยมุ่งหวังให้คนในสังคมชนบทสามารถพัฒนาตนเองและชุมชนให้มีความเข้มแข็งเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมทางความคิด ร่วมใจ ร่วมดำเนินการและร่วมประเมินผลในการพัฒนาเศรษฐกิจ และรับรู้ทันข่าวสาร

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดให้ “หน่วยงานของรัฐ” ต้องเปิดเผยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กร ได้แก่ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ รวมทั้งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร ได้แก่ ผลคำวินิจฉัยหรือคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน แผนงาน โครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสัญญาสัมปทานหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชน หรือสัญญาให้สิทธิเอกชนผูกขาดในการจัดทำบริการสาธารณะ

รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างในปัจจุบันและย้อนหลัง เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบผ่านทางราชกิจจานุเบกษาและทางเว็บไซต์ของหน่วยงานนั้นๆ และเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูและร้องขอ ทั้งนี้ยังมีหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น (ประเทศไทย) มี 3 ประเภทได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) แต่ละหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นก็จะมีช่องทางการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารและบริการภาครัฐให้แก่ประชาชนคนในชุนชมของเขตพื้นที่การปกครองของหน่วยงานราชการนั้น ๆ และการที่หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นมีการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารหลายช่องทางในการการประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสารจะส่งผลที่เป็นประโยชน์โดยตรงแก่ประชาชน คนในชุนชมและทุกภาคส่วนทั้งข่าวสารทั่วไป ข่าวแจ้งเตือน เช่นการเตือนภัยต่าง ๆ ทั้งภัยแล้ง ภัยหนาว น้ำท่วม ฝนตก มลพิษต่าง ๆ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินอื่น ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการรับมือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสิทธิประโยชน์และสวัสดิการจากภาครัฐ เพื่อให้ได้ใช้สิทธิทันเวลาไม่ให้เสียสิทธิสวัสดิการจากภาครัฐนั้นเอง ช่องทางการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารและบริการภาครัฐให้แก่ประชาชนนั้นสำคัญมาก การที่หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นมีช่องทางการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารและบริการภาครัฐให้แก่ประชาชนหลายช่องทางสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความถูกต้องแม่นยำ (accuracy) มีความทันเวลา (timeliness) มีความสมบูรณ์ครบถ้วน (completeness) มีความกะทัดรัด (conciseness) ตรงกับความ ต้องการของผู้ใช้ (rellevancy) สามารถเปรียบเทียบได้ (comparison) จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและชุมชนส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น (พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540)

สืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาล ที่มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐและรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการปฏิบัติงานและบริหารงาน รวมทั้งการกระจายข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานตามภารกิจ เกิดบูรณาการและเอกภาพในระบบข้อมูลลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้อันจะสนับสนุนบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างมาก มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ประหยัดแรงงาน ลดต้นทุนการทำงาน ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับประเทศไทยนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศเช่น คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ การสื่อสาร การแพทย์ เทคโนโลยีพลังงาน นอกจากนี้ เทคโนโลยีช่วยพัฒนาด้านการเกษตร โดยมีการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิต เป็นต้นซึ่งครอบคลุมทั้งประเทศไม่ว่า

กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ล้วนจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการให้องค์กรมีประสิทธิภาพทันสมัยและตรวจสอบได้ (พิกุล มีมานะ, สัญญา เคณาภูมิ, ภักดี โพธิ์สิงห์ สนุก สิงห์มาตร, หน้า 253)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้ และมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และสามารถนำเอาองค์ความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.2 ทำให้ได้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.3 สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์โดยเป็นแนวทางในส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ด้านปริมาณ

ได้แก่ ประชากร ได้แก่ ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 5,962 คน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2565 สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง)

ด้านคุณภาพ

1. รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน

2. ประชาชน 4 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การรับรู้ข่าวสาร

- เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทัศนคติ

- เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจ

- เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา

ได้แก่ กำหนดเวลาการวิจัย ตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2565 – 28 กุมภาพันธ์ 2566

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การส่งเสริม หมายถึง การให้ความสำคัญและการขยายขอบเขตในโครงการหรือกิจกรรมให้ดีมีคุณภาพสมบูรณ์ขึ้นด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ บุคลากร ความรู้ โอกาส และกำลังใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

1.5.2 การรับรู้ หมายถึง ช่องทางการรับรู้ ของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.3 ข่าวสาร หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งอาจจะให้บริการผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น จากปากต่อปาก การตีพิมพ์ ระบบไปรษณีย์ การออกอากาศ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือผ่านทางปากคำขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

1.5.4 ประชาชน หมายถึง ประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.5 เพศ หมายถึง เพศของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ 1) ชาย และ 2) หญิง

1.5.6 อายุ หมายถึง อายุของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ 1) อายุต่ำกว่า 20 ปี 2) อายุ 20 – 40 ปี 3) อายุ 41 – 60 ปี และ 4) อายุ 60 ปีขึ้นไป

1.5.7 อาชีพ หมายถึง อาชีพของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ 1) ธุรกิจส่วนตัว 2) รับราชการ 3) เกษตรกรรม 4) รับจ้างทั่วไป และ 5) อื่น ๆ

1.5.8 การศึกษา หมายถึง การศึกษาของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมหรือเทียบเท่า 3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 4) ปริญญาตรีขึ้นไป และ 5) อื่น ๆ

1.5.9 รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ 1) ต่ำกว่า 9,000 บาท 2) 9,000-12,000 บาท 3) 12,001-15,000 บาท 4) 15,001-18,000 บาท และ 5) 18,001 ขึ้นไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรรม (KAP Theory)
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
2.5 องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.7 สรุปกรอบแนวคิด

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)

ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)

ปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารที่มีความรวดเร็วมาก ที่ข้อมูลต่างๆ สามารถค้นหาได้อย่างง่ายดาย และปฏิเสธไม่ได้ว่าข้อมูลเหล่านั้นมีความจำเป็นอย่างมากในการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งเรื่องการทำงานการเรียน หรือเรื่องส่วนตัวก็ตาม ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจต่าง ๆ ไม่ว่าเรื่องใด มีการอัพเดทสถานการณ์ปัจจุบันให้ทันยุคทันสมัย ซึ่งเราทุกคนสามารถเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ได้ ค้นหาสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง การเปิดรับข่าวสาร ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตคนเรา แต่อย่างก็ตามการที่จะทำให้สามารถเข้าใจถึงลักษณะของ “การเปิดรับข่าวสาร” ได้อย่างชัดเจน ก็จะต้องอาศัยการศึกษาถึงรายละเอียดต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเปิดรับข่าวสาร ตลอดจน ความหมาย หรือ คำนิยามต่างๆ ที่นักวิชาการได้ระบุไว้ที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการสรุปเป็นองค์ความรู้ต่อไป (Atkin, 1973, p. 208; Rogers & Sevenning, 1969, p. 3, อ้างถึงใน อิศเรศ คำแหง, 2553, หน้า. 24-28)

Atkin (1973, p. 208) กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การที่บุคคลมีการเปิดรับข่าวสารมาก ยิ่งจะส่งผลให้มีหูตาที่กว้างไกลมาก มีความรู้มาก มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า

Rogers and Sevenning (1969, p. 3) กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง บุคคลที่เปิดรับสื่อมวลชนซึ่งมีความครอบคลุมสื่อมวลชนถึง 5 ประเภท คือ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ สื่อ วิทยุสื่อนิตยสาร และสื่อโทรทัศน์

จากคำจำกัดความในข้างต้นของ คำว่า “การเปิดรับข่าวสาร” สามารถสรุปได้ว่าการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนจากสื่อต่าง ๆ

จากคำจำกัดความในข้างต้นของ คำว่า “การเปิดรับข่าวสาร” สามารถสรุปได้ว่าการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนจากสื่อต่าง ๆ

1. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ ที่จะทำให้มนุษย์เกิดความสนใจ หรือเกิดความไม่สนใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต จิตใจจะเป็นตัวกำหนดหรือสั่งการที่สำคัญ เช่น การเลือกรับข่าวสาร การเลือกรับรู้ตามทัศนคติ ประสบการณ์หรือความชอบส่วนตัวของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านสังคม เป็นองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของมนุษย์ เช่นครอบครัว วัฒนธรรมประเพณี หรือแม้แต่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นต้น

การที่มนุษย์จะเลือกเปิดรับข่าวสารใด หรือเลือกที่จะไม่เปิดรับข่าวสารใดนั้น อาจขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจของมนุษย์ และสภาพสังคม เป็นสำคัญ ในส่วนของสภาพจิตใจนั้น การที่มนุษย์จะเลือกเปิดรับข่าวสารใดนั้นอาจจะเกิดจากความรู้สึกส่วนตัวที่ชอบ หรือ ไม่ชอบ ข่าวสารเหล่านั้นเป็นตัวกลางสำคัญในการที่จะกำหนดได้ว่าควร หรือ ไม่ควรรับข่าวสารนั้น ๆ ต่อมา คือ ในส่วนของสภาพสังคม หากสังคมรอบข้างของมนุษย์ให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารใด ๆ เป็นพิเศษก็อาจจะส่งผลต่อการเกิดแรงบันดาลใจให้คนเราเกิดความสนใจตามบุคคลรอบข้างเหล่านั้น

นอกจากองค์ประกอบในด้านจิตใจ และด้านสังคม ที่ส่งผลต่อการเปิดรับข่าวสารของมนุษย์แล้ว มนุษย์ยังมีการเลือกที่จะเปิดรับข่าวสาร โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะชี้วัดได้ว่า ควรเลือกเปิดรับข่าวสารนั้นๆ หรือไม่ การเปิดรับข่าวสารผู้รับสารอาจเปิดรับสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร ซึ่งกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (Klapper, 1960, p. 5, อ้างถึงใน โชติหทัย นพวงศ์, 2542, หน้า 15-16)

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อหรือข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ตามความสนใจ และความต้องการของตน ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์มักต้องการที่จะปกป้อง รักษา และส่งเสริมความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept)

2. การเลือกสนใจ (Select Attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแห่งใดแหล่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง โดยการเลือกเปิดรับข่าวสารจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ซึ่งโดยปกติแล้วเรามักจะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งที่สอดคล้องกับทัศนคติ ความคิด และความเชื่อดังเดิมของตน

3. การเลือกรับรู้ หรือตีความ (Selective Perception or Selection Interpretation) หมายถึง การรับรู้ และการตีความมีความเกี่ยวข้องกันเกือบเป็นสิ่งเดียวกัน การรับรู้ คือกระบวนการตีความหมายในสิ่งที่สนใจ บุคคลจะเลือกรับรู้ หรือเลือกตีความข่าวสารที่ได้ตามความเข้าใจของตน ตามทัศนคติ ความต้องการ แรงจูงใจ หรือ สภาวะอารมณ์ขณะนั้น และมักจะบิดเบือนข่าวสารนั้นให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) หมายถึง บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะที่สอดคล้อง หรือตรงกับความต้องการ รสนิยม ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจของตนเอง โดยจะลืมข่าวสารในส่วนที่ตัวเองไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดของตัวเอง ข่าวสารที่คนเราจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุน ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงให้ยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ทั้งนี้ กระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร เปรียบเสมือนการกรองข่าวสารในการรับรู้ของตน โดยจะเปิดรับ รับรู้และจดจำสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น และความสนใจของตนเอง

จากทฤษฎีดังกล่าว การเลือกเปิดรับข่าวสารนั้น มีโอกาสเข้าถึงการรับรู้ของผู้เปิดรับได้ไม่ง่าย เพราะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกหลายขั้นตอนในขณะที่มีข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ให้ผู้เปิดรับได้เลือกดู ฟัง สนใจ และจดจำ ดังนั้นจึงต้องพยายามทำให้ข่าวสารมีจุดเด่นออกมาเพื่อให้สามารถผ่านขั้นตอนของการเปิดรับสารของผู้เปิดรับให้ได้ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น ฮันต์ และ รูเบน (Hunt & Ruben, อ้างถึงใน ปรมะ สตะเวทิน, 2541, หน้า 122-124) ได้กล่าวถึงปัจจัยหลัก ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์ คือความต้องการ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทั้งความต้องการทางกายและทางใจ ความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ

2. ทัศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) ทัศนคติ คือ ความชอบและมีใจโน้มเอียง (Preference and Predisposition) ต่อเรื่องต่าง ๆ ส่วนค่านิยม คือหลักพื้นฐานที่เรายึดถือเป็นความรู้สึกที่ว่าเราควรจะทำหรือไม่ควรทำอะไรในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคน ซึ่งทัศนคติและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

3. เป้าหมาย (Goal) มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมาย มนุษย์ทุกคนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรากำหนดขึ้นนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของตน

4. ความสามารถ (Capability) ความสามารถของเราเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งความสามารถด้านภาษา มีอิทธิพลต่อเราในการที่จะเลือกรับข่าวสาร เลือกตีความหมาย และเลือกเก็บเนื้อหาของข่าวนั้นไว้

5. การใช้ประโยชน์ (Utility) กล่าวโดยทั่วไปแล้ว เราจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. ลีลาในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับสารของเรานั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของเรา คือ ความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภท ดังนั้นบางคนจึงชอบฟังวิทยุ บางคนชอบดูโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

7. สภาวะ (Context) สภาวะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์การสื่อสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วยมีอิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่าเป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา และการที่คิดว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา

8. ประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ในฐานะของผู้รับสาร ผู้รับสาร แต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสารอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง รายการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง และเลือกจดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2.2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรรม (KAP Theory)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรม (KAP Theory)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรม เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) ของผู้รับสารอันอาจมีผลกระทบต่อสังคมต่อไปจากการรับสารนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงทั้งสามประเภทนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่องคือ เมื่อผู้รับสารได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลทำให้เกิดทัศนคติ และขั้นสุดท้ายคือการก่อให้เกิดการกระทำ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, หน้า 118-121)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรม คือ พฤติกรรมทั้งสามอย่างนี้มีความหมายสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แต่ละอย่างมักจะเกิดขึ้นโดยอิสระแต่มักจะเกิดขึ้นรวมกัน และพึ่งพาอาศัยกัน

การสร้างเสริมพฤติกรรมอย่างหนึ่งจะเป็นการพัฒนาพฤติกรรมอย่างอื่นไปโดยทางอ้อม (สุมณฑา สร้อยน้ำ, 2550 หน้า 98)

โรเจอร์ (Roger, 1978 อ้างถึงใน ศิริวรรณ ว่องวีรวุฒิ, 2553, หน้า 55) ได้อธิบายว่า เมื่อผู้รับสาร ได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลำาให้เกิดทัศนคติ และขั้นสุดท้าย คือ การก่อให้เกิดการกระทำนั่น หมายความว่า เมื่อบุคคลมีความรู้ มีเจตคติอย่างไรก็จะแสดงพฤติกรรมไปตามนั้น

ทฤษฎี KAP เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) กล่าวคือ ความรู้ (Knowledge) เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตามความรู้ก็อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้

ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ความรู้ก็อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ และผลกระทบที่ผู้รับสารเชิงความรู้ อาจปรากฏได้จากสาเหตุ 5 ประการ คือ

1. การตอบข้อสงสัย Ambiguity Resolution) การสื่อสารมักจะสร้างความสับสนให้กับผู้รับสาร จึงมีการแสวงหาสารสนเทศโดยการอาศัยสื่อทั้งหลาย เพื่อตอบข้อสงสัยและความสับสนของตน

2. การสร้างทัศนะ (Attitude Formation) ผลกระทบเชิงความรู้ต่อการปลูกฝังทัศนะนั้นส่วนมากนิยมใช้กับสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างทัศนคติให้คนยอมรับการเผยแพร่ นวัตกรรมนั้นๆ (ในฐานะความรู้)

3. การกำหนดวาระ (Agenda Setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อกระจายออกไปเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายตระหนัก และผูกพันกับประเด็นวาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมาย และค่านิยมของสังคมแล้ว กลุ่มเป้าหมายก็จะเลือกสารสนเทศนั้น

4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of Belief System) การสื่อสารมักกระจายเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่างๆ ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย จึงทำให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบระบบความเชื่อถือหลากหลาย และลึกซึ้งไว้ในความเชื่อของตนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification) ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยม และอุดมการณ์เป็นภาวะปกติของสังคม การนำเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ย่อมทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้นแจ้งชัดขึ้น

เบนจามิน เอส บลูม (Bloom et al., 1971, หน้า 271-273) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ การระลึกถึง เฉพาะเรื่อง หรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ระลึกถึงวิธี กระบวนการ หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นความจำ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การระลึกถึงสิ่งเฉพาะระลึกถึงวิธี และกระบวนการต่างๆ หรือ ระลึกถึงรูปแบบ โครงสร้าง โดยวัตถุประสงค์ของความรู้ จะเน้นย้ำในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยา มากกว่าความจำ แบ่งออกเป็น

1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเฉพาะ (Knowledge of specifics)

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการดำเนินการที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Knowledge of ways and means of dealing with specifics)

1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้าง หรือ หลักความคิด รวบยอดเกี่ยวกับเรื่องนั้น (Knowledge of the universals and abstraction in a field)

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้รับจากการสื่อสารและลงมือกระทำ หรือ จากการมองเห็นสิ่งที่มีความหมาย แบ่งออกเป็น

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การแปลความหมายหรือการตีความ (Interpretation)

2.3 การประมาณค่า (Extrapolation)

3. การประยุกต์ (Application) หมายถึง การนำความรู้และความเข้าใจที่มีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยความรู้และความเข้าใจดังกล่าวอาจหมายถึงรูปแบบความคิดทั่วๆไป กฎระเบียบ หรือกระบวนการทั่วไป

4. การวิเคราะห์ (Analysis) แบ่งออกเป็น

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบหรือความสำคัญ (Analysis of elements)

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationships)

4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of organizational principles)

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) แบ่งออกเป็น

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ (Production of a unique communication)

5.2 การสังเคราะห์แผนงานหรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Production of a plan of proposed set of operation)

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of a set of abstract relation)

6. การประเมินผล (Evaluation)

6.1 การตัดสินภายใต้เงื่อนไขภายในของผู้ฟัง (Judgment in term of internal evidence)

6.2 การตัดสินภายใต้เงื่อนไขของหลักเกณฑ์จากภายนอก (Judgments in terms of external criteria)

หากจำแนกระดับของความรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ

1. ความรู้เชิงทฤษฎี(Know-What) เป็นความรู้เชิงข้อเท็จจริง รู้อะไร เป็นอะไร จะพบในผู้ที่สำเร็จการศึกษามาใหม่ๆ ที่มีความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่จำมาได้จากความรู้ชัดแจ้งซึ่งได้จากการได้เรียนมาก แต่เวลาทำงาน ก็จะไม่มั่นใจ มักจะปรึกษารุ่นพี่ก่อน

2. ความรู้เชิงทฤษฎีและเชิงบริบท (Know-How) เป็นความรู้เชื่อมโยงกับโลกของความเป็นจริง ภายใต้สภาพความเป็นจริงที่ซับซ้อนสามารถนำเอาความรู้ชัดแจ้งที่ได้มาประยุกต์ใช้ตามบริบทของตนเองได้ มักพบในคนที่ทำงานไปหลายๆ ปี จนเกิดความรู้ฝังลึกที่เป็นทักษะหรือประสบการณ์มากขึ้น

3. ความรู้ในระดับที่อธิบายเหตุผล (Know-Why) เป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ผลของประสบการณ์แก้ปัญหาที่ซับซ้อน และนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น เป็นผู้ทำงานมาระยะหนึ่งแล้วเกิดความรู้ฝังลึก สามารถถอดความรู้ฝังลึกของตนเองมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นหรือถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้พร้อมทั้งรับเอาความรู้จากผู้อื่นไปปรับใช้ในบริบทของตนเองได้

4. ความรู้ในระดับคุณค่า ความเชื่อ (Care-Why) เป็นความรู้ในลักษณะของความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ที่ขับดันมาจากภายในตนเองจะเป็นผู้ที่สามารถสกัด ประมวล วิเคราะห์ความรู้ที่ตนเองมีอยู่กับความรู้ที่ตนเองได้รับมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ เช่น สร้างตัวแบบหรือทฤษฎีใหม่หรือนวัตกรรม ขึ้นมาใช้ในการทำงานได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ว่า “ความรู้” คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา

ความรู้ (Knowledge) ยังหมายถึงการใช้ข้อมูลและสารสนเทศที่มีคุณค่าซึ่งมีการนำประสบการณ์ วิจารณญาณ ความคิด ค่านิยม และปัญหาของมนุษย์มาวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการ

ทำงานหรือการแก้ปัญหา ความรู้จะช่วยตอบคำถามว่า “อย่างไร” (How Questions) ทำให้เข้าใจรูปแบบของความสัมพันธ์

ความรู้ (Knowledge) จะเป็นภูมิปัญญา หรือ Wisdom เมื่อความรู้นั้นนำไปใช้เพื่อการตัดสินในประเด็นที่สำคัญ หรือ ระบุว่าความรู้ที่ผ่านการปฏิบัติและพิสูจน์ว่าได้ผลมาอย่างยาวนาน ซึ่งการนำเอาข้อมูลมากองรวมกันไม่ได้ทำให้เกิดข่าวสารมากองรวมกันไม่ได้เป็นความรู้ การนำเอาความรู้มากองรวมกันไม่ได้เป็นปัญญา เพราะข่าวสาร ความรู้ ปัญญา มีอะไรที่มากกว่าการนำเอาส่วนประกอบต่าง ๆ (Nonaka, 1994)

ระดับของความรู้

ระดับของความรู้แบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2534) ดังนี้

1. ความรู้ระดับต่ำ ได้แก่ ความรู้ที่เกิดจากการเดาหรือภาพลวงตาทางประสาทสัมผัส

2. ความรู้ระดับธรรมดาได้แก่ ความรู้ทางประสาทสัมผัสหรือความเชื่อที่สูงกว่า แต่ยังไม่แน่นอนเป็นเพียงขึ้นอาจเป็นไปได้

3. ระดับสมมติฐาน ได้แก่ ความรู้ที่เกิดจากความคิดหรือที่เกิดความเข้าใจ และไม่ได้เกิดจากประสาทสัมผัสเช่น ความรู้ทางคณิตศาสตร์ความรู้ขั้นนั้นถือว่าเป็นขั้นสมมติฐานเพราะเกิดจากคำนิยามและสมมติฐานที่ไม่ได้พิสูจน์

4. ระดับเหตุผล ได้แก่ ความรู้จากตรรกวิทยาเป็นความรู้ที่ทำให้มองเห็นรูปหรือมโนภาพว่าเป็นเอกภาพ

การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดระดับความจำความสามารถในความคิดเข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับการศึกษาและประสบการณ์เดิมโดยผ่านการทดสอบคุณภาพแล้วจะแยกคนที่มีความรู้กับไม่มีความรู้ออกจากกันได้ระดับหนึ่ง (ศุภกนิตย์ พลไพรินทร์, 2540)

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ชนิด (ไพศาล หวังพานิช, 2526)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของเรื่องราวทั้งหลายประกอบด้วยคำถามประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่างๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่นย่อลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหานั้น

ทัศนคติ (Attitude) ทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังนั้น จึงจำเป็นที่ต้องเข้าใจถึงความหมายของ ทัศนคติ และกระบวนการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญมาก แนวคิดหนึ่งทางจิตวิทยาสังคมและการสื่อสาร และมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่า ทัศนคตินั้น ได้มีนักวิชาการ หลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533, หน้า 122) ได้กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้วัดว่า บุคคลนั้นคิด และรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจน สถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ทัศนคติจึงเป็น เพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบ หรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร กันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

เสรี วงษ์มณฑา (2542) ได้กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นความพร้อมที่จะปฏิบัติ ถ้าเรามีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวกเราก็ จะปฏิบัติออกมาในเชิงบวก แต่ถ้าเรามีความรู้สึกในเชิงลบเราก็ปฏิบัติออกมาในเชิงลบ ทัศนคติจึงมี ลักษณะทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude) การปฏิบัติออกมาในเชิงบวก (Act positive) และ ทัศนคติเชิงลบ (Negative attitude) การปฏิบัติออกมาในเชิงลบ (Act negative)

Rosenberg and Hovland (1960, p. 1) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติโดยปกติสามารถนิยามว่าเป็นการจูงใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่สนใจ

สรุปได้ว่า ทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกับระหว่างความรู้สึก และความเชื่อ หรือการรับรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ทัศนคติสามารถเกิดขึ้นได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของทัศนคติ ธีระพร อุวรรณโณ (2528) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ เป็นมโนทัศน์หนึ่งที่มีการศึกษากันมาเป็นเวลานานและศึกษากันอย่างกว้างขวางใน สาขาวิชาต่าง ๆ กอร์ดอน อัลล์พอร์ท เขียนถึงทัศนคติไว้ในคู่มือจิตวิทยาสังคมยุคแรกว่า “เป็นมโนทัศน์ที่เด่นชัดและขาดหายไปจาก

จิตวิทยาสังคมยุคปัจจุบันไม่ได้” (Allport, 1935) ส่วนเบอร์โควิทซ์ (Berkowitz, 1972) ก็ให้ความเห็นว่าทัศนคติเป็นคำที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดมากกว่าคำใด ๆ ในสาขาวิชาต่าง ๆทางสังคมศาสตร์

การอภิปรายเกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงไปยังแง่มุมอื่นอีก 2 ด้าน คือ ด้านแรกเชื่อมโยงไปยังนิยามของทัศนคติ อีกด้านหนึ่งก็เชื่อมโยงไปยังประเด็นความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบเหล่านี้หรือความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ เนื่องจากนักจิตวิทยาได้เสนอองค์ประกอบของทัศนคติไว้เป็น 3 แนว การอภิปรายประเด็นการเชื่อมโยงข้างต้น จะอภิปรายไปพร้อมกับการเสนอแนวการจัดองค์ประกอบแต่ละแนว

แนวคิดทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั่วไป ทั้งที่ชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาล่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งทัศนคติเป็น 3 องค์ประกอบ และมีอิทธิพลต่อการศึกษาด้านนี้ ไม่น้อยคือ เครทย์ และคณะ (Kretch, Crutchfield, & Pallachey, 1962) และทรัยแอนติส (Triandis, 1971) นักจิตวิทยาเหล่านี้ให้คำนิยามทัศนคติโดยครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบอย่างครบถ้วน และเห็น ว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันพอสมควร กล่าวคือเครทซ์และคณะทบทวนงานวิจัย

ด้านนี้แล้วพบว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (เช่น ค่าสหสัมพันธ์ประมาณ +.5) การที่เครทซ์และคณะสรุปว่าองค์ประกอบทั้งสามสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ดูจะเป็นการลบล้างจุดอ่อนของการแบ่งทัศนคติเป็น 3 องค์ประกอบ ที่เคยมีการให้ข้อสังเกตกันไว้ว่า หากองค์ประกอบทั้ง สามไม่สัมพันธ์กันหรือสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่ละองค์ประกอบอาจเป็นมโนทัศน์ที่เป็นอิสระจากกัน หรือ หากองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง องค์ประกอบทั้งสามอาจเป็นสิ่งเดียวกันก็ได้ (Oskamp, 1977) อย่างไรก็ตาม แมคกวายร์ (MaGuire, 1969) ทบทวนงานวิจัยด้านนี้เช่นกัน กลับได้ข้อสรุปที่ ต่างไปว่าองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กันมาก จนอาจจะไม่มีประโยชน์ที่จะแย่งแยกทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ

ทัศนคติมี 2 องค์ประกอบ แคทซ์ (Katz, 1960) และ โรเซ็นเบิร์ก (Rosenberg, 1956, 1960, 1965) แนวคิดนี้ระบุว่าทัศนคติมี 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีว่าที่หมายของทัศนคติจะเป็นตัวส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมต่างๆ ของเขา

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้นโดยที่หมายของทัศนคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งทัศนคติเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ แคทซ์ (Katz, 1960) และ โรเซ็นเบิร์ก (Rosenberg, 1956, 1960, 1965) ตามแนวคิดของโรเซ็นเบิร์ก องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึงกลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีว่าที่หมายของทัศนคติจะเป็นตัวส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุถึง ค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคล ส่วนองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกหมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูก กระตุ้นโดยที่หมายของทัศนคติ โรเซ็นเบิร์ก เห็นว่าอารมณ์ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อที่หมายของ ทัศนคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของทัศนคตินั้น สัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางบวกและขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางลบของบุคคล ในทางกลับกันอารมณ์ความรู้สึกทางลบที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของทัศนคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางบวกและขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางลบของบุคคล ในทางกลับกันอารมณ์ความรู้สึกทางลบที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของทัศนคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางลบเล็กน้อยที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กับ ความเชื่อที่ว่าที่หมายของทัศนคตินั้นมีความสัมพันธ์กับค่านิยมที่มีความสำคัญน้อยสำหรับบุคคลหรือหากสัมพันธ์

แนวคิดของโรเซ็นเบิร์กเป็นแนวคิดที่มีพื้นฐานร่วมกับกลุ่มทฤษฎีที่เรียกว่า กลุ่มทฤษฎีความคล้องจองของปัญญา (Cognitive Consistency Theories) โดยโรเซ็นเบิร์กเห็นว่า “มนุษย์มีความต้องการที่จะบรรลุและรักษาไว้ซึ่งความคล้องจองระหว่างอารมณ์ความรู้สึกและปัญญา” (Rosenberg, 1965, pp. 123-124)

โรเซ็นเบิร์กจึงนิยามทัศนคติว่าเป็นโครงสร้างรวมระหว่างปัญญาและอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติมีองค์ประกอบเดียว

แนวคิดนี้ระบุว่าทัศนคติมีองค์ประกอบเดียวคือ อารมณ์ความรู้สึก (Affect component) ในทางชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติ นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนว คิดนี้ได้แก่ เป็ม (Pem, 1970) พีชบายน์และไอเซ็น (Fishbein & Ajzen, 1975) อินสโค (Insko, 1967) และ เธอสโตน (Thurstone, 1959) นักจิตวิทยาเหล่านี้ถือเอาคำนิยามองค์ประกอบทางอารมณ์ความรู้สึกเป็นคำนิยามทัศนคติด้วย

เธอร์สโตน (Thurestone) เป็นนักจิตวิทยาผู้หนึ่งที่เริ่มวิธีการสร้างมาตราวัดเจตคติ และเขียนบทความไว้อย่างน่าสนใจภายใต้หัวข้อเรื่อง “Attitude can be measured” (1928/1959) ให้นิยามคำว่า ทัศนคติ หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกในทางสนับสนุนหรือต่อต้านที่หมายทางจิต (เธอร์สโตน, 1931/1959, p. 297) และต่อมาเขาก็ย้ำว่า ทัศนคติ หมายถึง ความเข้มของอารมณ์ความรู้สึกทางบวกหรือทางลบในทางสนับสนุนหรือต่อต้านที่หมายทางจิต (เธอร์สโตน, 1946/1959, p. 320) ทั้งนี้ คำว่าอารมณ์ความรู้สึก (affect) ส่วนที่เป็นทางบวกได้แก่ การชอบพอ การปกป้องหรือการทำดีกับที่หมายจิต ส่วนอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นทางลบได้แก่ การเกลียด ไม่ชอบ ทำลาย หรือมีปฏิกริยาที่หมายทางจิต ส่วนคำว่า ที่หมายทางจิต (psychological object) อาจหมายถึงวัตถุ ความคิด แผนการกระทำรูปแบบความประพฤติ อุดมการณ์ หลักจริยธรรม คำขวัญ หรือ สัญลักษณ์ที่บุคคลอาจแสดงอารมณ์ ความรู้สึกทางบวกหรือทางลบได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ออสกูด และคณะ (Osgood et al., 1957, อ้างถึงใน ธีรพร อุวรรณโณ, 2535) ได้ให้แนวทางนิยามของทัศนคติที่เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก ว่าเป็นแนวโน้มในการประเมินของบุคคล การเข้าหาหรือการหลีกหนี การสนับสนุนหรือการต่อต้านที่หมายของทัศนคติ ออสกูดและคณะได้แนวความคิดจากการวิจัยในการแสวงหามิติของความหมายโดยนัย (Dimensions of Connotative Meaning) โดยใช้มาตรจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ให้คนจอบว่ามโนทัศน์หนึ่งๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ บุคคล หรือที่หมายอื่นๆ มีความหมายสำหรับเขาอย่างไรบนหัวข้อที่มีคำคุณศัพท์คู่ขั้ว (Bipolar Adjective) ที่มีความหมายตรงข้ามกัน เช่น ดี-เลว แข็งแรง-อ่อนแอ รวดเร็ว-เชื่องช้า เป็นต้น จากนั้นก็นำคำตอบทั้งหมดของคนจำนวนมาก มาวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งพบว่าองค์ประกอบหรือมิติที่ปรากฏออกมาบ่อยที่สุด และมีคู่คุณศัพท์เข้ากลุ่มด้วยมากที่สุด คือ มิติการประเมิน (Evaluation Dimension) ออสกูด และคณะ เห็นว่ามิติการประเมินนี้เป็นมิติของการวัดทัศนคติ โดยมีคู่คุณศัพท์เด่น ๆ คือ ดี-เลว ยุติธรรม-อยุติธรรม มีค่า-ไร้ค่า ดังนั้นทัศนคติของบุคคลเป็นเหมือนจุดยืนบนความต่อเนื่องของสองขั้ว (Bipolar Continuum) โดยมีขั้วหนึ่งเป็นขั้วลบอีกขั้วหนึ่งเป็น ขั้วบวก และมีศูนย์เป็นจุดกลาง ความต่อเนื่องของสองขั้วนี้มีคุณสมบัติของทิศทางและความเข้มที่สามารถนำมาสร้างมาตรวัดทัศนคติได้

ในบรรดาแนวการจัดองค์ประกอบของทัศนคติ 3 แนว ดังกล่าวข้างต้น แนวที่ได้รับความนิยาม มากที่สุดในปัจจุบันคือแนวที่เห็นว่าทัศนคติมีองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกเพียงองค์ประกอบเดียว ซึ่งในการศึกษาเรื่องทัศนคติในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในเรื่องทัศนคติเป็นหนึ่งองค์ประกอบ คือ แนวความคิดเธอร์สโตน (Thurestone) กับ ออสกูด และคณะ (Osgood et al., 1957, อ้างถึงใน ธีระพร อุวรรณโณ, 2535) ให้แนวทางนิยามของทัศนคติที่เป็นองค์ประกอบด้าน

ความรู้สึก มาใช้ประกอบการศึกษาเรื่องทัศนคติในด้านต่างๆ ที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชน ประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)

ประเภทของทัศนคติ

การแสดงออกทางทัศนคติสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ทัศนคติในทางบวก (Positive Attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดี หรือยอมรับ ความพอใจ เช่น นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการโฆษณา เพราะวิชาการโฆษณาเป็นการให้บุคคลได้มีอิสระทางความคิด

2. ทัศนคติในทางลบ (Negative Attitude) คือ การแสดงออกหรือความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อม ในทางที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ เช่น นิดไม่ชอบคนเลี้ยงสัตว์ เพราะเห็นว่าทารุณสัตว์

3. การไม่แสดงออกทางทัศนคติหรือมีทัศนคติเฉยๆ (Negative Attitude) คือ มีทัศนคติเป็นกลาง อาจจะเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ หรือในเรื่องนั้นๆ เราไม่มีแนวโน้มทัศนคติอยู่เติม หรือไม่มีแนวโน้มทางความรู้ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน เช่น เรามีทัศนคติที่เป็นกลางต่อตู้ไมโครเวฟ เพราะเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับโทษหรือคุณของสู้ไมโครเวฟมาก่อน จะเห็นได้ว่าการแสดงออกของทัศนคตินั้น เกิดจากการก่อตัวของทัศนคติที่สะสมไว้เป็นความคิดและความรู้สึก จนสามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาตามทัศนคติต่อสิ่งนั้น ๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 64-65) กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิด จากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งทัศนคติ (Source of Attitude) ต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย และแหล่งที่ ทำให้คนเกิดทัศนคติที่สำคัญ คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้น ไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาล่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จากผู้อื่นได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่ จะเกิดทัศนคติ ต่อการกระทำต่างๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change)

Kelman (1967, p. 469) ได้อธิบายถึงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่า ทัศนคติ อย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ Herbert ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมกระทำตาม สิ่งที่อยากให้เขากระทำนั้น ไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่าจะได้รับ รางวัล หรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วย และกระทำตาม ดังนั้น ความพอใจที่ได้รับ จากการ ยอมกระทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคม หรืออิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิดการ ยอมรับนั้น กล่าวได้ว่า การยอมกระทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งจะมีพลัง ผลักกันให้บุคคล ยอมกระทำตามมาก หรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวน หรือความรุนแรงของรางวัล และ การให้โทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการ ยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พอใจระหว่าง ตนเอง กับผู้อื่น หรือกลุ่มบุคคลอื่น จากการเลียนแบบนี้ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมาก หรือ น้อย ขึ้นอยู่ กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ซึ่งผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมาก หรือห้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มห้าวใจของสิ่งเร้า ที่มีต่อ บุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมด ของคนอื่นมาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเอง เลียนแบบ แต่ไม่รวมถึงเนื้อหา และรายละเอียดในการเลียนแบบทัศนคติของบุคคล จะเปลี่ยนไป มาก หรือห้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคล ยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายใน หรือค่านิยมของเขา พฤติกรรม ที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้ จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับ เนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ล้าความคิด ความรู้สึก และ พฤติกรรมถูกระทบ ไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น

กระบวนการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติ

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2542, หน้า 34) ได้อธิบายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงของ ทัศนคติว่า มีอยู่ 3 ระดับ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงความคิด สิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะมาจากข้อมูล ข่าวสารใหม่ ซึ่งอาจมาจากสื่อมวลชน หรือบุคคลอื่น

2. การเปลี่ยนความรู้สึก การเปลี่ยนในระดับนี้ จะมาจากประสบการณ์หรือความประทับใจหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ

3. การเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการในการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่ง ไปมีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมเติมเสียใหม่

นอกจากนี้องค์ประกอบต่างๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจน ช่องทางในการสื่อสาร ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ทัศนคติของบุคคล เมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้จะคงทน แต่ก็จะสามารถเปลี่ยนได้ โดยตัวบุคคล สถานการณ์ ข่าวสาร การชวนเชื่อ และสิ่งต่างๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่ๆ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้น

การเปลี่ยนทัศนคติ มี 2 ทิศทาง คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย และทัศนคติที่เป็นไปในทางลบ ก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะลดลงไปในทางลบ และถ้าเป็นไปในทางลบ ก็จะกลับเป็นไปในทางบวกดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า หากได้รับข่าวสารในลักษณะที่แตกต่างกัน ก็ย่อมทำให้มี ทัศนคติ หรือแนวโน้มของพฤติกรรมมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงส่วนมากนั้น ไม่ได้มาจากการเปลี่ยนค่านิยมของบุคคล แต่มาจากการเปลี่ยนแปลงการยอมรับข่าวสาร ซึ่งสัมพันธ์ กับบุคคลนั้น

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของคนเพราะการรู้ถึงทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นไปในทิศทางใดและมีความเข้มมากน้อยแค่ไหนย่อมจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทำนายพฤติกรรมที่อาจจะเกิดขึ้นของบุคคลนั้นได้และสามารถวางแผนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับบุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพการวัดทัศนคติสามารถทได้หลายวิธี (สุบิน ยุระรัช, 2555 หน้า 81) ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาทัศนคติ โดยใช้ประสาทหูและตา เป็นสำคัญการสังเกตเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วน่า ข้อมูลที่สังเกตนั้นไปอนุมานว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาจะต้องออกไปสอบถามบุคคลนั้นๆ ด้วยตนเอง โดยอาศัยการพูดคุยผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมวางแผนล่วงหน้าว่าจะสัมภาษณ์ในเรื่องใดเพื่อให้ ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุดการใช้คำถามปลายเปิดผู้สัมภาษณ์จะได้ข้อมูลมากมายแต่มีข้อเสียก็คือว่า ผู้ตอบอาจ

ไม่ตอบตามความเป็นจริงเพราะไม่กล้าเปิดเผยหรือตอบตามความคาดหวังของสังคม ดังนั้น การวัดทัศนคติโดยอาศัยการสัมภาษณ์จึงควรใช้วิธีการอื่นๆ ร่วมด้วย

3. แบบรายงานตนเอง เป็นวิธีการศึกษาทัศนคติของบุคคล โดยให้บุคคลนั้นเล่า ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมาว่ารู้สึกชอบหรือไม่ซอบดีหรือไม่ดีซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิด ของตัวเองออกมาตามประสบการณ์และความสามารถที่มีอยู่ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล

พฤติกรรม (Practice or Behavior)

พฤติกรรมบางครั้งอาจเรียกว่าการยอมรับปฏิบัติหรือการมีส่วนร่วมของบุคคลในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Practice or Behavior ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของคำดังกล่าวไว้มากมาย ดังนี้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533, หน้า 123) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการแสดงออกของบุคคลโดย มีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันเนื่องมาจากการมีความรู้ และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างกันในการแปลความสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สั่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2542, หน้า 39) กล่าวว่า พฤติกรรมใดๆ ของคนเราส่วนใหญ่ตามปกติมักเกิดทัศนคติของบุคคลนั้น ทัศนคติจึงเปรียบเสมือนกับเครื่องควบคุมการกระทำของบุคคล ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนเราจำาเป็นต้องศึกษาเรื่องทัศนคติอย่างลึกซึ้ง

องค์ประกอบของพฤติกรรม

พฤติกรรมของมนุษย์โดยทั่วไปมีส่วนประกอบ 3 ส่วน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526 หน้า 89) คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธปัญญา (Cognitive domain) พฤติกรรมในด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้วิจารณญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถระดับต่างๆ ซึ่งเริ่มต้นจากการรับรู้ระดับง่ายๆ และเพิ่มการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญามากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนี้

1.1 ความรู้ (Knowledge)

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension)

1.3 การประยุกต์หรือการน าความรู้ไปใช้ (Application)

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis)

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis)

1.6 การประเมินผล (Evaluation)

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความ สนใจ ความรู้สึก ท่าที ความชอบ ไม่ชอบ การให้คุณค่า การรับ - การเปลี่ยนหรือปรับปรุงค่านิยมที่ ยึดถืออยู่ พฤติกรรมด้านนี้ยากต่อการอธิบาย เพราะเกิดภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งจะต้องใช้เครื่องมือ พิเศษในการวัดพฤติกรรมเหล่านี้ เพราะความรู้สึกภายในของบุคคลนั้นยากต่อการที่จะวัดจากพฤติกรรมที่แสดงออกมาภายนอก การเกิดพฤติกรรมด้านเจตคติ แบ่งชั้นตอน ดังนี้

2.1 การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving of attending)

2.2 การตอบสนอง (Responding)

2.3 การให้ค่าหรือการเกิดค่านิยม (Valuing)

2.4 การจัดกลุ่มค่า (Organization)

2.5 การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a value or value complex)

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติการ (Psychomotor domain) เป็นพฤติกรรม เกี่ยวกับการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออก และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่ง หรืออาจจะเป็นพฤติกรรมที่ล่าช้าคือบุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันทีแต่ คาดคะเน ว่าจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมชั้นสุดท้ายที่จะเป็น เป้าหมาย ของการศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่างๆ ทางด้านพุทธิปัญญาและเจตคติเป็น ส่วนประกอบ พฤติกรรมด้านนี้เมื่อแสดงออกมาจะสามารถประเมนผลได้ง่าย

องค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์แบ่งออกเป็น 7 ประการ (สุดาวรรณ ขันธมิตร, 2550 หน้า 154) คือ

1. ความมุ่งหมายเป็นความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ที่จะทำให้เกิด กิจกรรมคนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดชั้นกิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือ สนองความต้องการได้ทันทีแต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถบรรลุผล สมความต้องการคนเราจะมีความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันและมักจะต้อง เลือกสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อนและสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อมหมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่มีความ จำเป็นในการกระทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุก อย่างความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเรา

3. สถานการณ์ เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อที่สนองความต้องการ

4. การแปลความหมายก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ลงไปเขาต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะได้ความพอใจมากที่สุด

5. การตอบสนอง เป็นการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการโดย วิธีการที่ได้รับเลือกแล้วในชั้นการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมาเมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะตรงตามที่คาดคิดไว้ หรืออาจจะตรงกันข้ามกับความคิดที่คาดหมาย

7. ปฏิกิริยาต่อความผิดหวัง คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบความผิดหวังในกรณีนี้เขาอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่และเลือกวิธีการสนองตอบใหม่ก็ได้

ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมมนุษย์สามารถจำแนกออกได้ 2 ประเภท (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2545) คือ

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ โดยใช้ประสาทสัมผัสหรือใช้เครื่องมือ พฤติกรรมภายนอกยังแบ่งได้ 2 ประเภท

1.1 พฤติกรรมภายนอกที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต คือ พฤติกรรมที่สังเกตได้ง่ายเช่น การเคลื่อนไหวของแขนขา การเต้นของหัวใจ

1.2 พฤติกรรมภายนอกที่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต คือ พฤติกรรมที่เราไม่สามารถสังเกตได้ด้วยตาเปล่า เช่น การทำงานของคลื่นสมอง ที่จะต้องใช้เครื่องมือ ในการวัด

2. พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) เป็นพฤติกรรมที่เจ้าตัวเท่านั้นที่ จะรับรู้ได้ เช่น การได้ยิน การเข้าใจ การรู้สึกหิวพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นพฤติกรรมภายในมี 4 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกการสัมผัส (Sensitive) เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้รส การสัมผัส และการมีความสุขเป็นต้น

2.2 พฤติกรรมที่เป็นการเข้าใจหรือตีความ (Interpreting) เช่นเมื่อ มองตาเพื่อนก็เข้าใจเพื่อนได้เป็นต้น

2.3 พฤติกรรมที่เป็นความจำ (Remembering) เช่นเมื่อมีสาร โทรศัพท์เรียกเข้ามาเราอาจจะจำเสียงของผู้โทรศัพท์เข้ามาได้ทันที เป็นต้น

2.4 พฤติกรรมที่เป็นความคิด (Thinking) การคิดมีหลายชนิด อาจเป็นการคิดสร้างสรรค์ การคิดที่ไม่สร้างสรรค์ หรือการคิดหาเหตุผลก็เป็นได้

3. พฤติกรรมของมนุษย์อาจแบ่งตามลักษณะที่เกิดเป็น 2 ประเภท (ลักขณา สริวัฒน์, 2544 หน้า 85) คือ

3.1 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นเอง ตั้งแต่เกิดโดยไม่ได้รับการฝึกฝนหรือสั่งสอน เช่น การร้องไห้ การหัวเราะ การดูด การกลืน เป็นต้น อันเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่อยู่ในวันแรกเกิด

3.2 พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำที่ได้รับจากการ ฝึกฝนหรือได้รับจากการเรียนรู้ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน การเล่นดนตรี รวมถึงการกระทำที่ผิด กฎหมาย ผิดศีลธรรม เป็นต้น สำหรับพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้นี้จะเกิดเมื่อมนุษย์เริ่มเลียนแบบ รับรู้และเรียนรู้ได้

พฤติกรรมที่ถูกโน้มน้าวโดยการสื่อสารนั้น อาจเกิดกระบวนการเรียนรู้ หรือการตอบสนองต่อสื่อ ซึ่งในบางครั้งสื่อ และความพยายามของการสื่อสารสังคมในปัจจุบัน พยายามทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเพื่อส่วนรวม หรือเพื่อผู้อื่น ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปลูกจิตสำนึกของผู้รับสาร มิใช่เกิดจากการครอบงำของผู้ส่งสารแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยทั่วไปการโน้มน้าวใจพฤติกรรมการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล กลุ่ม สังคม ซึ่งการโน้มน้าวพฤติกรรมของการสื่อสาร สังคมอาจผ่านสื่อ โดยวิธีการ ดังนี้

1. การปลุกเร้าอารมณ์ (Emotion Arousal) เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจในการติดตาม

2. ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) การแสดงความอ่อนโยน เสียสละ และความกรุณาปราณี ยอมแพ้เพื่อความเป็นพระชนะเป็นมาร ก็อาจโน้มน้าวใจผู้อื่นให้ยอมรับได้

3. การสร้างแบบอย่างขึ้นในใจ (Internalized Norms) การสร้างมาตรฐานอย่างหนึ่งขึ้นเพื่อให้มาตรฐานนั้น ปลูกศรัทธา และเป็นตัวอย่างแค่ผู้รับสารที่ต้องปฏิบัติตาม

4. การให้รางวัล (Reward) เช่น การลดแลกแจกแถมในการโฆษณา เพื่อเป็นการจูงใจให้ซื้อ สินค้า ซึ่งผลของการโน้มน้าวใจด้วยวิธีการดังกล่าวนั้น สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมพื้นฐานได้แบบคือ กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมใหม่ หรือมีพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง (Activation) และหยุดยั้งพฤติกรรมเก่าๆ (Deactivation) ทั้งการกระตุ้น และการหยุดยั้ง เป็นพฤติกรรมพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆ ตามมา เช่น การตัดสินใจวินิจฉัยต่อประเด็นปัญหา การจัดยุทธวิธีดำเนินงาน และสร้างพฤติกรรมเพื่อส่วนรวม

การวัดพฤติกรรม

พฤติกรรมของบุคคลมีทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในการวัด พฤติกรรมนั้นทำได้ 2 วิธี (สมจิตต์ สุพรรณทัศน์, 2538) คือ

1. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางตรง (Direct methods of assessment) ทำได้โดย

1.1 การศึกษาพฤติกรรมสังเกตแบบให้ผู้สังเกตรู้ตัว เช่น ครูสังเกต พฤติกรรมเด็กในห้องเรียนโดยบอกนักเรียนให้ทราบว่าครูสังเกตใครทำกิจกรรมใดบ้างในห้องการ สังเกตแบบนี้บางคนอาจไม่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงออกมาก็ได้

1.2 การสังเกตแบบธรรมชาติ คือ การที่บุคคลผู้สังเกตพฤติกรรม ไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนพฤติกรรมของบุคคลที่สังเกตและเป็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสังเกตไม่ ทราบว่าถูกสังเกต

พฤติกรรมการสังเกตแบบนี้จะได้พฤติกรรมที่แท้จริงมากและจะทำให้สามารถนำผล ที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรมในสถานที่ใกล้เคียงกันหรือเหม่อนกันข้อจำกัดในการสังเกตแบบธรรมชาติคือ ต้องใช้เวลามากในการสังเกตพฤติกรรมที่ต้องการได้และการสังเกตต้องทำเป็นเวลาติดต่อกันเป็น จำนวนหลายครั้งพฤติกรรมบางอย่างอาจต้องใช้เวลานานถึง 50 ปีหรือ100 ปีก็ได้

2. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางอ้อม แบ่งได้หลายวิธี คือ

2.1 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการซักถามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยการ ซักถามแบบเผชิญหน้าหรือมีคนกลางทำหน้าที่ซักถามเพื่อต้องการซักถามข้อมูลจากบุคคลหรือกลุ่ม ของบุคคล การสัมภาษณ์เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การสัมภาษณ์โดยตรงโดยซักถามเป็นเรื่องๆ ตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้อีกประเภทคือการสัมภาษณ์พูดคุย กันไปเรื่อย ๆ โดยสอดแทรกเรื่องที่จะสัมภาษณ์

2.2 การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการศึกษา พฤติกรรมของบุคคลเป็นจำนวนมากและเป็นผู้ที่อ่านออกเขียนได้

2.3 การทดลอง เป็นการศึกษาพฤติกรรมโดยผู้ถูกศึกษา จะอยู่ใน สภาพการควบคุมตามที่ผู้ศึกษาต้องการโดยสภาพแห้จริงแล้วการควบคุมจะทำได้ในห้องทดลองแต่ใน ชุมชนการศึกษาพฤติกรรมชุมชนโดยการควบคุมตัวแปรต่างๆ คงเป็นไปได้น้อยมาก

2.4 การทำบันทึก วิธีนี้ทำให้สามารถทราบพฤติกรรมของบุคคลโดย ให้บุคคล บันทึกพฤติกรรมของตนเองซึ่งอาจเป็นบันทึกประจำวันหรือการศึกษาพฤติกรรมแต่ละ ประเภท ทัศนคติกับพฤติกรรม

โรเจอร์ (Roger, 1978, pp. 208 - 209, อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, หน้า 122) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ ว่า เป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจน สถานการณต่าง ๆ โดย ทัศนคติ นั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรม ในอนาคตได้ ทัศนคติ จึงเป็นเพียง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบ หรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็น การสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

ทัศนคติ กับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ มีผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ทัศนคติ มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ในขณะเดียวกัน การแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลด้วย อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ทั้งนี้ เพราะเทรนดิส (Triandis, 1971) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคล เป็นผลมาจากทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม นิสัย และผลที่คาด

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531, หน้า 2) กล่าวถึง ทัศนคติ ที่เชื่อมโยงไปถึง พฤติกรรมของบุคคล ว่า ทัศนคติ หมายถึง

1. ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก หรือการมีอคติของบุคคล ในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณของบุคคลนั้น ที่ได้รับมา

2. ความโน้มเอียง ที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือ ต่อด้าน สิ่งแวดล้อมที่จะมาถึง ทางหนึ่งทางใด

3. ในด้านพฤติกรรม หมายถึง การเตรียมตัว หรือความพร้อมที่จะตอบสนอง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อ หรือการรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบ ในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของทัศนคตินั้น ทัศนคติในที่นี้เป็นเรื่องของจิตใจ ท่าที ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคล ที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ทัศนคติ มีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ ประกอบด้วย ความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้น ออกมาโดยทาง พฤติกรรม

แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษา พบว่า ทัศนคติอาจไม่นำไปสู่พฤติกรรมเสมอไป ซึ่งในแนวคิดนี้เรียกว่า ช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ หรือ KAP-GAP และได้อธิบายว่า ทัศนคติกับพฤติกรรมของบุคคลนั้น ไม่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเสมอไป กล่าวคือ เมื่อการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคติในทางบวกต่อสิ่งเร้า หรือนวัตกรรมนั้นแล้ว ในขั้นตอนการยอมรับปฏิบัติ อาจมีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้ ถึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่ เมื่อบุคคลมีทัศนคติอย่างไรแล้วจะมีความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามทัศนคติของตนก็ตาม แต่พฤติกรรมเช่นนั้นจะไม่ เกิดขึ้นเสมอไป ทั้งนี้ เพราะในบางกรณีอาจเกิด KAP-GAP ขึ้นได้กล่าวโดยสรุป คือ ในกรณีทั่วไป เมื่อบุคคลมีความรู้และทัศนคติอย่างไร จะแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้ และทัศนคติที่มีอยู่นั้น คือ K (Knowledge) A (Attitude) P (Practice) จะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกัน หรือสัมพันธ์กัน แต่จะไม่เกิดขึ้นเสมอไปในทุกกรณี

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2542, หน้า 45) กล่าวถึงแนวคิดของ Zimbardo and Leippe ซึ่งได้ อธิบายถึงสาเหตุท่าให้ทัศนคติไม่นำไปสู่พฤติกรรม ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การเห็นความสำคัญในตัวคนอื่น (Significant Others) เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ในสถานการณ์,ที่มีผู้อื่นอยู่ด้วย คนเหล่านั้นจะเป็นแรงกดดันให้เรากระทำตามคนหมู่มาก ซึ่งคนหมู่มากในที่นี้อาจจะเป็นไปได้ตั้งแต่คนแปลกหน้า ซึ่งไม่สลักสำคัญอะไรเลยสำหรับเราไปจนกระทั้ง ถึงสมาชิกในครอบครัว เราอาจจำเป็นต้องซื้อบัตรราคาแพงแสนแพงเพื่อไปดูลูกสาวเต้นบัลเล่ย์เรา อาจจะต้องมีสีหน้าสดชื่นยิ้มแย้ม,ที่สุดเมื่อชมการแสดง ทั้ง ๆ ที่เราอาจจะไม่ชอบบัลเล่ย์

เราอาจจะต้องแน่ใจไปรับประทานแฮมเบอร์เกอร์ ล้าเพื่อนฝูงหมู่มากต้องการเช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่เราไม่ชอบ

2. ความไม่คงเส้นคงวาของบุคคลในบางครั้ง (Timely Inconsistencies) บางครั้งเราอาจจะยุ่งมาก หรือมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องทำในเวลาเดียวกัน หรืออาจจะมีเป้าหมายอย่างอื่น ที่ต้องการ บรรลุผล ซึ่งทำให้พฤติกรรมของเราไม่สอดคล้องกับทัศนคติของเรา ตัวอย่างเช่น เราอาจจะเป็นนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปกติเราชอบการแยกขยะเปียก ขยะแห้ง ขยะที่รีไซเคิลได้ นี่คือ ทัศนคติของเรา แต่อาจจะมีบางครั้งบางคราวที่พฤติกรรมของเรา คือ รวมขยะไว้ในลุงเดียว อาจจะเป็นเพราะเรามีงานยุ่งประดังเข้ามา เช่น ต้องเตรียมตัวสอบ ต้องเตรียมรายงานการประชุม ต้องทำงานบ้านอื่นๆ เช่นนี้ ทัศนคติของเราต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็ไม่นำปสู่พฤติกรรมได้ ในการปิดช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม KAP-GAP นี้ มีวิธีการแก้ไข 4 วิธีการ คือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ให้มากขึ้น กล่าวคือ ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจอย่างแท้จริง ถึงวิธีการใช้ หรือปฏิบัติต่อสิ่งที่เผยแพร่ให้นั้น

2. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติ ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้ผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อกับสมาชิก โดยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

3. ให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับปฏิบัติ เพื่อเป็นการจูงใจแก่สมาชิกอื่นๆ ที่ยังไม่ยอมรับ

4. ใช้กลยุทธ์ในการโน้มน้าวใจ โดยวิธีการใช้สื่อบุคคลที่เป็นผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อสมาชิก หรือกลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อโน้มน้าวใจสมาชิกให้เกิดการยอมรับปฏิบัติอีกต่อหนึ่ง ในบางครั้งความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อย ๆ เพื่อให้ผู้ฟังคุ้นเคย Repetition to Create Familiarity) อาจจะนำไปสู่พฤติกรรมได้ โดยเขากล่าวว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่างๆ ซ้ำกัน บ่อยๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการสื่อสารนั้น อันจะก่อให้เกิดความสนใจ การเข้าใจ และการ ยอมรับ แต่การเสนอสารซ้ำ ๆ ประมาณ 3 ครั้ง อาจทำให้เกิดทัศนคติทางบวกได้ แต่ล้าสารนั้น เสนอ ประมาณ 5 ครั้ง ผู้รับสารจะเกิดอาการอิ่มตัวต่อสาร จนเกิดความเพื่อหน่าย และเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน ในที่สุดได้

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม จะมีลักษณะเป็นไปในเชิงเส้นตรง นั่นคือ การให้ความรู้แก่ผู้รับสาร จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามที่ผู้ส่งสารต้องการ และส่งผลไปยังการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด แต่บางครั้งก็อาจมีช่องว่างระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม นั่นคือความรู้เปลี่ยนแปลงแต่ทัศนคติไม่เปลี่ยน หรือผู้รับสารมีการเปลี่ยนทัศนคติ แต่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้เช่นกัน ทัศนคตินำไปสู่พฤติกรรม

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2546, หน้า 48) กล่าวว่าเราสามารถใช้ทัศนคติเป็นตัวทำนายพฤติกรรม ได้หากทัศนคติมีลักษณะต่อไปนี้

1. ทัศนคติที่ฝังรากลึกและมีความชัดเจน การเปลี่ยนทัศนคติใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยการวิเคราะห์สารอย่างเป็นระบบจะเป็นการเปลี่ยนทัศนคติที่ค่อนข้างคงทนถาวร เมื่อเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนทัศคติที่เป็นไปอย่างผิวเผิน เพราะการเปลี่ยนทัศนคติที่มาจากการวิเคราะห์สารอย่างเป็นระบบจะเป็นการเปลี่ยนในด้านการรับรู้ ซึ่งเชื่อมโยงกับความเชื่อ ค่านิยม ความรู้

2. ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกัน วัตถุหรือแนวคิดที่จะดึงทัศนคติให้เกิดขึ้นได้ที่เรียกว่า Attitude Objects มักปรากฏในสภาพการณ์ที่สลับซับซ้อนอยู่เสมอ ผลที่ตามมา คือ ทัศนคติที่ต้องการให้เกิดไม่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดทัศนคติอื่นในสถานการณ์เดียวกัน ดังนั้นอาจมีทัศนคติและความเชื่อหลายอย่างมาเกี่ยวข้องกันในการที่จะนำไปสู่พฤติกรรมหนึ่ง ๆ ทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากที่สุด คือ คือทัศนคติที่เด่นชัดมากที่สุด (Most Salient) ในสถานการณ์เฉพาะนั้น ๆ

3. ทัศนคติที่มีรากฐานทางความรู้สึกและทัศนคติที่มีรากฐานอยู่บนความรู้ กล่าวคือ ทัศนคติบางอย่าง มีรากฐานอยู่บนความรู้สึก เช่น การชอบดารา นักร้อง นักกีฬา สัตว์เลี้ยง ในขณะที่หากมีความชอบหลักสูตรปริญญาเอกของคณะหนึ่งมีรากฐานบนความรู้

4. ทัศนคติต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งผู้คนสนใจหรือเห็นว่าเป็นประโยชน์ของเขาเอง สารซึ่งเป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวข้องกับคนๆ หนึ่งก็ย่อมจะได้รับการพิจารณาไตร่ตรองจากผู้รับสารมากกว่าสารที่มีความสำคัญน้อยกว่า ซึ่งก็แน่นอนว่าสารเหล่านั้นย่อมน่าไปสู่ทัศนคติซึ่งผลักดันไปสู่พฤติกรรมได้ มากกว่าสารซึ่งมีความสำคัญน้อย

จากว่าทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจะนำเรื่องทัศนคติมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่นผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) มีทัศนคติอย่างไรต่อโครงการต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม และแนวโน้มพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับโครงการส่งเสริมสังคมของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) หรือไม่ อย่างไร

2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

1. ความหมายของการสื่อสาร

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542, หน้า 55) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่อาศัยกระบวนการของการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยอาศัยเครื่องมือวิธีใดวิธีหนึ่งให้ไปถึงเป้าหมายเพื่อให้มี

ความเข้าใจร่วมกัน การแสดงออกเพื่อการติดต่อสื่อสารนั้นมนุษย์จำเป็นต้องใช้ภาษาในด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2543, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า คือ “การติดต่อกันระหว่างมนุษย์ เพื่อทำให้รับรู้เรื่องราวอันมีความหมายร่วมกันและเกิดการตอบสนองต่อกัน”

พิชิต แก้วก่อง (2549, หน้า 20) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น เรื่องราวต่างๆ จากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน โดยอาศัยเครื่องนำสื่อสารเป็นตัวกลางถ่ายทอด

ชนันว์ ชามทอง (2550, หน้า 10) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารหมายถึงการติดต่อซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป โดยอาศัยสื่อกลางต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร และสามารถตอบสนองได้ตรงตามความต้องการ

อรอำไพ ศรีวิชัย (2555, หน้า 11) ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นการติดต่อและถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ข้อมูลของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยอาศัยสื่อต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

สรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นพฤติกรรมการติดต่อกันระหว่างมนุษย์ที่อาศัยกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น เรื่องราวต่างๆของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยอาศัยสื่อต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

2. ความสำคัญของการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์(อ้างในhttp://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสาร ดังนี้

1) การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ไม่มีใครที่ดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคมจึงดำเนินไปพร้อมๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2) การสื่อสารช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับระเบียบประเพณี กฎเกณฑ์ทางสังคมและความรู้ต่างๆ จำเป็นต้องรับการถ่ายทอดเพื่อให้เป็นมรดกทางสังคมตกลงใช้ร่วมกันอย่างสันติ

3) การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งในการสื่อสารจำเป็นต้อง พัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งและต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านต่างๆ เช่น การใช้สื่อโสตฯ หรือสื่ออิเล็คทรอนิกส์ในงานสาธารณสุข เป็นต้น

อุเทน สวัสดิ์ทอง (อ้างใน https://introcommunications.wikispaces.com/) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสารมีดังนี้

1. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคมจึงดำเนินไปพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญ ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

ณภัทร ธนเตชาภัทร์ (อ้างใน https://www.l3nr.org/posts/151118) ได้กล่าวความสำคัญของการสื่อสารดังนี้

การสื่อสาร เป็นกระบวนการเกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนทุกคน และมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่น ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำสิ่งใด ล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากการที่คนพยายามคิดค้นและพัฒนาวิธีการสื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนเครื่องมือหรือเทคนิควิธีการต่างๆ ล้วนเกิดจากความพยายามอย่างสูงของคน ต่อเนื่องมาหลายชั่วอายุ หากการสื่อสารไม่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งแล้ว เครื่องมือและวิธีการสำหรับการสื่อสารต่างๆ เหล่านี้ก็คงไม่เกิดขึ้นและพัฒนามาให้เห็นดังเช่นในปัจจุบัน

ในสภาพสังคมที่คนจะต้องเกี่ยวข้องกันมากขึ้นเช่นปัจจุบัน การสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมมากขึ้น หากคนในสังคมขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิด หรือทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้ ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ปัญหา ที่เกิดขึ้นกับบุคคลและสังคมทุกวันนี้ มีอยู่ไม่น้อยที่เป็นสาเหตุมาจากความล้มเหลวของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารจึงมีความสำคัญสำหรับบุคคลและสังคมหลายด้าน คือ

1. ด้านชีวิตประจำวัน ในชีวิตประจำวันหนึ่งๆ แต่ละคนจะต้องสื่อสารกับตัวเองและสื่อสารกับผู้อื่นตลอดเวลา นับตั้งแต่เวลาตื่นนอนก็ต้องสื่อสารกับตัวเองและคนอื่นที่อยู่ใกล้ตัว การฟัง

วิทยุ อ่านหนังสือ ออกจากบ้านไปปฏิบัติภาระกิจประจำวัน ก็ต้องพบปะบุคคลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ต้องทำการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา ไม่ในฐานะผู้ส่งสารก็ในฐานะผู้รับสาร หากคนเราขาดความรู้หรือทักษะการสื่อสาร ก็อาจทำให้การปฏิบัติภาระกิจประจำวันอาจบกพร่องได้

2. ด้านสังคม การรวมกลุ่มในสังคมทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับประเทศจะต้องมีการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ มีกระบวนการทำให้คนยอมอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาของสังคม มีการถ่ายทอดความรู้และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการโฆษณาสินค้า การประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การบริหารติดต่อประสานงาน การฝึกอบรมพนักงาน การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีการสื่อสาร ฯลฯ กิจการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมจะต้องมีการสื่อสารที่ดี จึงจะประสบผลสำเร็จได้

4. ด้านการเมืองการปกครอง กิจกรรมด้านการเมืองการปกครองจะต้องใช้การสื่อสารทุกขั้นตอน เช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล การสร้างความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องต่างๆ การบังคับบัญชาสั่งการ การให้บริการประชาชน การชักชวนให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายซึ่งล้วนจะต้องใช้เทคนิควิธีการของการ สื่อสารทั้งสิ้น

5. ด้านการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งต้องมีการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ เช่น การค้า การทหาร การทำสนธิสัญญา ฯลฯ การมีนักการฑูตประจำในประเทศต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ มีความจำเป็นต้องใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างกันอยู่เสมอ หากผู้เกี่ยวข้องมีความรู้และทักษะในการสื่อสารเพียงพอ ย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้

จากความสำคัญของการสื่อสารสามารถสรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นพฤติกรรมของคนทุกคนและมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่น ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำสิ่งใด ล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น โดยสภาพสังคมในปัจจุบัน การสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมมากขึ้น หากคนในสังคมขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมายที่เกิดขึ้นกับบุคคลกับสังคมทุกวันนี้ มีอยู่ไม่น้อยที่เป็นสาเหตุมาจากความล้มเหลวของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารจึงมีความสำคัญสำหรับบุคคลและสังคมหลายด้านในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญ ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

3. องค์ประกอบในการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (อ้างใน http://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html)ได้กล่าวว่าการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีองค์ประกอบดังนี้

1) ผู้ส่งสาร (sender) คือบุคคลที่เริ่มต้นสร้างสารและส่งสารไปยังผู้อื่น โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ผู้ส่งสารในฐานะผู้เริ่มต้น การสื่อสารจะส่งสารได้อย่างมีประสิ ทธิผลนั้นจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1.1) เป็นผู้มีเจตนาแน่ชัดที่จะให้ผู้อื่นรับรู้ความประสงค์ของตน

1.2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสื่อสารเพียงพอ

1.3) เป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ

1.4)เป็นผู้มีความพยายามที่จะเข้าใจความสามารถและความพร้อมของผู้รับสาร

1.5) เป็นผู้รู้จักใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการนำเสนอสาร

2) สาร (message) เรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ สารประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

2.1) รหัสของสาร คือภาษาสัญลักษณ์หรือสัญญาณที่มนุษย์คิดขึ้นเพื่อแทนความคิด เช่น ช้างคือสัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง มีงวงมีงา ตัวโตว่าสัตว์สี่เท้าทั้งปวง หรือ เสือ คือ สัตว์ป่าสี่เท้ารูปร่างคล้ายแมว ดุร้ายชอบกินสัตว์อื่นเป็นอาหารมีหลายชนิด

2.2) เนื้อหาของสาร จะครอบคลุมความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่มนุษย์ต้องการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เนื้อหาของสารอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต สุขภาพภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ปรัชญาศาสนาเศรษฐศาสตร์กฎหมาย การเมืองการปกครอง ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ การจัดการ ฯลฯเนื้อหาของสารดังกล่าวแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ เนื้อหาสารที่แสดงข้อเท็จจริง เนื้อหาสารที่แสดงข้อคิดเห็นหรือทรรศนะและเนื้อหาที่แสดงความรู้สึก

2.3) การจัดสาร คือ รูปแบบวิธีการในการนำรหัสสารมาเรียบเรียงเพื่อให้ได้ใจความตามเนื้อหาที่ต้องการ สารที่ได้รับการจัดอย่างดีทั้งในด้านการเรียบเรียง การลำดับความยากง่าย ตลอดจนรูปแบบและการใช้ภาษาที่ดี จะทำให้สารมีคุณสมบัติในการสื่อสารได้ดี เช่น การจัดสาร เพื่อโน้มน้าวใจในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์การเขียนคำขวัญต้องใช้ภาษาที่เลือกสรรอย่างประณีตเพื่อดึงดูดความสนใจให้จดจำและเกิดการปฏิบัติตามที่ ต้องการนอกจากนี้ บุคลิกลักษณะของผู้ส่งสารยังสัมพันธ์กับการจัดสารคนที่อารมณ์เย็นมักจะพูดจาด้วยวิธีการที่สุภาพ สุขุม เยือกเย็น ขณะที่คนอารมณ์ร้อน มักจะพูดรวบรัด เพื่อให้จบเร็วๆ เป็นต้น

3) สื่อหรือช่องทาง (media or channel) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร สื่อที่มนุษย์ใช้ได้แก่ประสาทสัมผัส สื่อธรรมชาติ สื่อที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ IT สื่อที่ดีจะต้องเป็นสื่อที่เหมาะสมในการสื่อสาร

4) ผู้รับสาร (receiver) ผู้รับสารที่ดีควรทำหน้าที่ตามบทบาทของตนเองและควรพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติดังนี้

4.1) เป็นผู้ที่มีเจตนาแน่ชัดและกระตือรือร้นที่จะรับสาร

4.2) เป็นผู้พยายามรับรู้เรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

4.3) เป็นผู้ที่มีความไหวรู้สึกรวดเร็ว และถูกต้อง

4.4) เป็นผู้ที่มีสมาธิ สามารถบังคับใจให้ให้อยู่ที่เรื่องราวที่กำลังสื่อสาร

เกรียงศักดิ์ เจดีย์แปง (2551, หน้า 8 – 9) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสาร มีดังนี้

นิยมเรียกกันตามตัวอักษรว่า S-M-C-R โดยปัจจัยย่อยต่างๆ ขององค์ประกอบ 4 อย่างต่าง มีส่วนช่วยให้การสื่อสารได้ผลสมบูรณ์มากขึ้น

S	หมายถึง	Source	แหล่งข่าวสาร
M	หมายถึง	Message	ข่าวสาร
C	หมายถึง	Channel	ช่องการสื่อสาร
R	หมายถึง	Receiver	ผู้รับสาร

การสื่อสารเกิดจากองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ดังนี้ คือ

ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข่าวสาร ความคิด ทัศนคติเพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบอกกล่าว ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนสารสนเทศเพื่อความเข้าใจร่วมกัน ผู้ส่งสารนี้อาจทำหน้าที่เป็นแหล่งสาร (Sender) และผู้เข้ารหัส (Encoder) ในเวลาเดียวกัน หรือทำหน้าที่เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ผู้รับสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับสารที่ถูกส่งมาจากแหล่งสาร ผู้รับสารจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารเสมอ กระบวนการสื่อสารจึงจะเกิดขึ้นได้

สาร หมายถึง สิ่งที่ผู้ส่งสารไปให้ผู้รับสารในรูปของรหัส ซึ่งอาจเป็นในรูปของสัญญาณ (Signal) หรือสัญลักษณ์ (Symbol) ที่ผู้รับสารสามารถนำไปถอดรหัสและตีความให้เข้าใจความหมายได้ สัญลักษณ์นี้อาจเป็นคำพูด ตัวหนังสือ รูปภาพ กิริยาท่าทาง เครื่องหมายต่างๆ ที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารออกมา

สื่อ หมายถึง พาหนะที่นำสารไปสู่ผู้รับ การที่สารจะเดินทางจากแหล่งสารไปยังจุดหมายปลายทางได้นั้น ต้องประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ ผู้เข้ารหัส / ผู้ถอดรหัส ตัวนำสาร หรือสื่อ และช่องทางการสื่อสาร

จากนักศึกษาหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบในการสื่อสาร ดังนี้

ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคลหรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือเป็นแหล่งกำเนิดสาร ที่เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลสารนั้นให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่ มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบอกกล่าว ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนสารสนเทศเพื่อความเข้าใจ

ร่วมกัน ผู้ส่งสารนี้อาจทำหน้าที่เป็นแหล่งสาร (Sender) และผู้เข้ารหัส (Encoder) ในเวลาเดียวกัน หรือทำหน้าที่เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ผู้รับสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคลหรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสารจากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับ (Feedback) ต่อผู้ส่งสาร ซึ่งได้รับสารที่ถูกส่งมาจากแหล่งสาร ผู้รับสารจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารเสมอ กระบวนการสื่อสารจึงจะเกิดขึ้นได้

สาร หมายถึง สิ่งที่ผู้ส่งสารไปให้ผู้รับสารในรูปของรหัส ซึ่งอาจเป็นในรูปของสัญญาณ (Signal) หรือสัญลักษณ์ (Symbol) ที่ผู้รับสารสามารถนำไปถอดรหัสและตีความให้เข้าใจความหมายได้ สัญลักษณ์นี้อาจเป็นคำพูด ตัวหนังสือ รูปภาพ กิริยาท่าทาง เครื่องหมายต่างๆ ที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารออกมา

สื่อ หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะที่นำสารทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร ซึ่งการที่สารจะเดินทางจากแหล่งสารไปยังจุดหมายปลายทางได้นั้น ต้องประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ ผู้เข้ารหัส / ผู้ถอดรหัส ตัวนำสาร หรือสื่อ และช่องทางการสื่อสาร

4. หลักในการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (อ้างใน http://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html)สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการสื่อสาร คือ

1) จะต้องทำความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบในการสื่อสาร และปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ การคิด การเรียนรู้ การจำซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร การพัฒนาความรู้และทักษะในการสื่อสาร จะสามารถนำไปประยุกต์ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม

2) ต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร ได้แก่บริบททางสังคมและวัฒนธรรมบริบททางเวลาบริบททางกายภาพ เช่น การชวนเพื่อนรับประทานอาหารขณะที่เพื่อนเพิ่งกลับจากงานเลี้ยง ปฏิกิริยาตอบกลับจะแตกต่างจากการชวนขณะ ที่เพื่อนกำลังหิวข้าว

3) คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิง (frame of reference) ถ้าผู้สื่อสารใดมีกรอบแห่งการอ้างอิงคล้ายกัน ใกล้เคียงกัน จะทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น มีการตีความใกล้เคียงหรือตรงกันมากกว่าที่มีกรอบแห่งการอ้างอิงแตกต่างกัน เช่น ผู้ที่เคย บาดเจ็บจากการเล่นกีฬาจะมองว่าการเล่นกีฬาทำให้เจ็บตัว เสียเวลาและสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ขณะที่คนชอบกีฬาจะมองว่าการเล่นกีฬาช่วยรักษาสุขภาพผ่อนคลายและมีมิตรมากขึ้น

4) ส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ผ่านสื่อหรือช่องทางที่เหมาะสมถึงผู้ส่งสารที่มีทักษะในการสื่อสารและมี วัตถุประสงค์สอดคล้องกัน

5) การเตรียมตัวและการเตรียมการล่วงหน้า เพราะจะทำให้การสื่อสารราบรื่น สะดวกรวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสามารถแก้ไขได้ทันท่วงที หากเกิดอุปสรรคที่จุดใดจุดหนึ่ง

6) ต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษาและสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลเนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อที่ใช้ในการสื่อสาร

7) คำนึงถึงปฏิกิริยาตอบกลับตลอดเวลาเพื่อประเมินผลการสื่อสาร

อุเทน สวัสดิ์ทอง (อ้างใน https://introcommunications.wikispaces.com/)และ (ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี, 2542: 13-14) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักในการสื่อสารดังนี้

1. ผู้ที่จะสื่อสารให้ได้ผลและเกิดประโยชน์ จะต้องทำความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบในการสื่อสาร และปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ การคิด การเรียนรู้ การจำ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการสื่อสาร

2. ผู้ที่จะสื่อสารต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร บริบทในการสื่อสาร หมายถึงสิ่งที่อยู่แวดล้อมที่มีส่วนในการกำหนดรู้ความหมายหรือความเข้าใจในการสื่อ สาร

3. คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิง (frame of reference) มนุษย์ทุกคนจะมีพื้นความรู้ทักษะ เจตคติ ค่านิยม สังคม ประสบการณ์ ฯลฯ เรียกว่าภูมิหลังแตกต่างกัน ถ้าคู่สื่อสารใดมีกรอบแห่ง การอ้างอิงคล้ายกัน ใกล้เคียงกัน จะทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น

4. การสื่อสารจะมีประสิทธิผล เมื่อผู้ส่งสารส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ผ่านสื่อหรือช่องทาง ที่เหมาะสม ถึงผู้รับสารที่มีทักษะในการสื่อสารและมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน

5. ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ควรเตรียมตัวและเตรียมการล่วงหน้า เพราะจะทำให้การสื่อสารราบรื่น สะดวก รวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขได้ทันท่วงที หากจะเกิดอุปสรรค์ ที่จุดใดจุดหนึ่ง

6. คำนึงถึงการใช้ทักษะ เพราะภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ตกลงใช้ร่วมกันในการสื่อความ หมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจในการสื่อสาร คู่สื่อสารต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษา และสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล เนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อ ที่ใช้ในการสื่อสาร

7. คำนึงถึงปฏิกิริยาตอบกลับตลอดเวลา ถือเป็นการประเมินผลการสื่อสาร ที่จะทำให้คู่สื่อสารรับรู้ผลของการสื่อสารว่าประสบผลดีตรงตามวัตถุหรือไม่ ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อบกพร่องใด เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารเกิดผลตามที่ต้องการ

เกรียงศักดิ์ เจดีย์แปง (2551, หน้า 11) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักสำคัญในการสื่อสาร ดังนี้

1. ความเชื่อถือ (Credibility) การสื่อสารจะได้ผลนั้นต้องมีความเชื่อถือได้ในเรื่องของผู้ให้ข่าวสาร แหล่งข่าว เพื่อให้เกิดความมั่นใจหรือเต็มใจรับฟังข่าวสารนั้น

2. ความเหมาะสม (Context) การสื่อสารที่ดีต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับวัฒนธรรมของสังคม เครื่องมือสื่อสารนั้นเป็นเพียงสิ่งประกอบแต่ความสำคัญอยู่ที่ ท่าที ท่าทางภาษา คำพูดที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมสังคม หมู่ชน หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ การยกมือไหว้สำหรับสังคมไทย

3. เนื้อหาสาระ (Content) ข่าวสารที่ดี จะต้องมีความสำคัญสำหรับผู้รับ คือ มีสารประโยชน์แก่กลุ่มชนนั้น หรือมีสิ่งที่เขาจะได้ผลประโยชน์ จึงจะน่าสนใจ บางครั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มหนึ่งมาก แต่อาจจะไม่มีสาระสำหรับคนบางกลุ่ม ในเรื่องนี้จึงต้องใช้การพิจารณากลุ่มชนเป้าหมาย

4. บ่อยและสม่ำเสมอต่อเนื่อง (Continuity and Consistency) การสื่อสารจะได้ผลต้องส่งบ่อยๆ ติดต่อกัน หรือมีการย้ำหรือซ้ำ เพื่อเตือนความทรงจำหรือเปลี่ยนทัศนคติและความสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย มิใช่ข่าวชนิดขาดๆ หายๆ ไม่เที่ยงตรงแน่นอน

5. ช่องทางข่าวสาร (Channels) ข่าวสารจะเผยแพร่ได้ต้องส่งให้ถูกช่องทางของการสื่อสารนั้นๆ โดยมองหาช่องทางที่เปิดรับข่าวสารที่เราจะส่ง และส่งถูกรายงาน กรมกอง หน่วย หรือโดยวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ส่งตัวถึงบุคคลโดยตรงจะรวดเร็วกว่า หรือส่งที่บ้านได้รับเร็วกว่าการส่งไปให้ที่ทำงาน เราควรเลือกช่องทางที่ได้ผลรวดเร็วที่สุด

6. ความสามารถของผู้รับสาร (Capability and Audience) การสื่อสารที่ถือว่าได้ผลนั้นต้องใช้ความพยายามหรือแรงงานน้อยที่สุด การสื่อสารจะง่ายและสะดวกก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับของผู้รับซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานที่โอกาสอำนวย นิสัยความรู้พื้นฐานที่จะช่วยให้เข้าใจ อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2549 หน้า 138) กล่าวว่า ถ้าสารนั้นทำความเข้าใจยากเนื้อหามากสับสน การสื่อสารทางวาจา ทำให้ต้องคอยฟังผู้พูดตลอดเวลาต้องตั้งใจฟังให้เข้าใจในเนื้อหาตั้งแต่เริ่มต้น แต่ถ้าเป็นลายลักษณ์อักษรสามารถนำมาอ่านทวนซ้ำและทำความเข้าใจในขณะอ่านได้

7. ความแจ่มแจ้ง (Clarity) ข่าวสารต้องง่าย ใช้ภาษาที่ผู้รับเข้าใจคือ ใช้ภาษาของศัพท์ที่ยากและสูง ไม่มีประโยชน์ ควรตัดออกให้หมด ให้ชัดเจน เข้าใจง่ายมีความมุ่งหมายเดียวอย่าให้คลุมเครือ หรือมีความหมายหลายแง่ หรือตกหล่นข้อความบางตอนที่สำคัญไป

จากหลักสำคัญในการสื่อสารสรุปได้ว่า หลักในการสื่อสารจะประสบความสำเร็จตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ ผู้ส่งสารจะต้องมีหลักสำคัญที่จะส่งผลให้การสื่อสารประสบความสำเร็จในหน้าที่

การงานและชีวิตประจำวันของบุคคล ซึ่งหลักสำคัญได้แก่ ความเชื่อถือ ความเหมาะสม เนื้อหาสาระบ่อยและสม่ำเสมอต่อเนื่อง ช่องทางข่าวสาร ความสามารถของผู้รับสาร และความแจ่มแจ้ง เป็นต้น ซึ่งในหลักสำคัญนำไปสู่หลักในการสื่อสารของบุคคลและสังคมควรคำนึงถึงหลักการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้ที่จะสื่อสารให้ได้ผลและเกิดประโยชน์ จะต้องทำความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบในการสื่อสาร และปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ การคิด การเรียนรู้ การจำ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการสื่อสาร

2. ผู้ที่จะสื่อสารต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร บริบทในการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่อยู่แวดล้อมที่มีส่วนในการกำหนดรู้ความหมายหรือความเข้าใจในการสื่อ สาร

3. คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิง (frame of reference) มนุษย์ทุกคนจะมีพื้นความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม สังคม ประสบการณ์ ฯลฯ เรียกว่าภูมิหลังแตกต่างกัน ถ้าคู่สื่อสารใดมีกรอบแห่ง การอ้างอิงคล้ายกัน ใกล้เคียงกัน จะทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น

4. การสื่อสารจะมีประสิทธิผล เมื่อผู้ส่งสารส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ผ่านสื่อหรือช่องทาง ที่เหมาะสม ถึงผู้รับสารที่มีทักษะในการสื่อสารและมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน

5. ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ควรเตรียมตัวและเตรียมการล่วงหน้า เพราะจะทำให้การสื่อสาร ราบรื่น สะดวก รวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขได้ทันท่วงที หากจะเกิดอุปสรรค ที่จุดใดจุดหนึ่ง

6. คำนึงถึงการใช้ทักษะ เพราะภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ตกลงใช้ร่วมกันในการสื่อความหมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจในการสื่อสาร คู่สื่อสารต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษา และสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล เนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อ ที่ใช้ในการสื่อสาร

7. คำนึงถึงปฏิกิริยาตอบกลับตลอดเวลา ถือเป็นการประเมินผลการสื่อสาร ที่จะทำให้คู่สื่อสารรับรู้ผลของการสื่อสารว่าประสบผลดีตรงตามวัตถุหรือไม่ ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อบกพร่องใด เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารเกิดผลตามที่ต้องการ

5. วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (อ้างใน http://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html) ได้กล่าวเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

1) เพื่อแจ้งให้ทราบและเพื่อทราบ เช่น แจ้งข่าวสารเรื่องราวข้อมูลต่างๆ

2) เพื่อให้ความรู้หรือเพื่อเรียนรู้ เช่น ความรู้ทางวิชาการ

3) เพื่อเสนอหรือชักจูงใจและเพื่อกระทำและตัดสินใจ เช่น การจูงใจให้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ

4) เพื่อให้ความพอใจและเพื่อหาความพอใจ เช่น การฟังเรื่องสนุกสนาน การฟังเพลง

ในการสื่อสารแต่ละครั้ง ผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจมีวัตถุประสงค์หลายอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น การโฆษณาสินค้า ผู้ส่งสารอาจมีความต้องการให้ผู้รับสารได้ทราบข้อมูลของสินค้าและจูงใจให้ใช้สินค้าไปพร้อมๆ กัน

อุเทน สวัสดิ์ทอง (อ้างใน https://introcommunications.wikispaces.com/)และคณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551 หน้า 17) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (inform) ในการทำการสื่อสาร ผู้ทำการสื่อสารควรมีความ ต้องการที่จะบอกกล่าวหรือชี้แจงข่าวสาร เรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบ

2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (teach or education) ผู้ทำการสื่อสารอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจะ ถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (please of entertain) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจ หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไป ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาต่าง ๆ

4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or persuade) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือชักจูงใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสาร และอาจชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตาม หรือยอมปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน

5. เพื่อเรียนรู้ (learn) วัตถุประสงค์นี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้รับสาร การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำ การสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน

6. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (dispose or decide) ในการดำเนินชีวิตของคนเรามี สิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำ อยู่เสมอก็คือ การตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจ นั้นอาจได้รับการเสนอแนะ หรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ ทางเลือกในการ ตัดสินใจของเราจึงขึ้นอยู่กับข้อเสนอแนะนั้น

เกรียงศักดิ์ เจดีย์แปง (2551, หน้า 8) ได้กล่าวเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ดังนี้

ด้านผู้ส่งสาร

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ หมายถึง ผู้ส่งสารต้องการแจ้งข่าวสารให้ผู้รับสารทราบหรือเข้าใจ 2. เพื่อให้ศึกษา หมายถึง ผู้ส่งสารต้องการสอนเรื่องราวที่เป็นวิชาการให้ผู้รับสารได้รับความรู้

3. เพื่อชักจูงใจ หมายถึง ผู้ส่งสารเสนอข่าวสารชักจูงให้ผู้รับสารปฏิบัติตาม ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความรู้สึก นึกคิด ทัศนคติ หรือพฤติกรรม

4. เพื่อให้ความบันเทิง ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสาร เกิดความสนุกสนานรื่นเริงบันเทิงใจมีอารมณ์ที่ดีและแจ่มใส เป็นการพักผ่อนภายหลังการเคร่งเครียดจากการทำงาน

ด้านผู้รับสาร

1. เพื่อทราบ หมายถึง การได้รับข่าวสาร หรือรับทราบข่าวสารใหม่เพิ่มเติม ต้องการทราบเรื่องราวหรือติดตามข้อมูล เหตุการณ์ ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งที่มีผลกระทบต่อตนเองและต่อสังคม

2. เพื่อเรียนรู้ หมายถึง ผู้รับสารต้องการที่จะรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหาความรู้วิชาการต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนให้สูงมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตของตนในอนาคต

3. เพื่อความพอใจ หมายถึง ผู้รับสารรู้สึกพอใจกับสารที่ได้ มีความสุขสนุกสนานรื่นรมย์ พยายามหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียด

4. เพื่อการกระทำหรือตัดสินใจ หมายถึง ผู้รับสารจะอาศัยความรู้จากข่าวสารต่างๆ มาเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ ข่าวสารเหล่านั้นจำเป็นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความละเอียด มีความลึกซึ้งและมีอิทธิพลมากพอที่จะชักจูงใจให้คนเราเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือมีผลต่อการตัดสินใจได้

สรุปไว้ว่า การสื่อสารอยู่ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารของบุคคล ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำสิ่งใด ล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น ซึ่งจะสำเร็จได้ ต้องขึ้นอยู่กับทั้งฝ่ายผู้ส่งสารและฝ่ายผู้รับสาร มีความต้องการที่สัมพันธ์กัน โดยรวมแล้วพอสรุปวัตถุประสงค์การสื่อสารได้ ดังนี้

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (inform) ในการทำการสื่อสาร ผู้ทำการสื่อสารควรมีความต้องการที่จะบอกกล่าวหรือชี้แจงเกี่ยวกับข่าวสาร เรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบหรือเข้าใจ

2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (teach or education) ผู้ทำการสื่อสารอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจะ ถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ดียิ่งขึ้น

3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (please of entertain) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจ หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไป ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาต่าง ๆ

4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or persuade) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือชักจูงใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสาร และอาจชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตาม หรือยอมปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน

5. เพื่อเรียนรู้ (learn) วัตถุประสงค์นี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้รับสาร การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำ การสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน

6. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (dispose or decide) ในการดำเนินชีวิตของคนเรามี สิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำ อยู่เสมอก็คือ การตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจ นั้นอาจได้รับการเสนอแนะ หรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ

6. ประเภทของการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (อ้างใน http://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html) ได้กล่าวเกี่ยวกับประเภทของการสื่อสาร ดังนี้

6.1) พิจารณาจากจำนวนผู้ทำการสื่อสารแบ่งออกได้เป็น

1) การสื่อสารภายในบุคคลเป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลคนเดียว เช่น การคิดถึงงานที่จะทำ

2) การสื่อสารระหว่างบุคคล จะประกอบด้วย บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เป็นการสื่อสารในลักษณะกลุ่มย่อย

3) การสื่อสารกลุ่มใหญ่ เป็นการสื่อสารที่ประกอบด้วยคนจำนวนมากทำให้โอกาสที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารแลกเปลี่ยนข่าวสาร กันโดยตรงได้น้อย

4) การสื่อสารในองค์การเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ที่เป็นสมาชิกในองค์การ เช่น การสื่อสารในหน่วยราชการ

5) การสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารที่ซับซ้อน ผู้รับข่าวสารมีจำนวนมากอยู่กระจัดกระจายมีจำนวนไม่จำกัดและไม่เป็นที่รู้จักของผู้ส่งสารจึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อที่ เป็นสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ฯลฯ

6.2) พิจารณาจากการเห็นหน้ากัน แบ่งได้เป็น

1) การสื่อสารแบบเฉพาะหน้าเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเห็นหน้าและสังเกตกิริยาอาการของกันและกัน

2) การสื่อสารแบบมีสิ่งสะกัดกั้น เป็นการสื่อสารที่ผู้สื่อสารไม่สามารถเห็นหน้ากันเพราะอยู่ห่างไกล

6.3) พิจารณาจากความแตกต่างระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร แบ่งได้เป็น

1) การสื่อสารระหว่างเชื้อชาติ เป็นการสื่อสารระหว่างผู้ต่างเชื้อชาติ ย่อมมีปัญหามากกว่าการสื่อสารระหว่างชาติเดียวกัน

2) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การสื่อสารชนิดนี้เกิดขึ้นได้ในระหว่างคนที่อยู่ในประเทศเดียวกันหรือคนละประเทศ

3) การสื่อสารระหว่างประเทศเป็นการสื่อสารที่เป็นทางการ เช่น การเจรจาติดต่อสัมพันธ์ทางการทูต

6.4) พิจารณาจากเนื้อหาวิชา แบ่งได้เป็น 8 กลุ่ม และมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ

1) ระบบข่าวสาร จะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีวิเคราะห์ระบบจึงนำไปประยุกต์ใช้กับการสื่อสาร

2) การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัว การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การสื่อสารในกลุ่มย่อย

3) การสื่อสารมวลชน จะเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชน

4) การสื่อสารในองค์การ จะเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลและพฤติกรรมของบุคคล ทฤษฎีและการวิเคราะห์บทบาทของการสื่อสารในการดำเนินงานขององค์การ

5) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม จะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีและการปฏิบัติในการสื่อสารระหว่างประเทศการเปรียบเทียบระบบการสื่อสารระหว่างประเทศและเชื้อชาติที่แตกต่าง

6) การสื่อสารการเมือง จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ของกระบวนการสื่อสารได้แก่ผู้ส่งสาร สาร สื่อและผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมการเมือง

7) การสื่อสารการสอน จะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีและการวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนระบบการสอน

8) การสื่อสารสาธารณสุข จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารที่เกี่ยวกับสุขภาพการแก้ปัญหาสาธารณะสุขด้วยการสื่อสาร เป็นต้น

กมลรัฐ อินทรทัศน์ และ พรทิพย์ เย็นจะบก (อ้างใohttps://pirun.ku.ac.th/~agrpct/lesson3/com_theory.html) ได้กล่าวโดยสรุปมีดังนี้

1. การสื่อสารภายในบุคคล(Intrapersonal Communication) การคิดหรือจินตนาการกับตัวเอง เป็นการคิดไตร่ตรองกับตัวเอง ก่อนที่จะมีการสื่อสาร ประเภทอื่นต่อไป

2. การสื่อสารระหว่างบุคคล(Interpersonal Communication) การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาทำการสื่อสารกันอย่างมีวัตถุประสงค์ เช่นการพูดคุย ปรึกษาหารือในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3. การสื่อสารกลุ่มย่อย(Small-group) Communication) การสื่อสารที่มีบุคคลร่วมกันทำการสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันแต่จำนวนไม่เกิน 25 คน เช่นชั้นเรียนขนาดเล็ก ห้องประชุมขนาดเล็ก

4. การสื่อสารกลุ่มใหญ่(Large-group Communication) การสื่อสารระหว่างคนจำนวนมาก เช่นภายในห้องประชุมใหญ่ โรงภาพยนตร์ โรงละคร ชั้นเรียนขนาดใหญ่

5. การสื่อสารในองค์กร(Organization Communication) การสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในหน่วยงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง เช่นการสื่อสารระหว่าเพื่อนร่วมงาน เจ้านายกับลูกน้อง

6. การสื่อสารมวลชน(Mass Communication) การสื่อสารกับคนจำนวนมากในหลายๆพื้นที่พร้อมกัน โดยใช้สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อกลาง เหมาะสำหรับการส่งข่าวสารไปยังผู้คนจำนวนมากๆในเวลาเดียวกัน

7. การสื่อสารระหว่างประเทศ(International Communication) การสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันใน เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม การเมืองและสังคม เช่นการสื่อสารทางการทูต การสื่อสารเจรจาต่อรองเพื่อการทำธุรกิจ

เกรียงศักดิ์ เจดีย์แปง (2551, หน้า 9) ได้กล่าวเกี่ยวกับประเภทของการสื่อสาร ดังนี้การสื่อสารมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสาร โดยทั่วไปเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งประเภทของการสื่อสารมี 5 เกณฑ์ คือ

1. เกณฑ์จำนวนของผู้ที่ทำการสื่อสาร
2. เกณฑ์ในเรื่องภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร
3. เกณฑ์การเห็นหน้าค่าตากันระหว่างผู้ที่ทำการสื่อสาร
4. เกณฑ์ความแตกต่างระหว่างผู้ที่ทำการสื่อสาร และ
5. ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่มีการนำการสื่อสารเข้าไปใช้

ซึ่งทั้ง 5 เกณฑ์นี้ ได้แบ่งประเภทการสื่อสารออกไปตามลักษณะของเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. การสื่อสารระหว่างบุคคล
2. การสื่อสารภายในตัวบุคคล
3. การสื่อสารกลุ่มใหญ่

4. การสื่อสารมวลชน และ

5. การสื่อสารในองค์กร

1. การสื่อสารระหว่างบุคคล หมายถึง การสื่อสารเฉพาะหน้า สื่อสารกันในรูปแบบเผชิญหน้า และหรือทำการสื่อสารระหว่างคนสองคนในลักษณะที่มีสื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสาร เช่น การพูดคุยระหว่างคนสองคน การทักทาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้ที่ทำการสื่อสารจะเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพื่อสร้างและกระชับความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

2. การสื่อสารภายในตัวบุคคล หมายถึง การสื่อสารของบุคคลคนเดียว ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีระบบประสาทส่วนกลางเป็นศูนย์กลางในการแบ่งการส่งและการรับข่าวสารภายในตัวของบุคคล ตัวอย่างได้แก่ การรำพึงกับตัวเอง การทบทวนงานต่างๆ ที่ได้เขียนหรือทำมา หรือการร้องเพลงฟังคนเดียว

3. การสื่อสารกลุ่มใหญ่ หมายถึง การสื่อสารระหว่างคนจำนวนมาก ซึ่งมารวมอยู่ในที่เดียวกัน หรือในที่ที่ใกล้เคียงกัน โดยการเข้ามารวมกันของคนจำนวนมากนี้ ทำให้ผู้ส่งสารสามารถควบคุมสถานการณ์ได้น้อย เนื่องจากผู้รับสารมีลักษณะในเรื่องความแตกต่างของบุคคลค่อนข้างมาก การสื่อสารกลุ่มใหญ่อาจปรากฏออกมาในทางสร้างสรรค์ เช่น การฟังอภิปรายการสอนของอาจารย์ที่มีผู้เรียนจำนวนมากๆ หรือการรวบกลุ่มกันในทางที่อาจก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายทางสังคม ที่เรียกว่า การจลาจล เช่น การเดินขบวนประท้วง

4. การสื่อสารมวลชน หมายถึง การสื่อสารไปยังคนหมู่มากที่อยู่ในสถานที่ต่างกัน และผู้รับสารจะมีคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน การส่งข่าวสารให้กับคนจำนวนมากที่มีความแตกต่างกันและอยู่ในที่ที่ต่างกันได้อย่างทั่วถึงในเวลาอันรวดเร็ว ผู้ส่งสารจำเป็นต้องอาศัยสื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพและมีสมรรถนะสูงในการเข้าถึงคนจำนวนมากได้ ประเภทของสื่อจึงแบ่งออกตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ (Print Media) ได้แก่ หนังสือ นิตยสาร ภาพถ่าย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อที่รับรู้โดยการฟัง (Audio Media) ได้แก่ เทป วิทยุกระจายเสียง สื่อที่รับรู้โดยการมองเห็น (Visual Media) ได้แก่ หนังสือ ภาพถ่าย สื่อที่รับรู้โดยการฟังและการมองเห็น ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์

5. การสื่อสารในองค์กร หมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลในองค์กรทุกระดับ ทุกหน่วยงาน โดยบุคคลที่มาติดต่อสื่อสารกันในองค์กรนั้นจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายใต้สภาพแวดล้อมบรรยากาศขององค์กร ที่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามกาลเทศะและตัวบุคคลตลอดจนสาระเรื่องราวและวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

สรุปไว้ว่า การจำแนกประเภทของการสื่อสาร มีผู้จำแนกไว้หลาย ๆ ประเภทและลักษณะโดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ตามจุดประสงค์ของการศึกษาหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะนำเสนอ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การสื่อสารภายในบุคคล(Intrapersonal Communication) การสื่อสารของบุคคลคนเดียว ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยการคิดหรือจินตนาการกับตัวเอง เป็นการคิดไตร่ตรองกับตัวเอง ก่อนที่จะมีการสื่อสาร ประเภทอื่นต่อไป

2. การสื่อสารระหว่างบุคคล(Interpersonal Communication) การสื่อสารเฉพาะหน้าสื่อสารกันในรูปแบบเผชิญหน้า และหรือทำการสื่อสารระหว่างคนสองคนในลักษณะที่มีสื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสารอย่างมีวัตถุประสงค์ เช่นการพูดคุย ปรึกษาหารือในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3. การสื่อสารกลุ่มย่อย(Small-group) Communication) การสื่อสารที่มีบุคคลร่วมกันทำการสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันแต่จำนวนไม่เกิน 25 คน เช่นชั้นเรียนขนาดเล็ก ห้องประชุมขนาดเล็ก ฯลฯ

4. การสื่อสารกลุ่มใหญ่(Large-group Communication) การสื่อสารระหว่างคนจำนวนมาก ตั้งแต่ 25 คนขึ้นไป เช่นภายในห้องประชุมใหญ่ โรงภาพยนตร์ โรงละคร ชั้นเรียนขนาดใหญ่ ฯลฯ

5. การสื่อสารในองค์กร(Organization Communication) การสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในหน่วยงานโดยบุคคลที่มาติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง เช่นการสื่อสารระหว่าเพื่อนร่วมงาน เจ้านายกับลูกน้อง

6. การสื่อสารมวลชน(Mass Communication) การสื่อสารกับคนจำนวนมากในหลายๆพื้นที่พร้อมกัน โดยใช้สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อกลาง เหมาะสำหรับการส่งข่าวสารไปยังผู้คนจำนวนมากๆในเวลาเดียวกัน

7. การสื่อสารระหว่างประเทศ(International Communication) การสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันใน เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม การเมืองและสังคม โดยบุคคลที่มาติดต่อสื่อสารนั้นจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในเรื่องสำคัญระหว่างความร่วมมือต่างประเทศ เช่น การสื่อสารทางการทูต การสื่อสารเจรจาต่อรองเพื่อการทำธุรกิจ ฯลฯ

7. ปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสาร

การสื่อสารในทุกระดับและทุกรูปแบบอาจมีอุปสรรคของการสื่อสารเกิดขึ้นได้เสมอบุคคลผู้กระทำการสื่อสารจึงควรจะต้องตระหนักถึงอุปสรรคของการสื่อสารและพยายามขจัดอุปสรรคของการสื่อสาร ซึ่งมีดังนี้ (ระวีวรรณ ประกอบผล.2542 : 150-152)

อุปสรรคที่ผู้ส่งสาร

ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้อย่างเพียงพอ ถ้าหากผู้ส่งสารขาดความรู้ในเรื่องที่จะส่งแล้ว ผู้รับสารก็จะขาดความเชื่อถือในตัวผู้ส่งสาร ขาดความเต็มใจที่จะรับสารจากผู้ที่ไม่รู้จริง ซึ่งจะมีผลทำให้การสื่อสารสะดุดหยุดลงและไม่เป็นไรตามเป้าหมายที่ผู้ส่งสารต้องการ นอกจากนี้ หากผู้ส่งสารมีทัศนคติในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ต่อการสื่อสารแล้วก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปโดยราบรื่นได้ยาก เช่น หากผู้ส่งสารมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้รับสารก็จะเกิดความไม่เต็มใจในการสื่อสาร หรือหากผู้ส่งสารมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง เกิดความไม่มั่นใจก็อาจทำให้เกิดผลในทางลบต่อการสื่อสารได้ ด้วยเหตุนี้ ในการสื่อสารทุกครั้ง ผู้ส่งสารจึงควรจะต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดีในเรื่องของข้อมูล ความรู้และสร้างทัศนคติที่ดีเพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร

อุปสรรคที่สาร

ในกระบวนการสื่อสาร สารที่ผู้ส่งสารออกไปยังผู้รับสารอาจจะเป็นอุปสรรคของการสื่อสารได้ หากสารนั้นขาดความพอเหมาะพอดีกับกำลังความสามารถในการรับสาร เช่น ยาวหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้รับสาร สารซึ่งขาดการจัดลำดับเรื่องราวที่ดีพอ สารที่มีลักษณะสลับซับซ้อนคลุมเครือ ไม่แจ้งชัด สารที่มีรูปแบบล้าสมัย ไม่เหมาะกับผู้รับสาร ฯลฯ ล้วนแล้วแต่จะทำให้การสื่อสารไม่ประสบผลได้ นอกจากนี้สารที่มีลักษณะขัดกับความคิดความเชื่อและค่านิยมของผู้รับสารก็อาจจะเป็นอุปสรรคในการสื่อสารได้

อุปสรรคที่ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ

อุปสรรคของการสื่อสารอาจอยู่ที่สื่อหรือช่องทางที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ ถ้าผู้ส่งสารเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อที่ไม่เหมาะสมก็จะมีผลต่อการสื่อสาร เช่น หากผู้รับสารไม่มีความรู้ในการอ่านออกเขียนได้แต่ผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่ก็จะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ด้วยเหตุนี้ การเลือกใช้สื่อจึงต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิด และยังต้องคำนึงถึงความสะดวก ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของผู้รับสารในการที่จะรับสารจากสื่อที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ด้วย

อุปสรรคที่ผู้รับสาร

อุปสรรคที่เกิดจากผู้รับสารอาจจะเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารขาดพื้นความรู้ในเรื่องที่ตนจะเป็นผู้รับสาร การที่จะรับสารได้อย่างเข้าใจแจ่มแจ้งก็เป็นไปได้ยาก บางครั้งผู้รับสารก็อาจจะสำคัญผิดคิดว่าตนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการสื่อสารมากพอแล้ว ทำให้เกิดความไม่สนใจไม่ตั้งใจที่จะรับสารหรือเกิดความเข้าใจผิดในสาร ซึ่งเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากและเป็นอุปสรรคที่ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุผล

ขวัญเรือน กิติวัฒน์ และภัสวดี นิติเกษตรสุนทร (2542 : 36-37) ได้กล่าวถึง แหล่งกำเนิดของอุปสรรคของการสื่อสาร ดังนี้

อุปสรรคที่เกิดจากสิ่งรบกวนด้านกลไก หมายถึง สิ่งรบกวนภายนอกอันเกิดจากช่องทางการสื่อสาร เช่น วิทยุ เกิดเสียงคลื่นแทรก โทรทัศน์ภาพล้ม โทรศัพท์เสียงไม่ชัด ตัวหนังสือในจดหมายเลือน ฯลฯ

อุปสรรคที่เกิดจากสิ่งรบกวนด้านความหมายของภาษา หมายถึง สิ่งรบกวนภายในตัวบุคคลที่เกิดจากการตีความ การกำหนดความหมายหรือการทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระของสาร

อุปสรรคที่เกิดจากสิ่งรบกวนด้านปัจจัยบุคคล เกิดจากภูมิหลังทางด้านสังคมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร เกิดจากบุคลิกภาพและจิตวิทยาเฉพาะบุคคล เกิดจากการขาดทักษะความรู้ในกระบวนการส่งและรับสาร เกิดจากสถานการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะที่ทำการสื่อสารในช่วงเวลาที่ทำการสื่อสารกัน และอุปสรรคที่เกิดจากสารและสื่อ หากเนื้อหาสารไม่ได้รับการจัดกระทำให้อยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์ง่ายต่อการเข้าใจ ประกอบกับสื่อมีข้อบกพร่องบางประการก็ทำให้การสื่อสารล้มเหลวหรือผิดพลาด เช่นกัน

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (อ้างใน http://human.tru.ac.th/elearning/thai_for_com/lesson1/content14.html) ได้กล่าวเกี่ยวกับอุปสรรคในการสื่อสาร ดังนี้

1) อุปสรรคที่ผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้ เพียงพอเกี่ยวกับสารที่ต้องการสื่อมีความสามารถในการถ่ายทอด มีบุคลิกภาพดีและมีเจตคติที่ดีต่อการสื่อสาร

2) อุปสรรคที่สาร สารที่ยากเกินไป หรือผู้รับสารไม่คุ้นเคยหรือเป็นสารที่ทำให้ผู้รับสารขาดความสนใจสารที่ขัดกับความเชื่อ ค่านิยมและระบบความคิดของผู้รับสารจะทำให้ผู้รับสารต่อต้านจะทำให้ผู้รับสารต่อต้าน

3) อุปสรรคที่ช่องทางหรือสื่อ ถ้าผู้ส่งสารเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อที่ไม่เหมาะสมเช่น เลือกใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง เพื่อสอนนาฏศิลป์ไทย ผู้รับสารอาจไม่เข้าใจท่ารำแต่ละท่าได้

4) อุปสรรคที่ผู้รับสาร หากผู้รับสารขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่รับผู้รับสารขาดความพร้อมด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น ง่วงนอน ป่วย กังวล ผู้รับสารคิดว่าตนมีความรู้มากกว่าผู้ส่งสารหรือรู้เรื่องนั้นดีแล้ว จะทำให้ไม่สนใจรับสาร

อุเทน สวัสดิ์ทอง (อ้างใน https://introcommunications.wikispaces.com/) ได้กล่าวโดยสรุปดังนี้

อุปสรรคใน การสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของผู้สื่อสาร และผู้รับสาร อุปสรรคในการสื่อสารอาจเกิดขึ้นได้ทุกขั้นตอนของกระบวนการสื่อสาร ดังนั้น อุปสรรค ในการสื่อสารจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. อุปสรรคที่เกิดจากผู้ส่งสาร

1.1 ผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจและข้อมูลเกี่ยวกับสารที่ต้องการจะสื่อ

1.2 ผู้ส่งสารใช้วิธีการถ่ายทอดและการนำเสนอที่ไม่เหมาะสม

1.3 ผู้ส่งสารไม่มีบุคลิกภาพที่ไม่ดี และไม่เหมาะสม

1.4 ผู้ส่งสารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการส่งสาร

1.5 ผู้ส่งสารขาดความพร้อมในการส่งสาร

1.6 ผู้ส่งสารมีความบกพร่องในการวิเคราะห์ผู้รับสาร

2. อุปสรรคที่เกิดจากสาร

2.1 สารไม่เหมาะสมกับผู้รับสาร อาจยากหรือง่ายเกินไป

2.2 สารขาดการจัดลำดับที่ดี สลับซับซ้อน ขาดความชัดเจน

2.3 สารมีรูปแบบแปลกใหม่ยากต่อความเข้าใจ

2.4 สารที่ใช้ภาษาคลุมเครือ ขาดความชัดเจน

3. อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากสื่อ หรือช่องทาง

3.1 การใช้สื่อไม่เหมาะสมกับสารที่ต้องการนำเสนอ

3.2 การใช้สื่อที่ไม่มีประสิทธิภาพที่ดี

3.3 การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับระดับของการสื่อสาร

4. อุปสรรคที่เกิดจากผู้รับสาร

4.1 ขาดความรู้ในสารที่จะรับ

4.2 ขาดความพร้อมที่จะรับสาร

4.3 ผู้รับสารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ส่งสาร

4.4 ผู้รับสารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสาร

4.5 ผู้รับสารมีความคาดหวังในการสื่อสารสูงเกินไป

สรุปไว้ว่า อุปสรรคในการสื่อสารเป็นสิ่งที่ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของผู้สื่อสาร และผู้รับสาร ซึ่งอาจเกิดขึ้นในทุกขั้นเวลาและขั้นตอนของกระบวนการสื่อสาร ดังนั้นอุปสรรคในการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1) อุปสรรคที่ผู้ส่งสาร ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้อย่างเพียงพอ ถ้าหากผู้ส่งสารขาดความรู้ในเรื่องที่จะส่งแล้ว ผู้รับสารก็จะขาดความเชื่อถือในตัวผู้ส่งสาร ซึ่งจะมีผลทำให้การสื่อสารสะดุดหยุดลงและไม่เป็นไรตามเป้าหมายที่ผู้ส่งสารต้องการ ดังนั้นผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้ เพียงพอเกี่ยวกับสารที่ต้องการสื่อมีความสามารถในการถ่ายทอด มีบุคลิกภาพดีและมีเจตคติที่ดีต่อการสื่อสาร

2) อุปสรรคที่สาร สารที่ยากเกินไป หรือผู้รับสารไม่คุ้นเคยหรือเป็นสารที่ทำให้ผู้รับสารขาดความสนใจสารที่ขัดกับความเชื่อ ค่านิยมและระบบความคิดของผู้รับสารจะทำให้ผู้รับสารต่อต้านจะทำให้ผู้รับสารต่อต้าน ซึ่งที่ผู้ส่งสารออกไปยังผู้รับสารอาจจะเป็นอุปสรรคของการสื่อสารได้ หากสารนั้นขาดความพอเหมาะพอดีกับกำลังความสามารถในการรับสาร

3) อุปสรรคที่ช่องทางหรือสื่อ ถ้าผู้ส่งสารเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อที่ไม่เหมาะสมเช่น เลือกใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง เพื่อสอนนาฏศิลป์ไทย ผู้รับสารอาจไม่เข้าใจท่ารำแต่ละท่าได้ ดังนั้น ถ้าผู้ส่งสารเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อที่ไม่เหมาะสมก็จะมีผลต่อการสื่อสาร เช่น หากผู้รับสารไม่มีความรู้ในการอ่านออกเขียนได้แต่ผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่ก็จะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคได้

4) อุปสรรคที่ผู้รับสาร หากผู้รับสารขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่รับผู้รับสารขาดความพร้อมด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น ง่วงนอน ป่วย กังวล ผู้รับสารคิดว่าตนมีความรู้มากกว่าผู้ส่งสารหรือรู้เรื่องนั้นดีแล้ว จะทำให้ไม่สนใจรับสาร

8. ประโยชน์ของการสื่อสาร

อุเทน สวัสดิ์ทอง (อ้างใน https://introcommunications.wikispaces.com/) ได้กล่าวโดยสรุปดังนี้

1. งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างราบรื่น
2. เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความสามัคคี
3. เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน
4. ลดข้อขัดแย้งที่เกิดจากความไม่เข้าใจกัน
5. ประหยัดทรัพยากรในการทำงาน
6. ประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย
7. ป้องกันการทำงานซ้ำซ้อน

นชรี เพชรสงค์ (อ้างใน https://sites.google.com/site/nudchareeps/page2) ได้กล่าวว่าเกี่ยวกับ

ประโยชน์ของการสื่อสารดังนี้

1) การจัดเก็บข้อมูลได้ง่ายและสื่อสารได้รวดเร็ว การจัดเก็บข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ สามารถจัดเก็บไว้ในแผ่นบันทึกที่มีความหนาแน่นสูง แผ่นบันทึกแผ่นหนึ่งสามารถบันทึกข้อมูลได้มากกว่า 1 ล้านตัวอักษร สำหรับการสื่อสารข้อมูลนั้น ถ้าข้อมูลผ่านสายโทรศัพท์ได้ด้วยอัตรา 120 ตัวอักษรต่อวินาทีแล้ว จะส่งข้อมูล 200 หน้าได้ในเวลา 40 นาที โดยที่ไม่ต้องเสียเวลามานั่งป้อนข้อมูลเหล่านั้นซ้ำใหม่อีก

2) ความถูกต้องของข้อมูล โดยปกติมีการส่งข้อมูลด้วยสัญญาณทางอิเล็กทรอนิกส์จากจุดหนึ่งไปยังจุดอื่นด้วยระบบดิจิทัล วิธี การรับส่งนั้นจะมีการตรวจสอบสภาพของข้อมูลหากข้อมูลผิดพลาดก็จะมีการรับรู้ และพยายามหาวิธีการแก้ไขให้ข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้อง โดยอาจให้ทำการส่งใหม่ หรือกรณีที่ผิดพลาดไม่มากนัก ฝ่ายผู้รับอาจใช้โปรแกรมของตนแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

3) ความเร็วของการทำงาน โดยปกติสัญญาณของไฟฟ้าจะเดินทางด้วยความเร็วเท่าแสง ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ส่งข้อมูลจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งหรือค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ สามารถทำได้รวดเร็ว ความรวดเร็วของระบบจะทำให้ผู้ใช้สะดวกสบายอย่างยิ่ง เช่น บริษัทสายการบินทุกแห่งสามารถทราบข้อมูลของทุกเที่ยวบินได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การจองที่นั่งของสายการบินสามารถทำได้ทันที

4) ต้นทุนประหยัด การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ต่อเข้าหากันเป็นเครือข่ายเพื่อส่งหรือสำเนาข้อมูลทำให้ราคาต้นทุนของการใช้ข้อมูลไม่แพง เมื่อเทียบกับการจัดส่งแบบวิธีอื่น นักคอมพิวเตอร์บางคนสามารถส่งโปรแกรมให้กันและกันผ่านทางสายโทรศัพท์ได้

บทเรียนออนไลน์ (http://poschanunpan.blogspot.com/2012/01/blog-post_5857.html) ได้กล่าวเกี่ยวกับประโยชน์ของการสื่อสารข้อมูล ดังนี้

ในปัจจุบันความสำคัญของการสื่อสารข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่คำนึงถึงอย่างมาก ด้วยเหตุว่าการสื่อสารข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีประโยชน์หลายประการด้วยกัน คือ

1. จัดเก็บข้อมูลได้ง่ายและสื่อสารได้รวดเร็ว การจัดเก็บข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ สามารถจัดเก็บไว้ในแผ่นบันทึก (Diskette) ที่มีความหนาแน่นสูงได้ แผ่นบันทึก แผ่นหนึ่งสามารถบันทึกข้อมูลได้มากกว่า 1 ล้านตัวอักษร สำหรับการสื่อสารข้อมูลนั้นถ้าข้อมูลผ่านสายโทรศัพท์ด้วยอัตรา 120 ตัวอักษรต่อวินาทีก็จะสามารถส่งข้อมูล 200 หน้า ได้ในเวลา40 นาที โดยที่ไม่ต้องเสียเวลา มานั่งป้อนข้อมูลเหล่านั้นซ้ำใหม่อีก

2. ความถูกต้องของข้อมูล โดยปกติมีการส่งข้อมูลด้วยสัญญาณทางอิเล็กทรอนิกส์ จากจุดหนึ่งไปยังจุดอื่นด้วยระบบดิจิทัล วิธีการรับส่งนั้นจะมีการตรวจสอบสภาพของข้อมูล หากข้อมูลผิดพลาด ก็จะมีการรับรู้และพยายามหาวิธีการแก้ไขให้ข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้อง โดยอาจให้ทำการส่งใหม่ หรือกรณีผิดพลาดไม่มาก ผู้รับอาจใช้โปรแกรมของตนเองแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

3. ความเร็วของการทำงาน สัญญาณทางไฟฟ้าจะเดินทางด้วยความเร็วเท่าแสง ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ส่งข้อมูล จากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง หรือการค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ความรวดเร็วของระบบจะทำให้ผู้ใช้สะดวกสบาย เช่น บริษัท

สายการบินทุกแห่งสามารถทราบข้อมูลของทุกเที่ยวบินได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การจองที่นั่งของสายการบิน สามารถทำได้ทันที

4. ประหยัดต้นทุน การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ต่อเข้าหากันเป็นเครือข่ายเพื่อส่งหรือสำเนาข้อมูลโปรแกรมการทำงาน จะทำให้ราคาต้นทุนของการใช้ข้อมูลไม่แพง เมื่อเทียบกับการจัดส่งแบบวิธีอื่น

5. สามารถเก็บข้อมูลเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ สามารถมีข้อมูลเพียงชุดเดียวในระบบเครือข่ายซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนกลาง โดยที่แต่ละแผนกในบริษัทสามารถดึงไปใช้ได้จากที่เดียวกัน

6. การใช้ทรัพยากรของระบบร่วมกันได้ ในระบบเครือข่ายนั้น จะทำให้สามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ร่วมกันได้ โดยที่อุปกรณ์ตัวนั้น อาจต่อยู่กับเครื่องใดเครื่องหนึ่งในเครือข่ายแต่สามารถให้คอมพิวเตอร์ทุก เครื่องในเครือข่ายใช้อุปกรณ์ตัวนั้นได้โดยตรง

7. การทำงานแบบกลุ่ม สามารถใช้ประโยชน์ของระบบเครือข่ายในการทำงานในแผนกหรือกลุ่มเดี่ยวกันได้ เป็นอย่างดี เช่น สามารถร่วมแก้ไขเอกสารตัวเดียวกันตามแผนงาน กล่าวคือ ในระบบงานเอกสาร ชนิดหนึ่งอาจจะผ่านการแก้ไขหลายขั้นตอน ซึ่งคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องทำงานในขั้นตอนของตนเองก่อนจะส่งไฟล์ข้อมูล เอกสารนั้นไปให้เครื่องคอมพิวเตอร์อื่นๆ

จากกล่าวมาสามารถสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการสื่อสาร มีดังนี้

ประโยชน์ในการสื่อสารช่วยให้บุคคลเกิดความรู้สึกที่ดี เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน โดยลดข้อแย้งที่เกิดความเข้าใจกัน ส่งผลให้เกิดความสามัคคีจนไปสู่งานบรรลุเป้าหมายของงานต่างๆ และในปัจจุบันของยุคดิจิทัลของศตวรรษที่ 21 มีคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการสื่อสารด้านต่างได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง มีดังนี้

1) การจัดเก็บข้อมูลได้ง่ายและสื่อสารได้รวดเร็ว การจัดเก็บข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถ้าข้อมูลผ่านสายโทรศัพท์ได้ด้วยอัตรา 120 ตัวอักษรต่อวินาทีแล้ว จะส่งข้อมูล 200 หน้าได้ในเวลา 40 นาที โดยที่ไม่ต้องเสียเวลามานั่งป้อนข้อมูลเหล่านั้นซ้ำใหม่อีก

2) ความถูกต้องของข้อมูล โดยปกติมีการส่งข้อมูลด้วยสัญญาณทางอิเล็กทรอนิกส์จากจุดหนึ่งไปยังจุดอื่นด้วยระบบดิจิทัล วิธีการรับส่งนั้นจะมีการตรวจสอบสภาพของข้อมูลหากข้อมูลผิดพลาดก็จะมีการรับรู้ และพยายามหาวิธีการแก้ไขให้ข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้อง โดยอาจให้ทำการส่งใหม่ หรือกรณีที่ผิดพลาดไม่มากนัก ฝ่ายผู้รับอาจใช้โปรแกรมของตนแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

3) ความเร็วของการทำงาน โดยปกติสัญญาณของไฟฟ้าจะเดินทางด้วยความเร็วเท่าแสง ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ส่งข้อมูลจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งหรือค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ สามารถทำได้รวดเร็ว

4) ต้นทุนประหยัด การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ต่อเข้าหากันเป็นเครือข่ายเพื่อส่งหรือสำเนาข้อมูลทำให้ราคาต้นทุนของการใช้ข้อมูลไม่แพง เมื่อเทียบกับการจัดส่งแบบวิธีอื่น นักคอมพิวเตอร์บางคนสามารถส่งโปรแกรมให้กันและกันผ่านทางสายโทรศัพท์ได้

5) สามารถเก็บข้อมูลเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ สามารถมีข้อมูลเพียงชุดเดียวในระบบเครือข่ายซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนกลาง โดยที่แต่ละแผนกในบริษัทสามารถดึงไปใช้ได้จากที่เดียวกัน

6) การใช้ทรัพยากรของระบบร่วมกันได้ ในระบบเครือข่ายนั้น จะทำให้สามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ร่วมกันได้ โดยที่อุปกรณ์ตัวนั้น อาจต่อยู่กับเครื่องใดเครื่องหนึ่งในเครือข่ายแต่สามารถให้คอมพิวเตอร์ทุก เครื่องในเครือข่ายใช้อุปกรณ์ตัวนั้นได้โดยตรง

7) การทำงานแบบกลุ่ม สามารถใช้ประโยชน์ของระบบเครือข่ายในการทำงานในแผนกหรือกลุ่มเดี่ยวกันได้ เป็นอย่างดี เช่น สามารถร่วมแก้ไขเอกสารตัวเดียวกันตามแผนงาน กล่าวคือ ในระบบงานเอกสาร ชนิดหนึ่งอาจจะผ่านการแก้ไขหลายขั้นตอน ซึ่งคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องทำงานในขั้นตอนของตนเองก่อนจะส่งไฟล์ข้อมูล เอกสารนั้นไปให้เครื่องคอมพิวเตอร์อื่นๆ

2.4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นจะเป็นรากฐานใหม่สำหรับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทยได้ ต้องสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยที่มั่นคงให้เกิดกับท้องถิ่นก่อน ดังคำกล่าวของ Mill (อ้างถึงใน จิรโชค วีระสัย, 2544 หน้า 107) กล่าวว่า ก่อนที่ประชาธิปไตยจะมีขึ้นได้ พลเมืองในประเทศจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะปกครองตนเองเสียก่อน ความปรารถนาสะท้อนทัศนติว่า ประชาธิปไตยเป็นของคนดี และสมควรจะทำให้เกิดขึ้น หมายถึง ความเป็นประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับความศรัทธาของคนในชาติที่ต้องการมีการปกครองและมีชีวิตแบบประชาธิปไตย ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยให้เกิดมีขึ้นกับประชาชนในระดับท้องถิ่นก่อน และขยายไปสู่ระดับสังคมที่กว้างขึ้นสู่ประเทศ สู่ระดับชาติ ให้ให้เกิดความมั่นคง และมีเสถียรภาพในการพัฒนาและเสริมสร้างการปกครองแบบประชาธิปไตยต่อไปพัฒนาการของการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยมีมานานเกือบ 1 ทศวรรษแล้ว แต่การพัฒนาการกลับปรากฏว่า เป็นการทำตามคำสั่งมีการจำกัดอำนาจของท้องถิ่นมากกว่าการส่งเสริมประชาธิปไตย (ธเนศวร์ เจริญเมือง, 2542, หน้า 104) ซึ่งสิ่งที่ควรจะเป็น คือ องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องมีความเป็นอิสระเพราะหลักการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งในชุมชนมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญจำนวนประชากร ขนาดของพื้นที่ หน่วยการปกครองของท้องถิ่นไทย ซึ่งประกอบไปด้วย เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วน

จังหวัด และรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เป็นต้น ที่สำคัญหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นต้องมีความเป็นอิสระ (autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสม คือ อำนาจของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นต้องมีขอบเขตพอ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์พอต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจเกินขอบเขตจะทำให้การปกครองท้องถิ่นกลายเป็นรัฐอธิปไตย จะสร้างให้เกิดความเสียหายแก่รัฐบาลแต่ละท้องถิ่นจะมีอำนาจและขอบเขตที่แตกต่างกับออกไปตามความเจริญและความสามารถของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลใบการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยงานท้องถิ่นในระดับใดจึงจะเหมาะสม และหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (legal rights) ในการดำเนินการปกครองตนเองตามกฎหมาย

มีองค์กรจำเป็นในการบริหารและปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ อำนาจบริหาร และอำนาจนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นในส่วนของเทศบาล อำนาจบริหารเป็นของคณะรัฐมนตรี และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของสภาเทศบาลทำหน้าที่ โดยแบ่งแยกอำนาจกับอย่างชัดเจน ที่สำคัญมีการ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมเพราะประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงปัญหาความต้องการของชุมชน อีกทั้งการบริหารงานของกาครัฐจึงต้องอยู่ภายใต้การดูแลของประชาชน ถือว่าเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนได้ซึมซับความเป็นประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพราะเป็นสถาบันในการสอนในเรื่องของการเมือง ทำให้เกิดความคุ้นเคยและเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล เป็นสถาบันที่สอบให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการที่จะกำหนด นโยบาย แก้ไขปัญหาของท้องถิ่นตนเอง ยังรวมไปถึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นพื้นฐานในการสร้างผู้นำทางการเมือง ในการบริหารประเทศในอนาคต ที่สำคัญมีความสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2553 หน้า 20-21) แนวคิดในการปกครองท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับชุมชน และระดับประเทศ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน การที่ผู้นำมาจากการเลือกตั้ง เป็นการกระตุ้นความสนใจของประชาชน และการที่ผู้นำมาจากการเลือกตั้ง ได้เสนอนโยบายให้ประชาชนได้รับทราบ ได้มีการถกเถียง และการตัดสินในเลือก เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นเสริมสร้างความเป็นเจ้าของ ความสามัคคีนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมและมีความคิดที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชน

2. ก่อให้เกิดความรับผิดชอบของผู้นำต่อประชาชน เป็นความรับผิดชอบในทางการเมืองที่ผู้มาจากการเลือกตั้งมีต่อผู้เลือกตั้ง เนื่องจากประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งแบบตัวแทนจึงต้องมีความ

รับผิดชอบ ในด้านการทำงาน และผลประโยชน์ของส่วนรวมถือเป็นสิทธิของประชาชนในห้องถิ่นที่จะตรวจสอบและควบคุมการปกครองในระดับท้องถิ่นป้องกันการใช้อำนาจที่ไร้ขอบเขต

3. การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง สามารถกำจัดระบอบเผด็จการโดยรัฐบาล กล่าวคือ การกระจายอำนาจนั้นทำให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งได้ ถ้าพรรคการเมืองมีความมั่นคง การยึดอำนาจของส่วนกลางจะเป็นไปได้ยาก และการปฏิวัติรวมไปถึงรัฐประหารจะเกิดขึ้นได้ยากเช่นกัน Montesquieu ได้อธิบายสนับสนุนว่าการปกครองของท้องถิ่นในยุโรปสมัยนั้นว่า "การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งสามารถต่อต้านการปฏิวัติและรัฐประหาร ได้ ที่สำคัญการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระจะช่วยส่งเสริมให้สถาบันการเมืองต่าง ๆ ในยุโรปให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น

4. การเมืองท้องถิ่นเป็นเวทีที่สร้างนักการเมืองในระดับชาติ การเมืองการปกครองท้องถิ่นจะประสบความสำเร็จได้จากการพัฒนาประชาธิปไตย ผู้นำทางการเมืองจะต้องผ่านการอบรม เรียนรู้ในเรื่องของการเมืองท้องถิ่น สร้างนักการเมืองมีคุณภาพ จากการได้รับความนิยม ความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน ทำให้ได้รับเลือกตั้งในระดับที่สูงขึ้นจากสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนับเป็นความเกี่ยวพันทางการเมืองที่สูงขึ้นตามลำดับ

5. การสร้างประชาธิปไตย หรือการพัฒนาการเมืองที่มั่นคง จะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นก่อน จึงค่อย ๆ ขยายไปในระดับที่สูงขึ้นการปกครองท้องถิ่นจึงมีความสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยไปสู่ระดับชาติ เพราะการพัฒนาประชาธิปไตย ประชาชนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับหนึ่ง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การตัดสินใจการบริหารชุมชน การแข่งขันตามวิถีทางการเมือง รักษาผลประโยชน์ของตนเอง มีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะประชาชนอยู่ใกล้ชิดการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นได้ดีกว่านักการเมืองระดับชาติ

6. การปกครองท้องถิ่นทำให้เกิดการเข้าสู่แนวทาง ทางการเมืองของประชาชนเพราะการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการเมืองระดับชาติ และมีความเป็นไปได้ทางการเมืองท้องถิ่นหมายถึง จะมีกิจกรรมทางการเมืองเกิดขึ้นอยู่เสมอในการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นต้น จะมีกิจกรรมทางการเมืองอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความคึกคัก มีชีวิตชีวา มีความตื่นตัวทางการเมืองอยู่เสมอ เป็นแนวทางหนึ่งที่นำไปสู่ประชาธิปไตย

2.5. องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ประวัติ องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ตามตำนาน และคำบอกเล่าของผู้เฒ่าในสมัยก่อนเล่าว่า พระยาศรีธรรมโศกราชพร้อมด้วยพระอนุชา ได้อพยพไพร่พลหนีไข้ห่า มาพักบริเวณใต้ต้นอินทร์ - จันทร์ และชาวบ้านใช้ชื่อเรียกว่าสถานที่นี้ว่าบ้านลานสกาตั้งแต่นั้นมา ซึ่งตำบลลานสกาเป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 5 ตำบลของอำเภอลานสกา ห่างจากที่ว่าการอำเภอลานสกา 5 กม. ตำบลลานสกา มีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่1 บ้านวัดเจดีย์ หมู่2 บ้านสายเงิน หมู่3 บ้านน้ำรอบ หมู่4 บ้านต้นมะม่วง หมู่5 บ้านในปุด หมู่6 บ้านนอกนา และหมู่7 บ้านในไร่ (องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/history.php)

สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ห่างจากตัวอำเภอลานสกาไปทางทิศตะวันออก ถนนลานสกา-ไม้หลา ประมาณ 9.7 โลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 40,934 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับ อำเภอ ตำบลใกล้เคียง ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/general1.php)

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	จด ตำบลเขาแก้ว อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	จด ตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันออก	จด ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	จด ตำบลนาหลวงเสน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่และลักษณะถูมิประเทศ เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อน ประมาณ 86% ของพื้นที่ทั้งหมด ที่เหลือเป็นพื้นที่ราบหุบเขาประมาณ 4.3% มีการทำการเกษตรกรรมบริเวณพื้นที่ลาดเชิงเขาและมีบางส่วนบนภูเขา ส่วนที่ราบใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทำการเกษตรบางส่วน ประมาณ 9.3%

ลักษณะภูมิอากาศ

จากสถานที่ตั้งของตำบลลานสกา ทำให้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ สลับกันดังนี้

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมนี้มีทิศทางพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามัน เนื่องจากทางทิศตะวันตกของลุ่มน้ำย่อยคลองลานสกาเป็นเทือกเขาสูง ทำให้ฝนตกไม่มากนัก อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมนี้พัดผ่านอ่าวไทย ทำให้เกิดฝนตกชุกในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำย่อยคลองลานสกา เนื่องจากอยู่ในด้านรับลมของเทือกเขา อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะทำให้ฝนตกมากในช่วงประมาณเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม

สำหรับฤดูในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำย่อยคลองลานสกา มี 2 ฤดู

1. ฤดูร้อน อยู่ระกว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดูกาล
2. ฤดูฝน แบ่งได้ 2 ช่วง

2.1 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ช่วงนี้ฝนตกไม่มากนัก

2.2 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมกราคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วงนี้ฝนตกชุก

ลักษณะของดิน ในตำบลลานสกา

ลักษณะดินในพื้นที่ตำบลลานสกาจะแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกเป็นดินชั้นบนมีลักษณะเป็นดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียว กลุ่มที่สองเป็นดินชั้นล่างมีลักษณะเป็นดินเหนียว สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง ส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินอัคนี หินตะกอนและหินแปรเป็นดินลึก การระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางค่อนข้างต่ำ

ลักษณะของแหล่งน้ำ

จำนวนแม่น้ำที่ไหลผ่าน	5	สาย
จำนวนห้วย/หนอง/คลอง/บึง	25	สาย
จำนวนอ่างเก็บน้ำและฝายล้นน้ำ	10	แห่ง
จำนวนฝายต้นน้ำลำธาร(ฝายแมว)	96	แห่ง
จำนวนบ่อบาดาลสาธารณะ	13	แห่ง
จำนวนบ่อบาดลเอกชน	3	แห่ง
จำนวนบ่อน้ำตื้นสาธารณะ	10	แห่ง
จำนวนบ่อน้ำตื้นเอกชน	43	แห่ง

ลักษณะของป่าไม้

การใช้ทรัพยากรป่าไม้ และการพึ่งพาป่าไม้

จำนวนพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 1,962 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 42.55 ของพื้นที่ทั้งหมดในเขตตำบลลานสกา

กิจกรรมอนุรักษ์และจัดการป่า

ป่าที่อยู่ใกล้/ในบริเวณชุมชน เป็นป่าประเภทป่าดงดิบ โดยสถานภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพืชพันธุ์ ในชุมชนมีกิจกรรมอนุรักษ์ป่าโดยมีรูปแบบกิจกรรมการเพาะชำกล้าไม้ การสร้างฝายชะลอน้ำ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ในการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ให้ความรู้ชาวบ้านได้รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและประหยัด และให้ชาวบ้านช้ารอินทรีย์และชีวภาพในการทำการเกษตร

ภูเขาในหมู่บ้าน

หมู่ที่ 1 เขารอบควาย กั้นอาณาเขตตำบลเขาแก้วกับตำบลลานสกา

หมู่ที่ 2 เขาลุงชู ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่ที่ 2

หมู่ที่ 3 เขาพระ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของบ้านไสช่อและเป็นเทือกเขาที่ลดหลั่นลงมาจากเทือกเขานครศรีธรรมราช

หมู่ที่ 4 เขาต่อ ตั้งอยู่ตรงระหว่างหมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 4 ซึ่งเป็นภูเขาที่เชื่อมถึงกันระหว่าง 2 หมู่บ้าน

หมู่ที่ 5 เขามอ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่ที่ 5

หมู่ที่ 6 เขาช้างสี ตั้งอยู่บริเวณทิศใต้ของหมู่บ้าน ติดต่อกับตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์

หมู่ที่ 7 เขาวังเข้ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้าน

มี 7 หมู่บ้าน โดยแยกตามจำนวนหมู่บ้าน ดังนี้

สถิติจำนวนประชากร			
ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูลเดือน มกราคม 2565			
พื้นที่	**ชาย**	**หญิง**	**รวม**
ยอดรวมทั้งหมด	2,961	3,001	5,962
หมู่ที่ 1 เจดีย์	473	494	967
หมู่ที่ 2 สายเงิน	489	483	972
หมู่ที่ 3 น้ำรอบ	310	298	608
หมู่ที่ 4 ต้นมะม่วง	438	463	901
หมู่ที่ 5 ในปุด	322	312	634
หมู่ที่ 6 นอกนา	542	548	1,090
หมู่ที่ 7 ในไร่	387	403	790

การศึกษา(องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/general3.php)

โรงเรียนระดับประถม รัฐบาล 3 แห่ง ได้แก่

1) โรงเรียนวัดเจดีย์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1

2) โรงเรียนวัดวังหงส์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7

3) โรงเรียนวัดน้ำรอบ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา 1 แห่ง

ข้อมูลกีฬา นันทนาการ และการพักผ่อน จำนวนลานกีฬา 7 แห่ง

สถาบันและองค์การทางศาสนา

วัด/สำนักสงฆ์ 5 แห่ง

1. วัดเจดีย์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1
2. วัดวังหงส์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7
3. วัดน้ำรอบ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3
4. วัดในปุด ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1
5. วัดลานสกาใน ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3

การบริการพื้นฐาน (องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/general4.php)

ถนน

คอนกรีตเสริมเหล็ก	จำนวน 40 สาย	ระยะทาง 35.280 กม.
ลาดยาง	จำนวน 2 สาย	ระยะทาง 15.5 กม.
หินคลุก	จำนวน 36 สาย	ระยะทาง 7 กม.

การไฟฟ้า

ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน 10 หลังคาเรือน
จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ	จำนวน 250 จุด
จำนวนไฟฟ้าสาธารณะที่ต้องการเพิ่มเติม	จำนวน 40 จุด

การประปา

ตำบลลานสกามีระบบประปาภูเขา	จำนวน 878 ครัวเรือน

โทรศัพท์

หมายเลขโทรศัพท์ องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา	075-374-343

ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุครุภัณฑ์

1) ครุภัณฑ์สำนักงาน

- เครื่องพิมพ์ดีด	1	ตัว
- ตู้เก็บเอกสาร	30	ตู้
- ขาไมโครโฟน ชนิดตั้งโต๊ะ	1	ตัว
- กำปั่นเก็บเงิน (ตู้นิรภัย)	1	ตู้
- โต๊ะทำงาน	30	โต๊ะ
- เครื่องปรับอากาศ	9	เครื่อง
- ชุดรับแขก	2	ชุด
- แท่นกล่าวรายงาน	2	แท่น
- เครื่องดับเพลิง ชนิดเคมีแห้ง	2	ถัง
- เก้าอี้สำนักงาน	30	ตัว
- เครื่องโทรสาร (เครื่องแฟกซ์)	1	เครื่อง
- เก้าอี้บริการประชาชน	6	ตัว

2) ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ

- เครื่องขายเสียง	3	ตัว

- เครื่องป้องกันและสัญญาณรบกวนในระบบกระจายเสียงแบบไร้สาย	3	ตัว
- เครื่องมัลติมิเตอร์	1	ตัว
- วิทยุสื่อสาร	15	ตัว
3) ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่		
- กล้องถ่ายรูดิจิตอล	4	ตัว
- เครื่องมัลติมีเดีย โปรแจคเตอร์	1	ตัว
- โทรทัศน์	1	เครื่อง
- เครื่องบันทึกเสียง	2	เครื่อง
4) ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์		
- คอมพิวเตอร์	21	เครื่อง
- เครื่องปริ้นเตอร์	9	เครื่อง
- เครื่องสำรองไฟ	9	เครื่อง
5) ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว		
- เครื่องทำน้ำเย็น	1	ตู้
- หม้อต้มน้ำสเตนเลส	1	หม้อ
6) ครุภัณฑ์พาหนะและขนส่ง		
- รถจักรยานยนต์	1	คัน
- รถยนต์ส่วนกลาง	2	คัน
- รถจัดเก็บขยะแบบอัดท้าย	1	คัน
7) ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์		
- เครื่องพ่นหมอกควัน	1	เครื่อง
8) ครุภัณฑ์การเกษตร		
- เครื่องพ่นยาชนิดใช้แรงดันของเหลว	1	ตัว
9) ครุภัณฑ์โรงงาน		
- เครื่องเจียร,ตัดเหล็ก	1	ตัว
- สว่านไฟฟ้า	2	ตัว
- ตู้เชื่อม	1	ตู้
- เครื่องสูบน้ำ เครื่องยนต์เบนซิน	1	ตัว
- ปั๊มลมพร้อมอุปกรณ์	1	ตัว

10) ครุภัณฑ์สำรวจ

- เครื่องหาพิกัดด้วยสัญญาณดาวเทียม GPS	1	ตัว

11) ครุภัณฑ์อื่นๆ

- ป้ายไฟจราจร	7	ป้าย
- กล้องวงจรปิด (CCTV)	1	ตัว

ระบบเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพและรายได้ แยกเป็นประเภท ดังนี้

● ประอบอาชีพการเกษตร	ประมาณ	47.8%
● ประกอบอาชีพค้าขาย	ประมาณ	5.1%
● รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/บริษัท	ประมาณ	3.5%
● รับจ้าง	ประมาณ	8.9%
● ไม่มีอาชีพ	ประมาณ	8.7%
● นักเรียน นักศึกษา	ประมาณ	22.3%
● อื่นๆ /ไม่ระบุ	ประมาณ	2.2%

การเกษตร

ราษฎรในเขตพื้นที่ตำบลลานสกา จะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ คือ ปลูกยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งตำบล พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณที่ราบเชิงเขา การทำยางแผ่นยังขาดการปรับปรุงคุณภาพให้ดีเท่าที่ควน

การทำสวนไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ผลไม้ยืนต้นที่ปลูกมีทุเรียน มังคุด เงาะ ลางสาด ลองกอง มะพร้าว สะตอ คิดเป็นร้อยละ 17.64 ของพื้นที่ทำการเกษตร ลักษณะการปลูกไม้ผลส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกรวมในพื้นที่เดียวกัน แต่ปลูกผลไม้หลายๆชนิด

การปลูกพืชไร่ พืชผัก พื้นไร่พืชผักที่ลูกมีถั่วลิสง ข้าวโพดหวาน มันเทศ แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักกินใบต่างๆ การปลูกพืชไร่ พืชผักมีการปลูกประมาณร้อยละ 0.83 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

การประมง

ตำบลลานสกา มีประชากรประกอบอาชีพประมงคิดเป็นร้อยละ 0.03 ของประชากรทั้งหมด

การปศุสัตว์

ตำบลลานสกา มีประชากรประกอบอาชีพปศุสัตว์คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของประชากรทั้งหมด

การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ จำนวน 2 แห่ง

การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว/จุดดูงาน

ตำบลลานสกา มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ดังนี้

- วังโบราณลานสกา หมู่ที่ 6
- น้ำตกแพรกข้างแล หมู่ที่ 6
- วัดเจดีย์,วัดปุดกาญจนคีรี หมู่ที่ 1
- ถ้ำวังระฆังทอง หมู่ที่ 2
- วัดลานสกา หมู่ที่ 3
- น้ำตกหนานกระโจน หมู่ที่ 3
- น้ำตกวังไทร หมู่ที่ 7
- น้ำตกวังไอ้กลิ้ง หมู่ที่ 7
- น้ำตกนางนวล หมู่ที่ 4

อุตสาหกรรม

ตำบลลานสกา ยังไม่มีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม

การพิณิชย์และกลุ่มอาชีพ

1) กลุ่มเกษตรทำสวนไม้ผลลานสกา

2) กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ

3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรกรบ้านเจดีย์

4) กลุ่มผลิตภัณฑ์ของใช้ในครัวเรือน

5) กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว

6) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 2

7) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 3

8) กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพ

9) กลุ่มร้านค้าชุมชา

10) กลุ่มส่างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

11) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 4

12) กองทุนปุ๋ยหมุนเวียน

13) กลุ่มข้าวสาร

14) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 5

15) กลุ่มทำปุ๋ยอินทรีย์

16) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 6

17) กองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 7

18) กองทุนสัจจะสะสมทรัพย์

19) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

20) กองทุนแม่เพื่อแผ่นดิน

21) กลุ่มกองทุนปุ๋ยชีวภาพบ้านในไร่

22) กลุ่มกองทุนปุ๋ยเคมีบ้านในไร่

23) กลุ่มดอกไม้ผ้าใยบัว

24) กลุ่มขนมไทย

25) กลุ่มด้วงสาคู

26) กลุ่มผลิตมังคุดคุณภาพ

แรงงาน

ตำบลลานสกา มีประชากรประกอบอาชีพด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18.02 ของประชากรทั้งหมด

ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมประเพณี

ราษฎรในพื้นที่ตำบลลานสกา มีประเพณีวัฒนธรรมเหมือนๆกับคนในภาคใต้ทั่วๆไป ที่นับถือพระพุทธศาสนา และมีประเพณีวัฒนธรรม เช่น เดือน 3 ทำบุญให้ทานไฟ,การกวนข้าวยาโค(ข้าวมธุปายาส) เดือน 5 อาบน้ำผู้สูงอายุ(วันสงกรานต์) เดือน 8 วันเข้าพรรษา เดือน 10 ทำบุญอุทิศให้ปู่ย่าตายาย(วันสารท) ขนมเดือนสิบ เดือน 11 วันออกพรรษา ชักพระ เดือน 12 ลอยกระทง ปีใหม่ ทำบุญให้ทานไฟ อวยพรปีใหม่ นอกจากนั้นยังมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านต่างๆ

ของคนภาคใต้ เช่น การแต่งกาย ภาษา อาหาร วัฒนธรรมการแชร์งาน หรือการช่วยเหลือความสามัคคี และการละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น

ความเชื่อ ชาวบ้านมีความเชื่อที่เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ตามป่า ภูเขา บรรพบุรุษ และพระภิกษุ ซึ่งมีการประกอบพิธี กราบบูชาสิ่งเหล่านี้ตามฤดูกาล เช่น การตั้งเจ้าที่ในฤดูผลไม้สุกตามสวนผลไม้ หรือการตั้งเจ้าที่ตามสวนเมื่อขึ้นไปทำสวนหรือนอนค้างคืนตามสวน เจ้าที่ที่ชาวบ้านเคารพหรือพระในวัด เช่น พระลากวัดเสมา

ยังมีอดีตสมภาพของแต่ละวัดในตำบลหลายรูป พระพุทธรูปที่เป็นพระคู่วัดของ แต่ละวัด มีชาวบ้านในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านมีความเคารพและมีความเชื่อไว้สักการะบูชา เป็นที่พึ่งทางใจยามมีความทุกข์ มีปัญหา สิ่งเหล่านี้จะช่วยแก้ไขปัญหาทางด้านจิตใจตั้งแต่อดีต และกลายเป็นความเชื่อที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าในปัจจุบันคนรุ่นใหม่จะมีพฤติกรรม ความเชื่อ ในเรื่องเหล่านี้ลดลง ทำให้ความเชื่อเดิมลดลง จึงกลายเป็นปัญหาของสังคม ซึ่งจะต้องแก้ไขให้ครบในหลายๆด้าน และมีความสัมพันธ์กันในชุมชนและหมู่บ้านต่อไป

ด้านการเมืองการปกครอง

เขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลลานสกา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านวัดเจดีย์

นายสรุภาพ	ศรีพิเชียร	ผู้ใหญ่บ้าน
นายวีระ	มุขโรจน์	สมาชิก อบต.
นายเดชภพ	อิฏฐผล	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 2 บ้านสายเงิน

นายกำธร	กำราญศึก	ผู้ใหญ่บ้าน
นายชัยยศ	ทวีพล	สมาชิก อบต.
นายวรรณคดี	เจยุภักดิ์	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 3 บ้านน้ำรอบ

นายสัมพันธ์	กิมิหาร์	ผู้ใหญ่บ้าน
นางขวัญเรือน	วิลัยมาศ	สมาชิก อบต.
นางประทุมวัลย์	บำเพิงรัตน์	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 4 บ้านต้นมะม่วง

นายบรรจบ	ชุมภูทอง	ผู้ใหญ่บ้าน

นายสุเบต	นาคเกิด	สมาชิก อบต.
นายสมศักดิ์	ดำเนินผล	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 5 บ้านในปุด

นายสุธรรม	เพ็ชรด้วง	ผู้ใหญ่บ้าน
นายบุญธรรม	อาสน์สมโภชน์	สมาชิก อบต.
นายสายันต์	บูรณะพล	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 6 บ้านนอกนา

นายศุภโชค	ใส่ท้ายคู	ผู้ใหญ่บ้าน
นายระวิ	มุขวัฒน์	สมาชิก อบต.
นางสาวศิริขวัญ	จันทร์ธิบดี	สมาชิก อบต.

หมู่ที่ 7 บ้านในไร่

นายจรวย	มาแก้ว	กำนันตำบลลานสกา
นายณรงค์	มาแก้ว	สมาชิก อบต.

อำนาจ และหน้าที่ (องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/work.php)
องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา66)

2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้ (มาตรา 67)

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

(7) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3. องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้ (มาตรา 68)

(1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

(2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

(4) ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวยสาธารณะ

(5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

(6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

(7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

(8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

(11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

(12) การท่องเที่ยว

(13) การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีดังนี้

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

(3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ

(4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ

(5) การสาธารณูปการ

(6) การส่งเสริม การฝึกและการประกอบอาชีพ

(7) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(9) การจัดการศึกษา

(10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

(11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

(13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(14) การส่งเสริมกีฬา

(15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

(17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

(18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

(19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

(20) การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนกิจสถาน

(21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

(23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่นๆ

(24) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(25) การผังเมือง

(26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

(27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

(28) การควบคุมอาคาร

(29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

(31) กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ภารกิจ (องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา https://www.lansaka.go.th/mission.php)

ภารกิจหลัก

ด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร

ด้านการส่งเสริมการศึกษา

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภารกิจรอง

การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณี

การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ

การส่งเสริมการเกษตรและการประกอบอาชีพทางการเกษตร

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรันย์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2560, หน้า 92) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)” ผลการวิจัย พบว่า ประเทศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารในโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) แตกต่างกัน โดยเฉพาะเยาวชนประเทศฟิลิปปินส์ และลาว มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมากกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งยังพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ($R = .367$ $P < 0.01$) มีความสัมพันธ์ปานกลาง และยังพบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อ(2)โครงการส่งเสริมสังคม ของผู้น าเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ($R = .627$ $P < 0.01$) มีความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก

สิทธิ์ธนัชท์ วารุณสหรัชภณ (2561, หน้า 71) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด าเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่า ประชาชนต้องการเสนอแนะการทำงานของ อบต. และร้องทุกข์เรื่องราวต่าง ๆ ได้หลากหลายช่องทาง ในขณะเดียวกันต้องการให้ อบต. ชี้แจงผลการร้องทุกข์ ชี้แจงการใช้งบประมาณ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของ อบต. ให้มากขึ้นและประชาชน ต้องการให้ อบต. เป็นผู้ทำหน้าที่ประสานงานกลุ่มประชาชน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางวางแผนพัฒนา อบต. เพื่อประโยชน์ด้านความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชน ควรเปิดโอกาสเข้ามาร่วมควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนา อบต. และการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่าและสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นให้มากที่สุด

กัณณฐิยา วงศวรวรรณ (2560, 61 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสงเสริมความรูงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยาให้แกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสวนบุคคลด้านอายุมีผลตอทัศนคติของประชาชนที่มีสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในด้านการให้ความรูด้านงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนแตกต่างกัน ปัจจัยสวนบุคคลด้านอายุมีผลตอประโยชนที่ประชาชนได้รับจากการสงเสริมความรูงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแตกต่างกัน ปัจจัยสวนบุคคลด้านระดับการศึกษามีผลตอทัศนคติของประชาชนที่มีสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในด้านการให้ความรูด้านงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนแตกต่างกัน ปัจจัยสวนบุคคลด้านระดับการศึกษามีผลตอประโยชนที่ประชาชนได้รับจากการสงเสริมความรูงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแตกต่างกัน ปัจจัยสวนบุคคลด้านรายได้ตอเดือนมีผลตอประโยชนที่ประชาชนได้รับจากการสงเสริมความรูงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแตกต่างกัน ทัศนคติของประชาชานที่มีสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในด้านการให้ความรูด้านงานคุมครองผู้บริโภคให้แกประชาชนมีความสัมพันธ์กับประโยชนที่ประชาชนได้รับจากการสงเสริมความรูงานคุมครองผูบริโภคให้แกประชาชนของสำนักงานผู้บริโภคให้แกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีความสัมพันธกับทัศนคติของประชาชน Ref. code: 25595703010024IOX (2) ที่มีสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในด้านการให้ความรู้ด้านงานคุมครองผู้บริโภคให้แก ประชาชนมากที่สุดโดยจัดในระดับสูง ทัศนคติของประชาชนที่

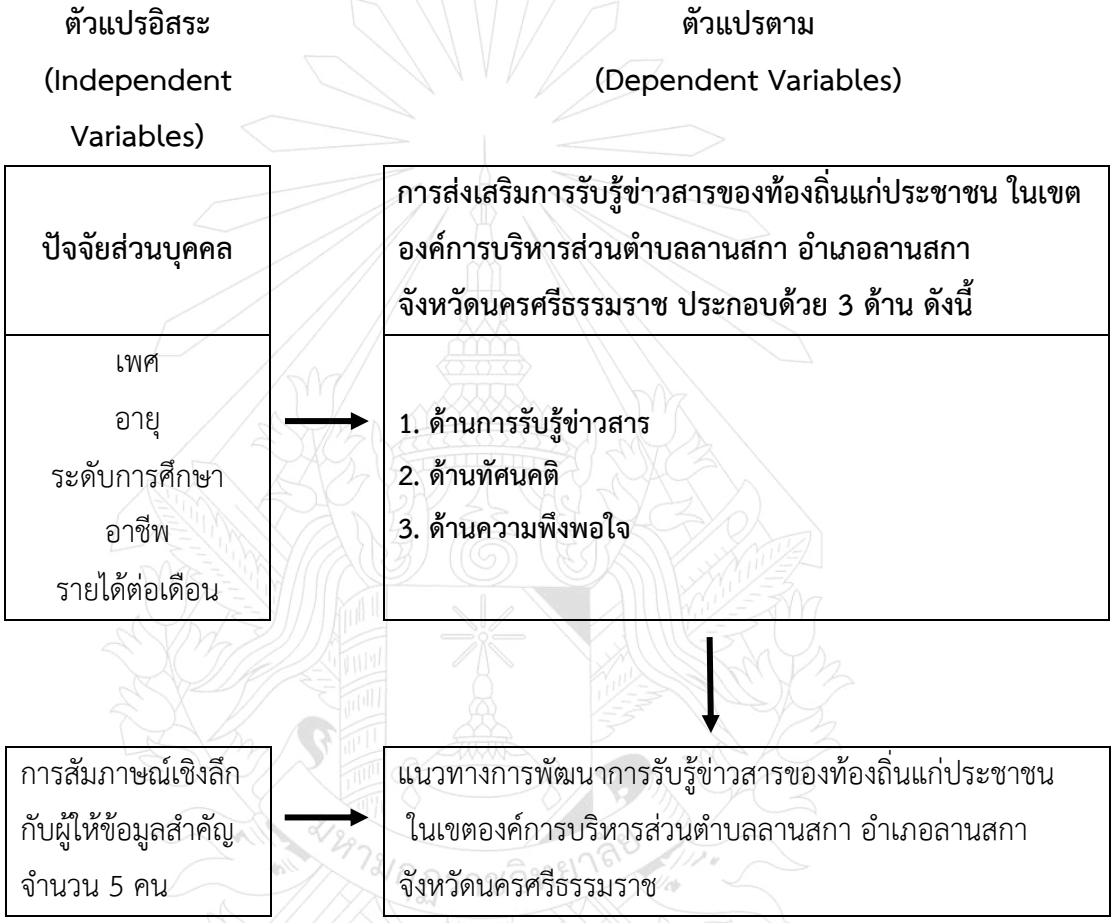
มีสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในด้านการให้ความรู้ด้านงานคุ้มครองผู้บริโภคให้แก ประชาชนมีความสัมพันธกับการเผยแพรข้อมูลข่าวสารเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคและพฤติกรรมการเปิดรับของมูลข่าวสารของประชาชนมากที่สุดโดยจัดในระดับสูง

ศุภาวดี กรมทอง (2563, หน้า 81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหวาง่ 28-37 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.1 ในด้านการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกวาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ่ 96.5 ในด้านอาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 79.9 ในด้านรายได้ต่อเดือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.1 ภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแกว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามประเมินผล และด้านการรับประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแกว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร พบวา่ กลุ่มตัวอยางมี่ เพศระดับการศึกษา สมาชิกในครอบครัว รายได้และรายจ่ายต่อเดือนที่แตกต่างกนั มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ที่แตกต่างกนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

วินิจ อนันตวงศ์ (2562, 95 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมีการศึกษาในระดับประกาศวิชาชีพชั้นสูง อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ใช้ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและเข้าใจง่ายดีที่สุด คือเสียงตามสาย ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายประชาชนรับรู้ประจำ ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์และหนังสือราชการ ประชาชนรับรู้บางครั้ง ประชาชนต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางเสียงตามสาย และการออกหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชน เดือนละครั้ง ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์ และหนังสือราชการ 6 เดือนต่อครั้ง และต้องการให้เพิ่มหรือปรับปรุงช่องทางการรับรู้ คือ เสียงตามสาย รองลงมา เว็บไซต์ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการรับชำระภาษีในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านกระบวนการให้บริการและประชาสัมพันธ์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสถานที่หรือเครื่องมือที่ให้บริการ

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกการสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางการศึกษา มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.3 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.7 สรุป

3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยกำหนดวิธีและขั้นตอนในการวิจัย ไว้ดังนี้

3.1.1 ศึกษา แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 กำหนดกรอบแนวคิด ปัญหา และวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.1.3 กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.4 สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลการวิจัยนำมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.5 นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.1.6 ส่งเอกสารเพื่อขอหนังสือรับรองจริยธรรมในคน

3.1.7 ทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย (Try out)

3.1.8 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างจากกลุ่มตัวอย่าง

3.1.9 วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

3.1.10 สรุปและรายงานผลการศึกษาวิจัย

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยกำหนดระเบียบการวิจัย ไว้ดังนี้

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเชิงปริมาณใช้วิธีออกแบบสอบถามจากประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด 5,962 คน โดยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะแบบมีโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมจำนวน 5 คน

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล 5 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีดังนี้ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านทัศนคติ และด้านความพึงพอใจ

3.3 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ไว้ดังนี้

3.3.1 แบบเชิงปริมาณ เป็น จากประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช.ทั้งหมด 5,962 คน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน

3.3.2 แบบเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก กับ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

ชื่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่
1) นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา	องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
2) นางอรวรรณ จิตสำรวย	ประชาชน	หมู่ที่ 1 ตำบลลานสกา
3) นางจริยา ครชาตรี	ประชาชน	หมู่ที่ 2 ตำบลลานสกา
4) นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ	ประชาชน	หมู่ที่ 6 ตำบลลานสกา
5) นางพิมพ์พา จันทร์นวล	ประชาชน	หมู่ที่ 2 ตำบลลานสกา

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ คือ แบบสอบถามสำหรับการวิจัย เรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อกำหนดกรอบของแบบสอบถามและคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

3.4.2 ออกแบบเครื่องมือวิจัย คือแบบสอบถามและคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบบสอบถามนั้น ประกอบด้วย ข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล 5 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และส่วนที่ 3 ข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการรับรู้

ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามบริบทของผู้ให้ข้อมูล

3.4.3 นำเครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.4.4 ดำเนินการยื่นหนังสือเพื่อขอจริยธรรมในมนุษย์

3.4.5 นำเครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามและคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายกับ(ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน

3.4.6 นำผลคะแนนจากการทดลองเครื่องมือวิจัยที่ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .....

3.4.7 นำเครื่องมือวิจัยที่ดำเนินการปรับปรุงสมบูรณ์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย คือ (ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 361 คน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ดำเนินศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูล เพื่อสร้างเป็นกรอบคำถามของแบบสอบถาม และสร้างแบบสอบถามสำหรับงานวิจัย เรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ถูกต้อง และนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเชิงเนื้อหาและรับขอเสนอแนะนำมาปรับแก้ไขให้สมบูรณ์ที่สุด และผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เรียนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบเครื่องมือทั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์

ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้ไขให้สมบูรณ์และจากนั้นขอคำรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัย การเก็บรวบรวมข้อมูลการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม จาก (ประชากร) จำนวน 361 คน ในองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.5.2 วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ กำหนดประเด็นคำถามเชิงลึกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากแบบสอบถามเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มารวมรวม วิเคราะห์สังเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูลตามวัตถุประสงค์ จากผู้รับการสัมภาษณ์จำนวน 5 ท่าน สำหรับข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล จะดำเนินการตามประเภทข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณค่าร้อยละข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม 5 ด้าน ที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน และคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน การรับรู้ข่าวสาร , ทัศนคติ และความพึงพอใจ 5 ระดับ ได้แก่

คะแนน 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยด้วยเกณฑ์สัมบูรณ์ตามแนวทางของเบสต์(Best, 1981 หน้า 240) ซึ่งกำหนดไว้ว่า

ค่าเฉลี่ย 4.51 -5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3.6.2 ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง เพื่อการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยเรียงลำดับเป็นประเด็นสำคัญประกอบการพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ดังนี้

สถิติที่ใช้สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ได้แก่

1) ร้อยละ(Percentage) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 217)

สูตร ร้อยละ = $\frac{\text{จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \times 100$

2) ค่าเฉลี่ย $\left(\overline{X}\right)$ (ส่งศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 219)

สูตร $\overline{X} = \frac{\sum fx}{n}$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว

n แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) ค่าเฉลี่ย (mean) ใช้สูตรดังนี้ (สุทิน บุญชนะ, 2560 หน้า 8)

สูตรค่าเฉลี่ยประชากร $\mu = \frac{\Sigma X}{N}$ [1]

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร
ΣX_1 แทน ข้อมูลผลรวมทั้งหมดของแต่ละคน
N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

4) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviations) เพื่อใช้อธิบายถึงระดับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาใช้สูตรดังนี้ (สุทิน บุญชนะ, 2560: 11)

สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum(x_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1 แทน ข้อมูลผลรวมทั้งหมดของแต่ละคน
N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 223)

สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{\sum\left(X - \overline{X}\right)^2}{n-1}}$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
X แทน คะแนนแต่ละตัว
n แทน จำนวนข้อมูล

3.7 สรุป

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเชิงปริมาณใช้วิธีตอบแบบสอบถามจากประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด จำนวน 5,962คน โดยสอบถามข้อมูลพื้นฐานปัจจัยส่วนบุคคลและแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะแบบมีโครงสร้างกับผู้นำ

ชุมชน จำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม จากประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 361 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณค่าร้อยละข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม 5 ด้าน ที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน และคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติและความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage) เพื่อใช้อธิบายลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายถึงระดับ แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชและ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 361 คน และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน เป็นการวิจัยเชิงผสานวิธี (Mixed Methods) โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 361 คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.4 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

$\overline{X}$ หมายถึง คะแนนค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N หมายถึง จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 361 คน เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน (ตัวแปรอิสระ) โดยนำมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	205	56.79
2. หญิง	156	43.21
รวม	361	100.00
อายุ		
1. ต่ำกว่า 20 ปี	30	8.31
2. 20-40 ปี	72	19.94
3. 41-60 ปี	174	48.20
4. 60 ขึ้นไป	85	23.55
รวม	361	100.00
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	100	27.70
2. มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	162	44.88
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	56	15.51
4. ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	31	8.59
5. อื่น ๆ	12	3.32
รวม	361	100.00
อาชีพ		
1. ธุรกิจส่วนตัว	56	15.51
2. รับราชการ	8	2.22
3. เกษตรกรรม	195	54.02
4. รับจ้างทั่วไป	39	10.80
5. อื่น ๆ	63	17.45
รวม	361	100.00

รายได้			
1.	ต่ำกว่า 9,000 บาท	103	28.53
2.	9,000-12,000 บาท	124	34.35
3.	12,001-15,000 บาท	68	18.84
4.	15,001-18,000 บาท	36	9.97
5.	18,001 ขึ้นไป	30	8.31
	รวม	361	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เพศชาย จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 56.79 รองลงมา เพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 43.21

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 40–60 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมาคืออายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.55 อายุระหว่าง 20-40 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.59 และระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32

4. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 195คน คิดเป็นร้อยละ 54.02 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.45 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 อาชีรับจ้างทั่วไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และรับราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

5. รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 9,000-12,000 บาทจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.35 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 9,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 12,001-15,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-18,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97 และ 18,001 บาทขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31

4.2 ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (โดยรวม)

การวิเคราะห์การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของออท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

(N = 361)

ข้อ	การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	ระดับ การส่งเสริม (ตัวแปรตาม)		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านการรับรู้ข่าวสาร	4.07	0.62	มาก
2.	ด้านทัศนคติ	3.98	0.62	มาก
3.	ด้านความพึงพอใจ	4.09	0.64	มาก
	โดยรวม	**4.05**	**0.63**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.05, S.D = 0.63) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.09, S.D = 0.64) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความทัศนคติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.98, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร

(N = 361)

ข้อ	ด้านการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสาร	ระดับ การส่งเสริม		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริการส่วนตำบล เพียงใด	4.02	0.56	มาก
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้กับประชาชน เพียงใด	4.01	0.59	มาก
3.	องค์การบริการส่วนตำบล มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด	3.91	0.71	มาก
4.	ท่านคิดว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน เพียงใด	3.98	0.63	มาก
5.	ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญเพียงใด	4.43	0.61	มาก
	โดยรวม	**4.07**	**0.62**	**มาก**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.43, S.D = 0.61) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.02, S.D = 0.56) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่าองค์การบริการส่วนตำบล มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.91, S.D = 0.71) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ

(N = 361)

ข้อ	ด้านทัศนคติ	ระดับ การส่งเสริม		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้มากน้องเพียงใด	4.04	0.54	มาก
2.	ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด	4.10	0.56	มาก
3.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการนำเสนอข่าวสารทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ให้แก่ประชาชนน่าสนใจมากน้อยเพียงใด	4.00	0.64	มาก
4.	ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก ทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด	3.85	0.67	มาก
5.	ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนของทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก รวดเร็ว และง่ายมากน้อยเพียงใด	3.93	0.69	มาก
	โดยรวม	**3.98**	**0.62**	**มาก**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.98, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.10, S.D = 0.56) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้มากน้องเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.04, S.D = 0.54) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 4 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวกทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.85, S.D = 0.67) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ

(N = 361)

ข้อ	ด้านความพึงพอใจ	ระดับ การส่งเสริม		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด	4.12	0.59	มาก
2.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด	4.12	0.58	มาก
3.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมเพียงใด	4.06	0.64	มาก
4.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพียงใด	4.10	0.74	มาก
5.	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด	4.03	0.66	มาก
	โดยรวม	**4.09**	**0.64**	**มาก**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.09, S.D = 0.64) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12, S.D = 0.58) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.03, S.D = 0.66) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.3 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3.1 ด้านการรับรู้ข่าวสาร

4..3.1.1 ยังมีบางกลุ่มที่ได้รับข่าวสารไม่ค่อยชัดเจนในการประกาศเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ขอให้ผู้รับผิดชอบห่อกระจ่ายข่าวได้สำรวจให้กับประชาชนด้วยเพื่อจะได้รู้ข่าวสารได้ทั่วถึงทุกครัวเรือนและทุกคน

4.3.1.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

4.3.1.3 เสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้

4.3.1.4 ควรส่งเสริมการเสนอข่าวสารหลาย ๆ ช่องทาง เช่น ทาง อินเตอร์เน็ต Facebook Line เป็นต้น

4.3.2 ด้านทัศนคติ

4.3.2.1 อยากให้มีทัศนคติแบบประชาธิปไตย มีสิทธิ์มีเสียงเท่าเทียมกัน

4.3.2.2 มีความรู้สึกต้องปรับปรุงเรื่องข่าวสาร

4.3.2.3 การเสนอข่าวสารไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวหรือแสดงข้อความโน้มน้าว

4.3.2.4 เห็นด้วยกับข่าวสารต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

4.3.3 ด้านความพึงพอใจ

4.3.3.1 ด้วยทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้แจ้งข่าวสารให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบล มีความพอใจมาก เพราะทางผู้เผยแพร่ข่าวสาร พูดไม่ออกนอกหลู่นอกทาง พูดข่าวสารที่มีอยู่จริง และข่าวสารที่ฝากจากประชาชน

4.3.3.2 มีพอใจมากที่ได้รับรู้ข่าวสารทันกับสถานการณ์

4.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสาร ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเด็นที่ 1 ท่านเห็นว่า ปัจจุบันแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร

นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกามีพื้นที่ราบ และพื้นที่บนเขา มีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ประชากรทั้งหมดประมาณ ห้าพันกว่าคน องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ส่วนมากจะแจ้งข้อมูลข่าวสารทางเสียงตามสาย และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ประชาสัมพันธ์หลายๆช่องทาง เช่น ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งตีพิมพ์ และเสียงตามสายอย่างทั่วถึง กรณีเสียตามสายของให้ อบต.ลานสกา ได้ขยายลำโพงให้มากขึ้น

นางอรวรรณ จิตสำรวย ตำแหน่ง ครูบำนาญ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า “การรับรู้ข่าวสาร” ว่าเป็นลักษณะของการรับส่งสารจากรัฐกับรัฐ รัฐกับประชาชน นักการเมืองกับประชาชน หรือพรรคการเมืองกับประชาชน ประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคำสั่ง นโยบาย ความรู้ ความเข้าใจ การสื่อความที่ถูกต้อง ชัดเจน ไม่พาดพิงหรือให้ร้าย ผู้หนึ่ง หรือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆโดยผู้สนทนาอาจจะเป็นโฆษกของรัฐ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยตัวบุคคล ประชาชนทั่วไป ผู้ส่ง และการผ่านทางสื่อต่างๆ เช่นสื่อมวลชน โทรทัศน์ วิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ขยายช่องทางในการให้ข่าวสารกับประชาชน เช่น สื่อออนไลน์ หอกระจายข่าว เสียงตามสายหมู่บ้าน ผ่านทางผู้นำชุมชน และรถประชาสัมพันธ์

นางจริยา ครชาตรี ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า การรับรู้ข่าวสารมีประโยชน์ต่อประชาชนมาก ดังนี้ 1. ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา และรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ 2. ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้สิทธิของตนเอง และสามารถใช้สิทธิในการมีส่วนร่วมบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้ 3. ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดริเริ่ม ร่วมวางแผนพัฒนา ร่วมตัดสินใจ ในกิจการพัฒนาองค์การบริหารสาวนตำบลของตนเอง และสามารถติดตามผลการทำงานขององค์การบริการส่วนตำบลลานสกา และรักษาผลประโยชน์ของชุมชนได้

นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566) ให้สัมภาษณ์ว่า การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารได้ทันทวงที่ และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว

นางพิมพา จันทร์นวล ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 4 ให้ความหมาย “ข้อมูลข่าวสาร” สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีการอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกปรากฏได้

ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้หลายช่องทาง ดังนี้ 1. หอกระจายข่าวชุมชนหรือเสียงตามสาย 2. เอกสารข้อเท็จจริงต่างๆ 3. เวทีนำเสนอข้อมูล 4. วิทยุการจายเสียง 5.อินเตอร์เน็ต เป็นต้น

ในปัจจุบันการรับรู้ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกกา จะดำเนินการใช้เสียงตามสายกระจายไปยังประชาชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งอาจมีบางท่านไม่ได้ตั้งใจรับฟัง ทำให้ได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง หากมีข่าวสารที่สำคัญอยากให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตามหมู่บ้านเพื่อแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับทราบ และทั่วถึง

สรุป การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้เผยแพร่ข่าวสาร ส่วนมากจะให้เสียงตามสายประชาสัมพันธ์ในกับประชาชนทุกหมู่บ้าน และอยากให้ทุกหมู่บ้าน ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว

ประเด็นที่ 2 ท่านเห็นว่า ปัจจุบันแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ

นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชนมีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

นางอรวรรณ จิตสำรวย ตำแหน่ง ครูบำนาญ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชนมีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชนรับรู้ปัญหา รู้จักวิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง(ผลลัพธ์)

นางจริยา ครชาตรี ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาควรสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้

นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566) ให้สัมภาษณ์ว่า จากการสังเกต พบว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา พื้นที่หมู่ที่ 6 จากเสียงตามสาย ไม่ยินไม่ค่อยชัดเจน และแทนจะไม่ได้ยินการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จึงมีผลต่อการรับรู้

พิมพา จันทร์นวล ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารท้องถิ่นในปัจจุบัน เห็นด้วยกับการกระจายข่าวโดยใช้เสียงตามสาย ควรมีการลงพื้นที่ตามหมู่บ้านในการจัดประชุมประจำเดือนหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง

สรุป องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชนรับรู้ปัญหา รู้จักวิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง(ผลลัพธ์)

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้

ประเด็นที่ 3 ท่านเห็นว่า ปัจจุบันแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ

นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า มีความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกอย่างข้างราชการ พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ได้ให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน ถูกต้องและชัดเจน

นางอรวรรณ จิตสำรวย ตำแหน่ง ครูบำนาญ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า มีความพอใจน้อย – ปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะปัจจุบันนี้เปรียบเสมือนเป็นการสื่อสารทางเดียว

นางจริยา ครชาตรี ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า มีความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผุ้พิการ และผู้สูงอายุ

นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566) ให้สัมภาษณ์ว่า มีความพอใจ ปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ที่ชัดเจน ทำให้เสียโอกาสและสิทธิ์พึงจะได้ของประชาชนหายไป จึงต้องมีการส่งข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน และควรปรับปรุงเสียงตามสาย ขยายอุปกรณ์เพิ่มเติม

นางพิมพา จันทร์นวล ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (เมื่อวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566) ให้สัมภาษณ์ว่า มีความพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา และบางท่านได้รับข่าวสารจากออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ทางเว็บไซต์ ทาง Facebook เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ในระดับ มีความพึงพอใจมาก เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผุ้พิการ และผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.6 สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร

ลำดับที่	รายชื่อ	สรุปบทสัมภาษณ์
1	นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย	- พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกามีพื้นที่ราบ และพื้นที่บนเขา มีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ประชากรทั้งหมดประมาณห้าพันกว่าคน องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ส่วนมากจะแจ้งข้อมูลข่าวสารทางเสียงตามสาย และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ประชาสัมพันธ์หลายๆ ช่องทาง เช่น ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งตีพิมพ์ เป็นต้น
2	นางอรวรรณ จิตสำรวย	- “การรับรู้ข่าวสาร” ว่าเป็นลักษณะของการรับส่งสารจากรัฐกับรัฐ รัฐกับประชาชน นักการเมืองกับประชาชน หรือพรรคการเมืองกับประชาชน ประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคำสั่ง นโยบาย ความรู้ ความเข้าใจ การสื่อความที่ถูกต้อง และการผ่านทางสื่อต่างๆ เช่นสื่อมวลชน โทรทัศน์ วิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ขยายช่องทางในการให้ข่าวสารกับประชาชน เช่น สื่อออนไลน์ เสียงตามสายหมู่บ้าน ผ่านทางผู้นำชุมชน และรถประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
3	นางจริยา ครชาตรี	- การรับรู้ข่าวสารมีประโยชน์ต่อประชาชนมาก ดังนี้ 1. ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารของอบต. 2. ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้สิทธิของตนเอง และสามารถใช้สิทธิในการมีส่วนร่วมบริหารของอบต. ได้ 3. ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดริเริ่ม ร่วมวางแผนพัฒนา ร่วมตัดสินใจ ในกิจการพัฒนาอบต. ของตนเอง และสามารถติดตามผลการทำงานขององค์การบริการส่วนตำบลลานสกา และรักษาผลประโยชน์ของชุมชนได้

4	นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ	- การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของอบต. เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าวจากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารได้ทันทวงที่ และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว
5	นางพิมพา จันทร์นวล	- ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 4 ให้ความหมาย “ข้อมูลข่าวสาร” สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีการอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกปรากฏได้ ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้หลายช่องทาง ดังนี้ 1. หอกระจายข่าวชุมชนหรือเสียงตามสาย 2. เอกสารข้อเท็จจริงต่างๆ 3. เวทีนำเสนอข้อมูล 4. วิทยุการจายเสียง 5.อินเตอร์เน็ต เป็นต้น ในปัจจุบันการรับรู้ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกกา จะดำเนินการใช้เสียงตามสายกระจายไปยังประชาชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งอาจมีบางท่านไม่ได้ตั้งใจรับฟังทำให้ได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง หากมีข่าวสารที่สำคัญอยากให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตามหมู่บ้านเพื่อแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับทราบ และทั่วถึง

ตารางที่ 4.7 สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ

ลำดับที่	รายชื่อ	สรุปบทสัมภาษณ์
1	นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย	- องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
2	นางอรวรรณ จิตสำรวย	- องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชน รับรู้ปัญหา รู้จักวิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง (ผลลัพธ์)
3	นางจริยา ครชาตรี	- องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาควรสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้
4	นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ	- จากการสังเกต พบว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา พื้นที่หมู่ที่ 6 จากเสียง ตามสาย ไม่ยินไม่ค่อยชัดเจน และแทนจะไม่ได้ยินการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จึงมีผลต่อการรับรู้
5	นางพิมพา จันทร์นวล	- ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารท้องถิ่นในปัจจุบัน เห็นด้วยกับการกระจายข่าวโดยใช้เสียงตามสาย ควรมีการลงพื้นที่ตามหมู่บ้านในการจัดประชุมประจำเดือนหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง

ตารางที่ 4.8 สรุปการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ

ลำดับที่	รายชื่อ	สรุปบทสัมภาษณ์
1	นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย	- ความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกอย่างข้างราชการ พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ได้ให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน ถูกต้องและชัดเจน
2	นางอรวรรณ จิตสำรวย	- มีความพอใจน้อย – ปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะปัจจุบันนี้เปรียบเสมือนเป็นการสื่อสารทางเดียว
3	นางจริยา ครชาตรี	- มีความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผู้พิการ และผู้สูงอายุ
4	นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ	- มีความพอใจ ปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ที่ชัดเจน ทำให้เสียโอกาสและสิทธิ์พึงจะได้ของประชาชนหายไป จึงต้องมีการส่งข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน และควรปรับปรุงเสียงตามสายขยายอุปกรณ์เพิ่มเติม
5	นางพิมพา จันทร์นวล	- มีความพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา และบางท่านได้รับข่าวสารจากออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ทางเว็บไซด์ ทาง Facebook เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สภาพโดยรวมแล้ว มีพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติทั้งทางภูมิประเทศ และภูมิอากาศ ซึ่งถือว่ากำไรชีวิต เป็นทุนเดิม ปประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตกรรรม(ชาวสวนผลไม้) แต่การบริหารจัดการดูแลในช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตยังไม่น่าพอใจ เพราะถูกบุคคลภายนอก พ่อค้าแม่ค้าคนกลางมากดขี่ราคาตกต่ำเรื่อยมา และในการดำเนินชีวิต ในชีวิตประจำวันของประชาชนยังไม่น่าพึงพอใจเท่าที่ควร เมื่อเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงในอำเภอเดียวกัน

โดยรวมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้ปรับปรุงและแก้ไขให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารได้มากขึ้น และจะพัฒนาให้ดีสืบต่อไป

เสียงตามสายหมู่บ้านควรมีเสียงที่ชัดเจน ไม่มีคลื่นแทรก และควรได้ยินให้ทั่วถึงประชาชนทุกครัวเรือน

เทคโนโลยีของเราตอนนี้ก้าวหน้า การมีสังคมออนไลน์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งที่ดี รวดเร็ว และประหยัดงบประมาณ

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสานวิธี (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 366 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการสำรวจ (Survey Research) และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และข้อมูลเชิงคุณภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ซึ่งสามารถสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เพศชาย จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 56.79 รองลงมา เพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 43.21

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 40–60 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมาคืออายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.55 อายุระหว่าง 20-40 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.59 และระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32

4. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 195คน คิดเป็นร้อยละ 54.02 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.45 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 อาชีรับจ้างทั่วไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และรับราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

5. รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 9,000-12,000 บาทจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.35 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 9,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 12,001-15,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-18,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97 และ 18,001 บาทขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31

5.1.2 ทุกด้านโดยรวม

การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.05, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.09, S.D = 0.61) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.57) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านทัศนคติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 3.98, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ มีรายละเอียดดังนี้

1. การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.07, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.43, S.D = 0.61) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.02, S.D = 0.56) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่าองค์การบริการส่วนตำบล มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 3.91, S.D = 0.71) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของ

ท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 3.98, S.D = 0.62) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาเผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.10, S.D = 0.56) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้มากน้องเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.04, S.D = 0.54) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 4 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก ทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 3.85, S.D = 0.67) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.09, S.D = 0.64) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.12, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.12, S.D = 0.58) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$= 4.03, S.D = 0.66) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.3 ข้อเสนอแนะการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร

บางกลุ่มที่ได้รับข่าวสารไม่ค่อยชัดเจนในการประกาศเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ขอให้ผู้รับผิดชอบห่อกระจ่ายข่าวได้สำรวจให้กับประชาชนด้วย เพื่อจะได้รู้ข่าวสารได้ทั่วถึงทุกครัวเรือนและทุกคน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น เสียงตามสายมีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้ ควรส่งเสริมการเสนอข่าวสารหลาย ๆ ช่องทาง เช่น ทาง อินเตอร์เน็ต Facebook Line เป็นต้น

2. ด้านทัศนคติ

อยากให้มีทัศนคติแบบประชาธิปไตย มีสิทธิ์มีเสียงเท่าเทียมกัน

มีความรู้สึกต้องปรับปรุงเรื่องข่าวสาร

การเสนอข่าวสารไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวหรือแสดงข้อความโน้มน้าว

เห็นด้วยกับข่าวสารต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

3. ด้านความพึงพอใจ

ด้วยทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้แจ้งข่าวสารให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบล มีความพอใจมาก เพราะทางผุ้เผยแพร่ข่าวสาร พูดไม่ออกนอกหลู่นอกทาง พูดข่าวสารที่มีอยู่จริง และข่าวสารที่ฝากจากประชาชน

มีพอใจมากที่ได้รับรู้ข่าวสารทันกับสถานการณ์

สรุปผลเชิงคุณภาพ

1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกามีพื้นที่ราบ และพื้นที่บนเขา มีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ประชากรทั้งหมดประมาณ ห้าพันกว่าคน องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาส่วนมากจะแจ้งข้อมูลข่าวสารทางเสียงตามสาย และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้ประชาสัมพันธ์หลายๆช่องทาง เช่น ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งตีพิมพ์ และเสียงตามสายอย่างทั่วถึง กรณีเสียตามสายของให้ อบต.ลานสกา ได้ขยายลำโพงให้มากขึ้น

“การรับรู้ข่าวสาร” ว่าเป็นลักษณะของการรับส่งสารจากรัฐกับรัฐ รัฐกับประชาชน นักการเมืองกับประชาชน หรือพรรคการเมืองกับประชาชน ประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคำสั่ง นโยบาย ความรู้ ความเข้าใจ การสื่อความที่ถูกต้อง ชัดเจน ไม่พาดพิงหรือให้ร้าย ผู้หนึ่ง หรือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆโดยผู้สนทนาอาจจะเป็นโฆษกของรัฐ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยตัวบุคคล ประชาชนทั่วไป ผู้ส่ง และการผ่านทางสื่อต่างๆ เช่นสื่อมวลชน โทรทัศน์ วิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ขยายช่องทางในการให้ข่าวสารกับประชาชน เช่น สื่อออนไลน์ หอกระจายข่าว เสียงตามสายหมู่บ้าน ผ่านทางผู้นำชุมชน และรถประชาสัมพันธ์

การรับรู้ข่าวสารมีประโยชน์ต่อประชาชนมาก ดังนี้ 1) ทำให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา และรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ 2) ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้สิทธิของตนเอง และสามารถใช้สิทธิในการมีส่วนร่วมบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้ 3) ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดริเริ่ม ร่วมวาง

แผนพัฒนา ร่วมตัดสินใจ ในกิจการพัฒนาองค์การบริหารสาวนตำบลของตนเอง และสามารถติดตามผลการทำงานขององค์การบริการส่วนตำบลลานสกา และรักษาผลประโยชน์ของชุมชนได้

การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น และอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารได้ทันทวงที่ และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 4 ให้ความหมาย “ข้อมูลข่าวสาร” สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีการอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกปรากฏได้

ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้หลายช่องทาง ดังนี้ 1) หอกระจายข่าวชุมชนหรือเสียงตามสาย 2) เอกสารข้อเท็จจริงต่าง ๆ 3) เวทีนำเสนอข้อมูล 4) วิทยุการจายเสียง 5) อินเตอร์เน็ต เป็นต้น

ในปัจจุบันการรับรู้ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกกา จะดำเนินการใช้เสียงตามสายกระจายไปยังประชาชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งอาจมีบางท่านไม่ได้ตั้งใจรับฟัง ทำให้ได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง หากมีข่าวสารที่สำคัญอยากให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตามหมู่บ้านเพื่อแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับทราบ และทั่วถึง

สรุปได้ว่า การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้เผยแพร่ข่าวสาร ส่วนมากจะให้เสียงตามสายประชาสัมพันธ์ใน กับประชาชนทุกหมู่บ้าน และอยากให้ทุกหมู่บ้าน ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว

2. ด้านทัศนคติ

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชนมีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และประชาชนรับรู้ปัญหา รู้จักวิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง(ผลลัพธ์)

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาควรสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้

จาการสังเกต พบว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา พื้นที่หมู่ที่ 6 จากเสียงตามสาย ไม่ยินไม่ค่อยชัดเจน และแทนจะไม่ได้ยินการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จึงมีผลต่อการรับรู้

ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารท้องถิ่นในปัจจุบัน เห็นด้วยกับการกระจายข่าวโดยใช้เสียงตามสาย ควรมีการลงพื้นที่ตามหมู่บ้านในการจัดประชุมประจำเดือนหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และประชาชน รับรู้ปัญหา วิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง(ผลลัพธ์)

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้

3. ด้านความพึงพอใจ

มีความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย
สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกอย่างข้างราชการ พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ได้ให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน ถูกต้องและชัดเจน

มีความพอใจน้อย – ปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะปัจจุบันนี้เปรียบเสมือนเป็นการสื่อสารทางเดียว

มีความพึงพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผุ้พิการ และผู้สูงอายุ

มีความพอใจปานกลางกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ที่ชัดเจน ทำให้เสียโอกาสและสิทธิ์พึงจะได้ของประชาชนหายไป จึงต้องมีการส่งข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน และควรปรับปรุงเสียงตามสาย ขยายอุปกรณ์เพิ่มเติม

มีความพอใจมากกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เพราะประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา และบางท่านได้รับข่าวสารจากออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ทางเว็บไซต์ ทาง Facebook เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ในระดับ มีความพึงพอใจมาก เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผู้พิการ และผู้สูงอายุ

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สภาพโดยรวมแล้ว มีพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติทั้งทางภูมิประเทศ และภูมิอากาศ ซึ่งถือว่ากำไรชีวิต เป็นทุนเดิม ปประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตกรรรม(ชาวสวนผลไม้) แต่การบริหารจัดการดูแลในช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตยังไม่น่าพอใจ เพราะถูกบุคคลภายนอก พ่อค้าแม่ค้าคนกลางมากดขี่ราคาตกต่ำเรื่อยมา และในการดำเนินชีวิต ในชีวิตประจำวันของประชาชนยังไม่น่าพึงพอใจเท่าที่ควร เมื่อเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงในอำเภอเดียวกัน

โดยรวมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้ปรับปรุงและแก้ไขให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารได้มากขึ้น และจะพัฒนาให้ดีสืบต่อไป

เสียงตามสายหมู่บ้านควรมีเสียงที่ชัดเจน ไม่มีคลื่นแทรก และควรได้ยินให้ทั่วถึงประชาชนทุกครัวเรือน

เทคโนโลยีของเราตอนนี้ก้าวหน้า การมีสังคมออนไลน์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งที่ดี รวดเร็ว และประหยัดงบประมาณ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษา พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านทัศนคติ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกระจายข้อมูลข่าวสาร มีหลายช่องทาง เช่นเสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่น การซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผู้พิการ และผู้สูงอายุ ซึ่งสรอดคล้องกับงานวิจัยของ **วินิจ อนันตวงศ์** (2562, หน้า 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมีการศึกษาในระดับประกาศวิชาชีพชั้นสูง อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ใช้ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและเข้าใจง่ายดีที่สุด คือเสียงตามสาย ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายประชาชนรับรู้ประจำ ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์และหนังสือราชการ ประชาชนรับรู้บางครั้ง ประชาชนต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางเสียงตามสายและการออกหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชน เดือนละครั้ง ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์ และหนังสือราชการ 6 เดือนต่อครั้ง และต้องการให้เพิ่มหรือปรับปรุงช่องทางการรับรู้คือ เสียงตามสาย รองลงมา เว็บไซต์ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการรับชำระภาษี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านกระบวนการให้บริการและประชาสัมพันธ์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสถานที่หรือเครื่องมือที่ให้บริการ

1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญเพียงใด ค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใด อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่าองค์การบริการส่วนตำบล

มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วินิจ อนันตวงศ์** (2562, 95 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมีการศึกษาในระดับประกาศวิชาชีพชั้นสูง อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ใช้ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและเข้าใจง่ายดีที่สุด คือเสียงตามสาย ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายประชาชนรับรู้ประจำ ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์และหนังสือราชการ ประชาชนรับรู้บางครั้ง ประชาชนต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางเสียงตามสาย และการออกหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชน เดือนละครั้ง ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์ และหนังสือราชการ 6 เดือนต่อครั้ง และต้องการให้เพิ่มหรือปรับปรุงช่องทางการรับรู้ คือ เสียงตามสาย รองลงมา เว็บไซต์ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการรับชำระภาษี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านกระบวนการให้บริการและประชาสัมพันธ์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสถานที่หรือเครื่องมือที่ให้บริการ

2. ด้านทัศนคติ พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาเผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้มากน้องเพียงใด อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 4 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาสะดวก ทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สิทธิ์ธนัชท์ วารุณสหรัชภณ** (2561, หน้า 71) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติดำเนินงาน และด้านการ มีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่า ประชาชนต้องการเสนอแนะการทำงานของ อบต. และร้องทุกข์เรื่องราวต่าง ๆ ได้หลากหลายช่องทาง ในขณะเดียวกันต้องการให้ อบต. ชี้แจงผลการร้องทุกข์ ชี้แจงการใช้งบประมาณ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของ อบต. ให้มากขึ้นและประชาชนต้องการให้ อบต. เป็นผู้ทำหน้าที่ประสานงานกลุ่มประชาชน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมสามารถแสดงความ

คิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางวางแผนพัฒนา อบต. เพื่อประโยชน์ด้านความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชน ควรเปิดโอกาสเข้ามาร่วมควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนา อบต. และการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่าและสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นให้มากที่สุด

3. ด้านความพึงพอใจ พบว่า การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12, S.D = 0.58) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 ที่ว่าท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่น แก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.03, S.D = 0.66) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ**วินิจ อนันตวงศ์** (2562, 95 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมีการศึกษาในระดับประกาศวิชาชีพชั้นสูง อาชีพค้าขาย สถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ใช้ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและเข้าใจง่ายดีที่สุด คือเสียงตามสาย ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายประชาชนรับรู้ประจำ ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์และหนังสือราชการ ประชาชนรับรู้บางครั้ง ประชาชนต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางเสียงตามสาย และการออกหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชน เดือนละครั้ง ส่วนป้ายประชาสัมพันธ์ และหนังสือราชการ 6 เดือนต่อครั้ง และต้องการให้เพิ่มหรือปรับปรุงช่องทางการรับรู้คือ เสียงตามสาย รองลงมาเว็บไซต์ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการรับชำระภาษี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านกระบวนการให้บริการและประชาสัมพันธ์ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสถานที่หรือเครื่องมือที่ให้บริการ

5.2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเต็มการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาพบว่า

1. **ด้านการรับรู้ข่าวสาร** ยังมีบางกลุ่มที่ได้รับข่าวสารไม่ค่อยชัดเจนในการประกาศเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ขอให้ผู้รับผิดชอบห่อกระจ่ายข่าวได้สำรวจให้กับประชาชนด้วย เพื่อจะได้รู้ข่าวสารได้ทั่วถึงทุกครัวเรือนและทุกคน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น เสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้ ควรส่งเสริมการเสนอข่าวสารหลาย ๆ ช่องทาง เช่น ทาง อินเตอร์เน็ต Facebook Line เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รัฐ กันภัย ธรรมนิตย์ วราภรณ์** (2558, หน้า 1083) ได้ศึกษาในเรื่อง การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า 1.ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากที่สุด 2.ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่างมีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดคือสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนาและตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเตอร์เน็ต 3.การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่างมีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 54.9

2. ด้านทัศนคติ อยากให้มีทัศนคติแบบประชาธิปไตย มีสิทธิ์มีเสียงเท่าเทียมกัน มีความรู้สึกต้องปรับปรุงเรื่องข่าวสาร การเสนอข่าวสารไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวหรือแสดงข้อความโน้มน้าว และเห็นด้วยกับข่าวสารต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ**ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ** (2560, หน้า 92) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)” ผลการวิจัย พบว่า ประเทศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารในโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) แตกต่างกัน โดยเฉพาะเยาวชนประเทศฟิลิปปินส์ และลาว มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมากกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งยังพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อ

โครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) (R = .367 P < 0.01) มีความสัมพันธ์ปานกลาง และยังพบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อ(2)โครงการส่งเสริมสังคม ของผู้น าเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) (R = .627 P < 0.01) มีความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก

3. ด้านความพึงพอใจ ด้วยทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้แจ้งข่าวสารให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบล มีความพอใจมาก เพราะทางผู้เผยแพร่ข่าวสาร พูดไม่ออกนอกหลู่นอกทาง พูดข่าวสารที่มีอยู่จริง และข่าวสารที่ฝากจากประชาชน และมีพอใจมากที่ได้รับรู้ข่าวสารทันกับสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉายสิริ พัฒนถาวร บุษบา สุธีธร และ เสาวนี ชินนาลอง** (2565, หน้า 63) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจสื่อออนไลน์ ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเข้าชมสื่อออนไลน์ทุกประเภทของสสว.ในลักษณะนาน ๆ ครั้ง ซึ่งในการเข้าชมนั้นส่วนใหญ่จะใช้เวลาไม่เกิน 15 นาทีทุกสื่อ โดยเลือกเฉพาะเนื้อหาที่สนใจหรือเปิดผ่าน ๆ เพื่อค้นหาเนื้อหาที่น่าสนใจมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจสื่อออนไลน์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์สื่อออนไลน์ ด้านความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้เข้าใจสภาพการดำเนินงานและปัจจัยแวดล้อมของกิจการ ทั้งนี้มีความพึงพอใจต่อเฟซบุ๊กแฟนเพจมากที่สุดรองลงมา คือ เว็บไซต์ ยูทูบ และทวิตเตอร์ ตามลำดับ 2) ประเภทของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสสว.ไม่แตกต่างกัน แต่มีการใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจในภาพรวมแตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการที่อยู่ในกลุ่มผลิตจะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจน้อยกว่า ผู้ประกอบการในกลุ่มบริการและกลุ่มค้าส่งและค้าปลีก 3) ในภาพรวมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของสสว.มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ประกอบการทุกกลุ่ม โดยการใช้ประโยชน์ สื่อออนไลน์เพื่อสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ระดับสูง กับความพึงพอใจสื่อออนไลน์ของสสว.ในทิศทางเดียวกันทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการสารสนเทศ หรือข้อมูล ด้านความต้องการสร้างความมีเอกลักษณ์ ด้านต้องการการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านต้องการความบันเทิง

อภิปรายผลเชิงคุณภาพ

1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การรับรู้ข่าวสาร คือการที่ประชาชนได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบ ได้เห็น และได้รับความรู้จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เช่น ข้อมูลข่าวสารจากป้ายประกาศ จากจดหมายข่าว จากเสียงตามสาย จากวิทยุ โทรทัศน์ จากอินเตอร์เน็ต เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาได้เผยแพร่ข่าวสาร ส่วนมากจะให้เสียงตามสายประชาสัมพันธ์ในกับประชาชนทุกหมู่บ้าน และอยากให้ทุกหมู่บ้าน ได้ตั้งกลุ่ม Line ในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร และผู้รับข่าวสารสะดวกรวดเร็ว สอดคล้องกับแนวคิดของ **ปรมะ สตะเวทิน,** 2541, หน้า 122-124) กล่าวว่า ปัจจัยหลัก ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลไว้ดังนี้ 1. ความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์

2. ทัศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) ทัศนคติ 3. เป้าหมาย (Goal) มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมาย มนุษย์ทุกคนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรากำหนดขึ้นนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของตน 4. ความสามารถ (Capability) ความสามารถของเราเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งความสามารถด้านภาษา มีอิทธิพลต่อเราในการที่จะเลือกรับข่าวสาร 5. การใช้ประโยชน์ (Utility) กล่าวโดยทั่วไปแล้ว เราจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ 6. ลีลาในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับสารของเรานั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของเรา 7. สภาวะ (Context) สภาวะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วยมีอิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่าเป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา และการที่คิดว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา 8. ประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ในฐานะของผู้รับสาร ผู้รับสาร แต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสารอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง รายการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง และเลือกจดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. ด้านทัศนคติ ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ควรให้มีกล่องแสดงความคิดเห็นจากประชาชนไปสู่หน่วยงาน จากหน่วยงานสู่ประชาชน มีการลงประชามติทุกเรื่องที่สำคัญ ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชน รับรู้ปัญหา รู้จักวิธีคิดวิธีแก้ ผลคาดหวัง(ผลลัพธ์)องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ควรมีไว้เพื่อความ

สะดวกแก่ผู้มาติดต่อ จะต้องปรับปรุงในเรื่องเสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ ว่องวีรวุฒิ, 2553, หน้า 55) กล่าวคือ เมื่อผู้รับสาร ได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลำาให้เกิดทัศนคติ และขั้นสุดท้าย คือ การก่อให้เกิดการกระทำนั่น หมายความว่า เมื่อบุคคลมีความรู้ มีเจตคติอย่างไรก็จะแสดงพฤติกรรมไปตามนั้น

3. ด้านความพึงพอใจ ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ความพึงพอใจกับองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ในระดับ มีความพึงพอใจมาก เพราะการกระจายข้อมูลข่าวสาร หลายช่องทาง เช่น เสียงตามสาย สิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้มีการเข้าช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เช่นการซ่อมแซมบ้าน, สำรวจผู้พิการ และผู้สูงอายุ สอดคล้องกับแนวคิดของ **สุรพงษ์ โสธนะเสถียร,** 2533, หน้า 122) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ ว่า เป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจน สถานการณ์ต่าง ๆ โดย ทัศนคติ นั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึง พฤติกรรม ในอนาคตได้ ทัศนคติ จึงเป็นเพียง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบ หรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็น การสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. **ด้านการรับรู้ข่าวสาร** การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสาร มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ยังมีบางกลุ่มที่ได้รับข่าวสารไม่ค่อยชัดเจนในการประกาศเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ขอให้ผู้รับผิดชอบห่อกระจ่ายข่าวได้สำรวจให้กับประชาชนด้วย เพื่อจะได้รู้ข่าวสารได้ทั่วถึงทุกครัวเรือนและทุกคน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น เสียงตามสาย มีเสียงค่อนข้างเบา ประกาศไม่ค่อยจะได้ยินข่าวสาร

และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาขยายจุดลำโพงบางจุดให้ชัดเจนมากกว่านี้ และควรส่งเสริมการเสนอข่าวสารหลาย ๆ ช่องทาง เช่น ทาง อินเตอร์เน็ต Facebook Line เป็นต้น

2. ด้านทัศนคติ การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนติ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ อยากให้มีทัศนคติแบบประชาธิปไตย มีสิทธิ์มีเสียงเท่าเทียมกัน มีความรู้สึกต้องปรับปรุงเรื่องข่าวสาร การเสนอข่าวสารไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวหรือแสดงข้อความโน้มน้าว และเห็นด้วยกับข่าวสารต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

3. ด้านความพึงพอใจ การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ด้วยทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ได้แจ้งข่าวสารให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบล มีความพอใจมาก เพราะทางผู้เผยแพร่ข่าวสาร พูดไม่ออกนอกหลู่นอกทาง พูดข่าวสารที่มีอยู่จริง และข่าวสารที่ฝากจากประชาชน และมีพอใจมากที่ได้รับรู้ข่าวสารทันกับสถานการณ์

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีศึกษาวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ควรทำการวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบเขาแก้ว อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ควรทำการวิจัยเรื่องการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ฯลฯ

บรรณานุกรม

หนังสือ

เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์).(2545). การสื่อสารต่างวัฒนธรรม กรุงเทพฯ: ภาควิทวิทยาและสื่อสารแสดง, คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวายาลัย

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2545). หลักและทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์ พริ้นติ้ง.

ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). ทฤษฎีและการวัดเจตคติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.

ปรมะ สตะเวทิน. (2539). การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท. (2542). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพฯ: ส านักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลักขณา สรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2534). การเรียนรูของผู้เรียนกับการวัดและประเมินผลการศึกษา จิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผลการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2542). 100 ปี การปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

บทความ

ธีระพร อุวรรณโณ. (2528). การวัดทัศนคติ: ปัญหาในการใช้เพื่อการทำนายพฤติกรรม. วารสารครุศาสตร์

บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่องช่องทางในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยมีรองศาสตราจารย์ อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี เป็นที่ปรึกษา.

จุฑารัตน์ โสดาศรี. (2558). การประชาสัมพันธ์ และช่องทางในการประชาสัมพันธ์ : กรมประชาสัมพันธ์. บทความ ด้านการประชาสัมพันธ์ 10 มิถุนายน 2558

พิธุวรรณ กิติคุณ, 2560,บทความวิชาการเรื่องระบบการติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์สำหรับหน่วยงานภาครัฐ (G-Chat) กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัย

โชติหทัย นพวงศ์. (2542). การติดตามข่าวสารกับความพึงพอใจในการสื่อสารและการทำงานของพนักงานเครือซิเมนต์ไทยในช่วงการปรับโครงสร้างธุรกิจ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ประภาณิชา ถาวรบุตร. (2555), พฤติกรรมและความพึงพอใจการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อน ที่สมาร์ทโฟนของผู้ใช้ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.

นายศรันณ์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)” วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายสิทธิ์ธนัชท์ วารุณสหรัชภณ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง) สาขาวิชาการเมืองการปกครอง สำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นางสาวกัณณฐิยา วงศวรวรรณ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสงเสริมความรูงานคุ้มครองผู้บริโภค ด้านอาหารและยาใหแกประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา” รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารจัดการสาธารณะ) สาขาวิชาการบริหารจัดการสาธารณะ สำหรับนักบริหารคณะรัฐศาสตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศุภาวดี กรมทอง (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร” รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

วินิจ อนันตวงศ์ (2562,) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ช่องทางการรับรู้ข้อมูลและความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” สาขาบริหารธุรกิจ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สื่ออิเล็กทรอนอกส์

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “ประวัติความเป็นมา ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/history.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “สภาพทั่วไป ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/general1.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “สภาพทางด้านสังคม ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/general3.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “สภาพด้านบริการพื้นฐาน ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/general4.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “อำนาจและหน้าที่ ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/work.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “ภารกิจ ” สืบค้นจาก
https://www.lansaka.go.th/mission.php สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา “แผ่นแม่บทสามปี ” สืบค้นจาก
lansaka.go.th/datacenter/detail.php?news_id=480 สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565เว็บไซต์ http://phttararit-communication.blogspot.com/2015/11/blog-post.html เรื่อง แนวคิดการสื่อสาร สืบค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2565

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1) พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร.

วุฒิการศึกษา : ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง
เจ้าคณะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ
เจ้าอาวาสวัดวังตะวันตก

2) นายบรรจง นำนาผล

วุฒิการศึกษา : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปกศ.สูง)
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

ตำแหน่งปัจจุบัน : นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

3) พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.

วุฒิการศึกษา : ปร.ด (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

ภาคผนวก ข

บุคลานุกรม

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1. นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
2. นางอรวรรณ จิตสำรวย	ครูบำนาญ (ประชาชน)
3. นางจริยา ครชาตรี	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (ประชาชน)
4. นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ	ครูชำนาญการ (ประชาชน)
5. นางพิมพา จันทร์นวล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ประชาชน)

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร. เจ้าคณะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความเคารพ

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายบรรจง นำนาผล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔ **วันที่** ๑๗ พฤศจิยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระมหาเอกกวิน ปิยวิโร, ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐศาสตร์

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตรวจแล้ว
28 พ.ย. 2565

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

☐ กองคลัง
☐ [illegible]
☐ สำนักปลัด.....

ที่ อว ๗๙๑๖/ว ๑๑๓๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
เลขที่รับ..... ๖๑๑
วันที่..... ๒๑ ก.พ. ๒๕๖๖
เวลา..... ๙.๕๑ น.

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อนุญาตให้เก็บข้อมูล

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

(นายบรรจง นำนาผล)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖/ว๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางอรวรรณ จิตสำรวย

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

ยินดีกับการให้ข้อมูลสัมภาษณ์

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(นางอรวรรณ จิตสำรวย)

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖/ว ๐๐๗๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางจริยา ครชาตรี

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีให้ข้อมูล
ดาราภรณ์
(นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ)
๒๑ ก.พ ๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางพิมพา จันทร์นวล

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุพัฒน์ ไชยคช ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

อนุญาตให้สัมภาษณ์
พิมพา จันทร์นวล

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ภาคผนวก ฉ

หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ที่ จว. ๒๒๐/๒๕๖๖

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๑. ชื่อโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง : การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

TITLE : THE PROMOTION OF LOCAL NEWS AWARENESS FOR THE PUBLIC IN LANSAKA SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE DIVISION, LANSAKA DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE.

๒. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

สุพัฒน์ ไชยคช

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน

คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ มติที่ ๓๓๑/๒๕๖๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการทำวิจัยในคน โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ และไม่ก่อให้เกิดภยันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัย กลุ่มตัวอย่างและผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ ตั้งแต่วันที่ออกเอกสารรับรองผลการพิจารณาการทำวิจัยในคนฉบับนี้ จนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ออกให้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงนาม

(พระมหามฆวินทร์ ปุริสุตฺตโม, ผศ.ดร.)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ช
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

****

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทราบการการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้หลักเกณฑ์การกำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอขอบคุณอย่างสูง

สุพัฒน์ ไชยคช
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. 20-40 ปี

☐ 3. 41-60 ปี ☐ 4. 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

☐ 3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ 4. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

☐ 5. อื่น ๆ

4. อาชีพ

☐ 1. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 2. รับราชการ

☐ 3. เกษตรกรรม ☐ 4. รับจ้างทั่วไป

☐ 5. อื่น ๆ

5. รายได้ต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 9,000 บาท ☐ 2. 9,000 – 12,000 บาท

☐ 3. 12,001 – 15,000 บาท ☐ 4. 15,001 – 18,000 บาท

☐ 5. 18,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นของท่าน

ข้อคำถาม	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการรับรู้ข่าวสาร					
1. ท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริการส่วนตำบลเพียงใด					
2. องค์การบริหารส่วนตำบลมีช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้กับประชาชน เพียงใด					
3. องค์การบริการส่วนตำบล มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด					
4. ท่านคิดว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนเพียงใด					
5. ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญ เพียงใด					
ด้านทัศนคติ					
1. ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้เพียงใด					
2. ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือเพียงใด					
3. ท่านมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการนำเสนอข่าวสารทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ให้แก่ประชาชนน่าสนใจ เพียงใด					
4. ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก ทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด					
5. ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนของทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก รวดเร็ว และง่าย เพียงใด					

ด้านความพึงพอใจ					
1. ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด					
2. ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด					
3. ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมเพียงใด					
4. ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพียงใด					
5. ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านการรับรู้ข่าวสาร

.....

.....

.....

ด้านทัศนคติ

.....

.....

.....

ด้านความพึงพอใจ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ซ
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

สารนิพนธ์เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. โปรดตอบคำถามตามสภาพที่เป็นจริง คำตอบของท่านมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัย เพราะจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงอันจะนำไปสู่แนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด หากท่านรู้สึกไม่สบายใจสามารถไม่ตอบคำถามได้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในภาพรวมเท่านั้นและจะดำเนินการให้สอดคล้องภายใต้เงื่อนไขจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ทุกประการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

(นายสุพัฒน์ ไชยคช)

นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ ผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....

ที่อยู่ปัจจุบัน .....หมู่ที่ .....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์ .....

วันและเวลาที่สัมภาษณ์ วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) **ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสาร อย่างไรบ้าง**

.....

.....

2) **ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ อย่างไรบ้าง**

.....

.....

3) **ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจ อย่างไรบ้าง**

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ณ
ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item-Objective Congruence)

เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล								
1	**เพศ** ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	**อายุ** ☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. 20-40 ปี ☐ 3. 41-60 ปี ☐ 4. 61 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	**ระดับการศึกษา** ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ 3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ 4. ปริญญาตรี หรือสูงกว่า ☐ 5. อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	**อาชีพ** ☐ 1. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 2. รับราชการ ☐ 3. เกษตรกรรม ☐ 4. รับจ้างทั่วไป ☐ 5. อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	**รายได้ต่อเดือน** ☐ 1. ต่ำกว่า 9,000 บาท ☐ 2. 9,000 – 12,000 บาท ☐ 3.12,001 – 15,000 บาท ☐ 4. 15,001 – 18,000 บาท ☐ 5. 18,001 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 2 การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช								
1.ด้านการรับรู้ข่าวสาร								
1	ท่านคิดว่าท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริการส่วนตำบล เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	องค์การบริหารส่วนตำบลมีช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้กับประชาชน เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	องค์การบริการส่วนตำบล มีเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	ท่านคิดว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญเพียงใด	+0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2. ด้านทัศนคติ								
6	ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำได้เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
7	ท่านมีความคิดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา เผยแพร่ให้แก่ประชาชนเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
8	ท่านมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการนำเสนอข่าวสารทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ให้แก่ประชาชนน่าสนใจ เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
9	ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก ทันสมัย และทั่งถึง เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
10	ท่านมีความคิดเห็นว่าช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนของทางองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา สะดวก รวดเร็ว และง่าย เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3. ด้านความพึงพอใจ								
11	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนสร้างความประทับใจเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
12	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้ท่าที่ที่สุภาพเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
13	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
14	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพียงใด	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
15	ท่านมีความคิดเห็นว่ารับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชนโดยการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพียงใด	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ								
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item-Objective Congruence)

เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช								
1	ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรับรู้ข่าวสารอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
2	ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทัศนคติ อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
3	ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพึงพอใจอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
4	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	

สรุป การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)
เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช							
1. ด้านการรับรู้ข่าวสาร							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2. ด้านทัศนคติ							
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3. ด้านความพึงพอใจ							
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
14	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
15	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item-Objective Congruence)

เรื่อง การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
1	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช							
1	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	.ใช้ได้	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ละข้อมีค่า 1.00

ความเห็น

.....

.....

(รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว)
ที่ปรึกษาหลัก

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร. เจ้าคณะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความเคารพ

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายบรรจง นำนาผล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔ **วันที่** ๑๗ พฤศจิยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระมหาเอกกวิน ปิยวิโร, ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐศาสตร์

ด้วย นายสุพัฒน์ ไชยคช นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารของท้องถิ่นแก่ประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (The Promotion of Local News Awareness for the Public in Tambol Lansaka Administrative Organization, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตรวจแล้ว
28 พ.ย. 2565

ภาคผนวก ญ
ผลการหาค่าความเชื่อมันของเครื่องมือ (Reliability)

Statistics

		เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน
N	Valid	361.00	361.00	361.00	361.00	361.00
	Missing	.00	.00	.00	.00	.00
Std. Deviation		.50	.87	1.03	1.20	1.23

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	205	56.79	56.79	56.8
	หญิง	156	43.21	43.21	100.0
	Total	361	100.00	100.00	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 20 ปี	30	8.31	8.31	8.3
	20-40 ปี	72	19.94	19.94	28.3
	41-60 ปี	174	48.20	48.20	76.5
	60ขึ้นไป	85	23.55	23.55	100.0
	Total	361	100.00	100.00	

อาชีพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ธุรกิจส่วนตัว	56	15.51	15.51	15.5
	รับราชการ	8	2.22	2.22	17.7
	เกษตรกรรม	195	54.02	54.02	71.7
	รับจ้างทั่วไป	39	10.80	10.80	82.5
	อื่นๆ	63	17.45	17.45	100.0
	Total	361	100.00	100.00	

รายได้ต่อเดือน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า9,000บาท	103	28.53	28.53	28.5
	9,000-12,000บาท	124	34.35	34.35	62.9
	12,001-15,000บาท	68	18.84	18.84	81.7
	15,001-18,000บาท	36	9.97	9.97	91.7
	18,001บาทขึ้นไป	30	8.31	8.31	100.0
	Total	361	100.00	100.00	

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	361	4.02	.56
ข้อ2	361	4.01	.59
ข้อ3	361	3.91	.71
ข้อ4	361	3.98	.63
ข้อ5	361	4.43	.61
ข้อ6	361	4.04	.54
ข้อ7	361	4.10	.56
ข้อ8	361	4.00	.64
ข้อ9	361	3.85	.67
ข้อ10	361	3.93	.69
ข้อ11	361	4.12	.59
ข้อ12	361	4.12	.58
ข้อ13	361	4.06	.64
ข้อ14	361	4.10	.74
ข้อ15	361	4.03	.66
ด้านการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสาร	361	4.07	.57
ด้านทัศคติ	361	3.98	.59
ด้านความพึงพอใจ	361	4.09	.61
Valid N (listwise)	361		

ภาคผนวก ฎ
รูปภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

นายสุรสิทธิ์ วงศ์ผะดาย ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา
วันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2566 เวลา 08.00 น.

นางอรวรรณ จิตสำรวย ตำแหน่ง ครูบำนาญ (ประชาชน)
วันที่ 21 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2566 เวลา 11.00 น.

นางจริยา ครชาตรี ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (ประชาชน)
วันที่ 21 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2566 เวลา 09.30 น.

นางสาวดาราภรณ์ พรหมชาติ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ (ประชาชน)

วันที่ 21 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2566 เวลา 13.00 น.

นางพิมพา จันทร์นวล ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ประชาชน)

วันที่ 21 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2566 เวลา 13.00 น.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นายสุพัฒน์ ไชยคช

เกิด : วันอาทิตย์ ที่ 7 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2535

ที่อยู่ปัจจุบัน : 79/80 หมู่บ้านแลนมาร์ค ถนนพัฒนาการคูขวาง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษา : พธ.บ. (รัฐศาสตร์)
มหาวิยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2559 : เจ้าพนักงานศาสนการ โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

พ.ศ. 2561 : นักวิชาการศาสนศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

พ.ศ. 2565 : นักวิชาการศาสนา โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง